Machine Translated by Google

Ідэалог я

Т. 1–4,

транскрыпцыя ад þ
Midwinter

2023 CE

Machine Translated by Google

Прадмова рэдактара

Наступныя тэксты перап саны са сканаў кн г «Ідэалог я СС», т. 1–4 , зробленых Карлам Хамерам з 1988 па 1994 год. Сканы маюць вадзяны знак WWW.THULE-ITALIA.ORG; верагодна, сам аўтары сканаў. Ф з чныя коп , як больш якасныя сканы, не знойдзены.

Тэксты прадстаўлены ў храналаг чным парадку публ кацы , а не ў парадку публ кацы Карла Хамера. У змесце кожны тэкст суправаджаецца спасылкай на том Карла Хамера, у як м ён быў выдадзены.
перап сана з, а таксама спасылка на нямецк тэкст, з якога ўзяў яго Карл Хамер (дзе даступна).

Да некаторых раздзелаў был дададзены загалоўк , як я был прапускаю гэта для зручнасц . Умлаўты пасля галоснай пазначаны л тарай «е». В давочныя памылк правап су был выпраўлены там, дзе яны был знойдзены, давялося правесц некаторыя здагадк , каб расшыфраваць некаторыя п ксел заваныя словы ў сканах. Вял к дзякуй анан мным сябрам, чые вочы дапамагл праб цца скрозь п ксел , кал мае не змагл . Некальк нязграбных фраз был нязначна зменены, не змян ўшы х сэнсу. Слова «Weihnacht» (л таральна святая ноч) было перакладзена з «Christmas» Карла Хамера на слова «Yule».

Ілюстрацы малюнк был цалкам выключаны як з-за н зкай якасц сканавання, так для таго, каб зраб ць дакумент больш зручным для друку.

Machine Translated by Google

Змест

1941

Уводз ны 1
Hammer vol. 3; 3: Germanische Leithefte, том 1, нумар 1, 1941 г. Задача "Germanische Leithefte".. 3 Hammer vol. 3; 3: Germanische Leithefte, том 1, выпуск 1, 1941 г. Наш рэйхсфюрэр ....4 Hammer t. 3; 3: Germanische Leithefte, том 1, выпуск 1, 1941 г. Еўропа зноў стане здаровай... 6 Hammer vol. 3; 3: Germanische Leithefte, том 1, выпуск 1, 1941 Плынь спадчыннасц ....14 Hammer vol. 3; 3: Germanische Leithefte, том 1, выпуск 1, 1941 г. Aud and Dalilah...15 Hammer vol. 3; 3: Germanische Leithefte, том 1, выпуск 1, 1941 г. Rieke Gehrmann..18 Hammer vol. 3; 3: Germanische Leithefte, том 1, выпуск 1, 1941 г. Герой б твы пры Ютланды ....21 Hammer vol. 3; 3: Germanische Leithefte, том 1, выпуск 1, 1941 г. Пад к раўн цтвам Адольфа Г тлера ....24 Hammer vol. 4; 3: Germanische Leithefte, том 1, выпуск 2, 1941 г. Паварот сезону, паварот лёсу ....33 Hammer vol. 4; 3: Germanische Leithefte, том 1, выпуск 2, 1941 г. Летняе сонцастаянне 1941 г.!...37 Hammer vol. 4; 3: Germanische Leithefte, том 1, выпуск 2, 1941 г. Германская каханка ....45 Hammer vol. 4; 3: Germanische Leithefte, том 1, выпуск 2, 1941 г. Дз ця шлюб .... 49 Hammer t. 4; 3: Germanische Leithefet, том 1, выпуск 2, 1941 г. Нямецкая думка...50 3: Germanische Leithefet, том 1, выпуск 2, 1941 г. Просьба бацьк ....51 Hammer t. 4; 3 Germanische Leithefte, том 1, нумар 3, 1941 год
З распараджэння корпуса на дзень..52
Hammer, том 4; 3 Germanische Leithefte, том 1, выпуск 3, 1941 г.
Нейтрал тэт германск я намаганн 54
Hammer, том 3; 3 Germanische Leithefte, том 1, выпуск 3, 1941 г. Да першага.. 60
Hammer, том 3; 3 Germanische Leithefte, том 1, выпуск 3, 1941 г.
Германская туга.. 62
Hammer, том 4; 3 Germanische Leithefte, том 1, выпуск 3, 1941 г.
Лягчэйшы шлях...67
Hammer, том 4; 3 Germanische Leithefte, том 1, выпуск 3, 1941 г.

Machine Translated by Google

Шмат чаго..71
Хамер, том 4; З: SS Leitheft, 15 студзеня 1941 г.
Трайная пячатка...72
Хамер, том 2; З: SS Leitheft, 15 студзеня 1941 г. Яе
хлопчык..77
Хамер, том 2; З: SS Leitheft, 15 сакав ка 1941 г.

1942

г. Х'юстан Сцюард Чэмберлен ....82 Hammer vol. 4; З: Germanische Leithefte, том 2, выпуск 1, 1942 г. Зямля свабоды.. 84 Hammer t. 4; З: Germanische Leithefte, том 2, выпуск 1, 1942 г. Ф нская ляяльнасць...91 Hammer vol. 4; З: Germanische Leithefte, том 2, выпуск 2, 1942 Ф нляндыя 1918/1919 ....97 Hammer vol. 4; З Germanische Leithefte, том 2, выпуск 3/4, 1942 г. Рыцары Нямецкага дому 99 Hammer vol. 4; З Germanische Leithefte, том 2, выпуск 3/4, 1942 г.
Верхняя С лез я 102
Hammer t. 4; З «Germanische Leithefte», том 2, выпуск 3/4, 1942 г. «Germanic Life Will» (Нямецк запавет)..106
«Hammer» (Тамбль) 2; З: «Germanische Leithefte», выпуск 5, 1942 г.
«Yamato»...107
«Hammer» (Тамбль) 2; З: «SS Leitheft», сакав к 1942 г. «Hutter to the Devil in Hell» (Лепш за д'ябла ў пекле)...116 «Hammer» (Тамбль) 2; З: «SS Leitheft», красав к 1942 г.

1944

Еўрапейск фронт..124
Хамер, том 2; З: SS Leitheft, люты 1944 г. Хто можа ажан цца маладым?...131 Хамер, том 2; З: SS Leitheft, люты 1944 г. Тваё жыццё належыць твайму народу!...140 Хамер, том 2; З: SS Leitheft, сакав к 1944 г. Трэба пераадолець «мёртвую кропку»..144 Хамер, том 2; З: SS Leitheft, май 1944 г. Вечнае сэрца...150 Хамер, том 4; З: SS Leitheft, май 1944 г. Зламаныя рук ....153 Хамер, том 3; З: SS Leitheft, май 1944 г. Душа цела...162 Хамер, том 2; З: СС Лейтхефт, чэрвень 1944 г. Мац - Зямля - Айчына...164 Хамер, том 2; З: СС Лейтхефт, жн вень 1944 г. Такога ж кшталту..166 Хамер, том 3; З: СС Лейтхефт, жн вень 1944 г.

Machine Translated by Google

Залаты медаль «За адвагу»...175 Хамер, том 3; 3: SS Leitheft, верасень 1944 г. Заставацца чыстым
стаць сталым..181 Хамер, том 3; 3: SS Leitheft, верасень 1944 г. Гэта быў сапраўдны
хлопец..186 Хамер, том 3; 3: SS Leitheft, кастрычн к 1944 г.

НЕВЯДОМАЯ

ЦЫТАТА...191 Хамер, том 3
Незразумелае
таварыства..193 Хамер, том 2; 3 судовых дакументаў СС
Апошняя воля
эсэсаўца..195
Молат, том 1
Паводз ны салдата 199
Молат, том 1,
пра дз ця.. 204 Молат, том 1
Бог жыве тольк ў гордых сэрцах.. 207 Молат, том 1 Дрэва жыцця Дрэва
свету.. 213 Молат, том 1

Мужнасць дзеля радасц жыцця...219
Молат, том 1
Дз ўная сустрэча караля Олафа 224
Молат, том 1.
Замак Гары...235 Молат, том 1

Каленберг 1683... 236 Хамер, том 1 Кроў

братоў ....236 Хамер, том 1 Прынц

Яўген... 242
Молат, том 1
Суд караля..250
Молат, том 1
Вечныя рэчы..259
Молат, том 1
Памеран я..268 Молат, том 1

Machine Translated by Google

Год публ   кацы

1941 год

Machine Translated by Google

Уводз ны

«Гэтак жа, як веданне арб ты Зямл
вакол Сонца прывяло да фундаментальнай трансфармацы
агульны погляд на свет, так Нацыянальны
Сацыял стычны рух, заснаваны на вучэнн пра кроў
раса, прыводзяць да трансфармацы ведаў
адсюль погляд на г сторыю м нулага чалавецтва
будучын .”

- Адольф Г тлер

Гэтае веданне лёсавызначальнага значэння
натуральныя законы крыв расы фарм руюць асноўную дэю
СС. Гэта ордэн адборных скандынаўск х мужчын разам з х
кланы.

З дапамогай законаў, як я яно само выб рае, СС хоча
зраб ць жывы ўнёсак у трыумф дэ крыв ў Еўропе. Яна хоча
захаваць ўсталяваць як
напрыклад, найвышэйшыя цноты, так я як вернасць, мужнасць,
таварыства высакароднасць розуму. Гэта каманда, якая, паводле
германскай лаяльнасц наступн каў, безумоўна
адданы фюрэру.

СС з'яўляецца ахоўн кам унутранай бяспек
Рэйх найцяжэйшыя баявыя войск супраць знешн х

Machine Translated by Google

вораг. Цяперашняя барацьба нак   равана супраць с   л, як   я пагражаюць жыццю, м   жнароднага яўрэйства, яго саюзн   ка Сусветнага Бальшав   зм, а таксама залежная ад габрэяў, прагная англ   йская панаванне грошай   масонства.

Мэта цяперашняга бурнага канфл   кту — фарм   раванне натуральнага   , так   м чынам, трывалага Новага Парадку Еўропа. Гэты Новы Парадак быў падхоплены Рэйхам, як   заснаваны на больш шырок   м германск   м разв   цц   , у цеснае супрацоўн   цтва з адважным   саюзн   кам   .

Аднак Еўропе трэба знайсц   трывалую аснову дзеля цудоўнай будучын   ў актыўнай супольнасц   лёсу германск   народ. СС змагаецца за гэтую высакародную справу. І вось, у СС фюрэра зб   раюцца для бою — побач з рэйхска-нямецк   м   эсэсаўцам   — этн   чным   немцам   з ус   х частк   свету, асабл   ва з Румын   астатн   х кра   н паўднёва-ўсходняй Еўропы.

Упершыню валанцёры з Фландры   , Галанды   , Швейцарыя, Дан   я, Нарвег   я, Ф   нляндыя   Швецыя таксама змагал   ся разам з рэйхска-нямецк   м   эсэсаўцам   .

Machine Translated by Google

Задача «Нямецкай лейтэфце»

…пав нна быць пастаяннае прапагандаванне вял кага агульная л н я СС да гэтых таварышаў з

суседн я германск я земл , а таксама

агалошваць вял к я мэты прынцыпы СС у

радз ма гэтых людзей. Гэтая публ кацыя пав нна прадстав ць выразнае выражэнне духу СС, агульнага для ўс х германск х народаў. Так м чынам, яна будзе пастаянным закл кам да ўс х як я дастаткова ўпэўненыя ў сабе, каб стаць паслядоўн кам самага складанага моцнага ордэна ў г сторы Герман .

Machine Translated by Google

Наш рэйхсфюрар

З прамовы рэйхсфюрэра СС Генрыха Г млера

1935 год

СС был створаны па загаду фюрэра ў нядаўна ўваскрослы нямецк народ.

Кожнае ап санне арган зацы , задачы пашырэння СС нельга зразумець, кал не мкнуцца зразумець х унутрана сваёй крывёю сэрцам. Гэта нельга растлумачыць, чаму мы, так я нешматл к я, маем гэта с ла ўнутры нас.

Нельга лаг чна праанал заваць, чаму сёння кожны з нас хто нос ць чорную форму, незалежна ад таго, дзе ён знаходз цца, нясецца с лай гэтай нашай супольнасц - няхай гэта будзе што ён сядз ць на скаковым кан або ўдзельн чае ў дуэлях стадыён, няхай гэта будзе яго службовая асоба, ц ён к руе на высокай дзяржаўнай пасадзе або выконвае свае абавязк салдат, ц ж ён вывучае працы нямецк х дух нашага роду — кожны, магчыма, нябачны, пав нен вытрымаць сваё зямля як чалавек.

Кожны ведае , што ён не адз н так , а Гэтая беспрэцэдэнтная с ла некальк х сотняў тысяч чалавек, як я прысягнул разам, надзяляе яго невымернай с лай, ён ведае, што, як

Machine Translated by Google

прадстаўн к гэтага чорнага корпуса сваёй супольнасц , ён пав нен аддаць яму належнае сва м найлепшым дасягненням .

Так м чынам, мы сабрал ся крочым паводле нязломных законаў як нацыянал-сацыял стычны ваенны парадак абраных мужчын як прысяжная супольнасць сва х кланаў уздоўж шляху у далёкую будучыню; мы жадаем верым, што не хачу быць тольк ўнукам , як я змагал ся лепш, а не продкам далёк х пакаленняў, неабходных для вечнага жыцця немцаў-Германск народ.

Machine Translated by Google

Еўропа зноў стане здаровай

Мы, людз , жывем у свеце, у як м усё станов цца, жыццё, сталенне смерць адбываюцца ў адпаведнасц з нязломныя, боск я законы прыроды. Ім падпарадкоўваюцца зорк , неба зямля, мора камян , а таксама жыццё расл н жывёл.

Н хто, хто валодае яго пяццю здольнасцям , не сумняваецца ў гэтым чалавечае жыццё таксама працякае па тых жа законах. Гэтак жа адрозненн пам ж людзьм вызначаюцца законы спадчыннасц .

Напрыклад, у здаровай, натуральна адчувальнай супольнасц У сялянск м жыцц хворы не можа нараджаць дзяцей, а здаровы зноў злучаецца са здаровым.
жыццё ў вял к м горадзе, адчужанае ад прыроды, ц эканам чнае меркаванн , на жаль, выкл каюць шмат здаровых чалавек, як ўступае ў шлюб з хворым чалавекам.

Аднак тады прырода помсц ць за сябе невыкананне яго законаў: нашчадства можа стаць хварав тыя або носяць у сабе сх льнасць да хвароба.

Селян н, як ўсё яшчэ жыве звязаным з прыродай, заўсёды вядома, што ў кожнага в ду жывёл расл н л н расы трэба адрозн ваць, чаго нельга

Machine Translated by Google

без разбору скрыжоўвал ся. Гэта зн шчыла б пароду. Сярод людзей таксама снуюць розныя расы. Першапачаткова нашы продк паважал гэтыя бар'еры, стварыл ствaральн кам. Пазней пэўныя духоўныя пал тычныя тэндэнцы паступова падаўлял пачуццё натуральнасц адрозненн пам ж людзьм . «Усё аднолькавае як мае чалавечы твар», — вось што яны сказал на часоў Французскай рэвалюцы . Л берал зм, маркс зм-Сацыял зм камун зм — вось вех ў распад Еўропы, зманл вай габрэйствам. Для бальшав ка расавыя адрозненн — гэта проста забабоны, як я трэба пераадолець пераадолець. Аднак усё гэта — чалавечыя адх ленн ад боск х законаў прыроды: нявернасць сва м уласная кроў, якая пав нна мець найбольш сур'ёзныя наступствы для здароўя культуры народа. Ф з чныя пашкоджанн , пс халаг чныя засмучэнн непаўнавартаснасць характару часта з'яўляюцца навукова даказаным наступствам непажаданае змешванне рас.

Гэтыя духоўныя, ц лепш сказаць антыдухоўныя, сх льнасц паходзяць з расава чужых перакручаных розумаў. Гэтыя вучэнн зус м не зыходзяць з законаў прыроды. У супрацьлегласць м, нацыянал-сацыял зм не мкнецца пабудаваць яшчэ адно гуман стычнае крэда, а хутчэй мкнецца перш за ўсё выразна прызнаць натуральны парадак, створаны бог. Тольк гэтае веданне дазваляе зноў весц за сабой

Machine Translated by Google

зблытанага чалавека назад да натуральнага , так м чынам, здаровага лад жыцця. Таму нацыянал-сацыял зм паважае прыродныя адрозненн пам ж расам . I гэта распазнае натуральныя бар'еры.

Так м чынам, нацыянал-сацыял ст таксама бачыць будучую Еўропу зус м накш, чым зраб ў бы л берал. Кожны Нацыянал-сацыял ст нстынктыўна адх л ў бы панэўропу амерыканскага кшталту. ЗША — гэта сумесь людзей расы. У Еўропе розныя людз маюць справу х разв ццё набыло разнастайныя народныя персанажы, бо ншыя еўрапейск я расы таксама змяшал ся разам — у розных прапорцыях у розных частках Герман яго суседзяў. Аднак ус х х аб'ядноўвае тое, больш-менш вял кая доля нардычнай крыв .

Так м чынам, гэты кампанент крыв Паўночнага Каралеўскага мора звязвае еўрапейск я народы. Больш цесны саюз германск х народаў так м чынам, не тольк магчыма, але дадзена прыродай. больш-менш нардычная кроў прысутн чае ў ншых еўрапейск х людз пераважна германскага паходжання.

Кал Еўропа не хоча страц ць сваёй ун кальнасц , тады, перш за ўсё, пав нна быць панаванне нардычнай расы забяспечана. Аднак найбольш пацярпела скандынаўская раса разв ццём цыв л зацы за апошн я некальк стагоддзяў. Так м чынам, нардычная раса часткова амаль спын ла сваё снаванне захоўваюцца ў буйных гарадах. Гэтая каштоўная раса

Machine Translated by Google

прадстаўлены прадстаўляе не тольк ў нямецк м, але ва ўс х

ншых еўрапейск х народах вядучы сегмент.

Гэты факт асабл ва важны, таму што доля яго крыв пастаянна змяншаецца.

Былая, так званая еўрапейская цыв л зацыя, мае гэтак жа негатыўна адб валася на здароў людзей.

Хворыя, слабыя бяздарныя атрымл ваюць падтрымку ўс м с лам , у той час як здаровым часта даводз цца пакутуюць ад найгоршай сацыяльнай несправядл васц . У прыродзе Хворыя слабыя аўтаматычна ачышчаюцца, тольк моцныя здаровыя прыходзяць нараджаць дзяцей. Сярод так званых культурных людзей, як я стварыл ненатуральную асяроддзе ў х цыв л зацы , гэты «натуральны адбор» адсутн чае.

Вось тут бяруцца меры нацыянал-сацыял зму у гульню. У апошнюю гадз ну яны перашкаджаюць белым раса г не ў агляднай будучын . Давайце пазначым расава добрая ф з чна духоўна здаровая частка народа з усёабдымным паняццем «здаровая германская кроў»; таму ўсе меры нацыянальнага Сацыял зм, як прапагандуе гэтую частку, называецца «меры па прасоўванн здаровага германскага крыв ». Гэтыя меры ў нацыянал-сацыял стычнай Герман маюць два напрамк : па-першае, яны прадух ляюць шкоднае, па-другое, яны прапагандуюць карыснае.

Machine Translated by Google

Нацыянал-сацыял стычны закон аб шлюбе прадугледжвае прадстаўленне шлюбных дакументаў да шлюбу. Так м чынам, для лепшых людзей, шлюб можа...
здаровых з прыроджаным хворым або здаровых з прадух ляецца захворванне людзей з заразным захворванням .
З ншага боку, прапанова вельм выгадных беспрацэнтных шлюбных крэдытаў спрашчае шлюб здаровых людзей.

Гэтыя тольк што згаданыя меры Нацыянальнага
Аднак сацыял стычным дзяржавам заўсёды папярэдн чал , часта шмат гадоў, падобным мерам СС.

Эсэсаўца адб раюць выхоўваюць так м чынам
што ён не будзе мець знос ны з расава чужым або хворым людзьм з прыроджаным захворванням
кроў нават без гэтых законаў.

Але ў ншых гал нах СС паказвае добры прыклад, загадзя дучы новым шляхам . СС спрыяе вяртанню чалавека да натуральных умоў жыцця праз
незл чоныя дробныя меры, напрыклад: прасоўванне будаўн цтва аднасямейных дамоў, ф з чная культура ф з чныя практыкаванн , вяртанне каштоўных сем'яў на зямлю шляхам садзейн чанне новаму сялянству г.д. ... СС паказвае, праз законы яго парадку яго прыклад, шлях уздоўж
што можа быць звязана з умацаваннем нардычнай крывяной дол дасягнута. Падобныя ордэны ўжо снавал , раск даныя па ўсёй г сторы , напрыклад, в к нг Ёмса
Балтыйскае мора, нямецк я Тэўтонск я рыцары ва Усходняй

Machine Translated by Google

Заходняя Прус я г.д.... Гэтыя ордэны таксама прымал тольк каштоўных, баявых людзей, х дасягненн был адпаведна ўражл вым . Але ў х быў адз н недахоп: яны абмяжоўвал свае законы мужчынам . Так м чынам, х каштоўная кроў свядома не клапац л ся . Але ў канчатковым вын ку ўсё зводз цца да таго, што народ дзеля сваёй будучын не тольк захоўвае запас каштоўных крыв , але павял чвае яго.

Так м чынам, рэйхсфюрар СС ужо падчас цяжк перыяд барацьбы ў 1931 годзе, даў СС свой мемарыял «Загад аб заручынах шлюбе». У м эсэсавец абавязаны выбраць сабе жонку ў адпаведнасц з тыя ж самыя рэкамендацы , па як х яго прынял ў СС. Затым жонку заб раюць у клан СС. Там яна знаходз цца абавязаная тым ж прынцыпам , што сам яе муж. Таму яна карыстаецца такой жа пашанай такой жа высокай павага.

Так м чынам, СС ста ць на пярэдн м кра барацьбы за захаванне ўмацаванне германскай крыв паказвае шлях да будучын здаровага народа. с ла культурны роскв т. Першы, творчы праца СС дзеля гэтых дэй крыв была прызнаны фюрэрам у тым, што ён даверыў Рэйхсфюрар СС умацаванне нямецкага народа.

Machine Translated by Google

З гэтага выканання нацыянал-сацыял стычных законаў кроў раса ствараюць парадак, як назаўжды забяспечыць не тольк абарону Рэйха, але пракладзе шлях наперад ва ўс х важных пытаннях чалавецтва
жыццё. Яно станов цца апекуном еўрапейскай супольнасц лёсу. Але асабл ва германск я народы звязаны гэтым ордэнам СС праз сваю агульную кроў. З гонарам пав нны кал -небудзь сказаць пра нас дзец нашых дзяцей:

«Вы заклал падмурак для Рэйха нашай расы!»

Кал я сёння падарожн чаю па Герман паўсюль
бачу дзяцей, нашага маленькага светлавалосага юнака, тады я пазнаю
мэта нашага руху: дасягнуць ад
сучаснасць наперад у нямецкую будучыню.

- Адольф Г тлер

Machine Translated by Google

Паток спадчыннасц

Іаган Себасцьян Бэк, вял к кампаз тар Лейпцыга, з вял к м майстэрствам граў на аргане ў Гарн зонк рхе ў Патсдаме для Фрыдрыха Вял кага яго запрошаныя госц . Бах выл ў сваю душу, як незразумелае мора.

«Што такое вечная, боская музыка, гаспадар! Як ты атрымаць ласку?»

«Мой прапрадзед быў майстрам-пекарам музыкам, мой прадзед быў габеленам музыкам, мой дзед быў гарадск м дударом у...»

Веймар, мой бацька быў прыдворным музыкам горада Айзенах, а мой дзядзька — гарадск м арган стам у тым жа горадзе. На працягу амаль 300 гадоў музык з так м мем Бах жыў у Цюрынг Саксон . Так м чынам, гэтая рыса заўсёды перадавалася далей».

Machine Translated by Google

Аўд Дал ла

Гэта было ў той час, кал нарвежцы засял л Ісландыю

перажыл сваю гера чную эпоху. Гэта было прыкладна адно тысячу гадоў таму. У паўночна-заходняй частцы вострава жыў чалавек па мен Г сл , як быў выдатным чалавекам. Але яго пагарджал ўплывовыя людз .

людз , як я яму зайздросц л , таму ён блукаў навокал без м ру. Яго жонка, Аўд, засталася з м у яго вял кай патрэбе

клапац лася пра яго з бясконцай адданасцю. Аднак вораг Г сл хацел злав ць яго, таму яны паспрабавал гэта зраб ць. праз х трасць.

Іх л дар падышоў да Аўда сказаў: «Я хачу зраб ць

дамов цца з табой. Аўд, скажы мне, дзе Г сл , я дам табе 300 марак срэбрам. Акрамя таго, я арган зую шлюб для цябе, як лепшы за цяперашн ».

Яна адказала так: «Самае неверагоднае, гэта мне здаецца, што ты арган зуеш для мяне шлюб гэтак жа добры, як мой цяперашн . Але гэта праўда: золата — гэта ўдава найлепшы камфорт, як кажуць. Дазвольце мне паглядзець, ц вашы грошы так я ж багаты так смачны, як вы кажаце».

Дык ён высыпаў ёй грошы на кален . Яна гуляла з яна пачала трымаць гэта рукой, але ён пал чыў паказаў ёй. Гудрыд, яе прыёмная дачка, пачала плакаць.

Machine Translated by Google

Гудрыд выйшла на вул цу, падбегла да Г сл сказала яму:

«Мая прыёмная мац страц ла розум хоча

«Здрадз ць табе!» — сказаў Г сл : «Суцяшай сябе, пакуль

смерць пагражае мне тольк ад Аўда, мне не трэба баяцца за сва х

жыццё.”

Потым дзяўчына пайшла дадому не сказала, дзе яна.

быў.

Эйёльф адл чыў грошы. Аўд сказаў: «Тваё

грошы н як м чынам не горшыя не горшыя, чым вы сказал ;

ц дазвол ш ты мне цяпер раб ць з м усё, што я захачу?

Эйёльф з радасцю пагадз лася сказала, што ёй гэта падыходз ць.

як яна жадала.

Аўд узяў грошы паклаў х у вял к мяшок. Потым

яна ўстала ўдарыла Эйёльфа па носе мяшком

з такога цвёрдага срэбра, што ён адразу ж быў увесь у крыв .

Яна дадала: «Л чыце гэта сваёй даверл васцю! І кожны

таксама няшчасце! Ты верыла, што я прадам свой

муж такога нягодн ка, як ты? Вазьм гэта абразай

сорам таксама! Усё жыццё ты пав нен

памятай, нягодн к, што цябе ўдарыла жанчына —

што ты нават не дасягнуў таго, чаго хацеў!

...І людз мус л адступ ць у сораме... (Туле,

том VIII)

Machine Translated by Google

І быў у Ізра л чалавек, якога звал Самсон, неверагоднай с лы. Ф л стымляне ненав дзел яго спрабавал заб ць яго. Пакольк м гэта не ўдалося, яны паспрабавал гэта х трасцю. Яны пайшл да яго палюбоўн цы, па мен Дал ла, сказаў ёй: «Угавары яго здрадз ць табе сакрэт яго вял кай с лы. Тады мы адкрыем тысячу сто срэбран каў, кожны з нас!

І Дал ла падышла да свайго мужчыны паспрабавала адчын ць сакрэт яго с лы, бо грошы вельм прыцягвал яе шмат. Тройчы ён ух ляўся ад яе, але ў рэшце рэшт раскрыўся усё для яе, бо ён вельм яе кахаў. Ён сказаў: «Мае валасы н кол не был стрыжаныя. Кал б яны был парэзаны, я стаў бы так м жа слабым, як любы ншы чалавек».

Кал яна даведалася сакрэт, яна выдала яго вораг . Яны прыйшл ўначы, кал ён даверл ва спаў. Яны адрэзал яму валасы, схап л яго выкалал вочы, павял яго ў турму.

Аўд Дал ла — два светы!

Machine Translated by Google

Фермерка: перадатчыца спадчыны нацы

Рыке Герман

Паводле верша Рут Г дэ

Кал Рыке Герман была замужам, у яе была тольк кашуля

аднойчы восеньскай ноччу яна яе муж

Хлеў загарэўся. Пажар можна было ўбачыць за тры м л , але,

кал раўл жывёлы, можна было пачуць аптым стычны голас

Рыке Герман, як звяртаўся да яе...

сям'я: «На што вы скардз цеся? Наш дом

усё яшчэ ста ць, ц не так?

Кал праз год па ўс м рэг ёне адбылася хвароба буйной

рагатай жывёлы, а з ёй вял кая бяда, Рыке Герман нарадз ла...

яе першы сын. Шмат яе каштоўных жывёл заг нула,

але яна ўсё ж змагла суцешыць мужа: «Гэта

сапраўды, моцны ўдар, але ж у нас усё яшчэ ёсць сын.

Кал Рыке Герман была замужам дванаццаць гадоў

гады, увесь час атакуючы яе працу на ферме

год за годам з тым жа нязломным духам,

Пакольк хлеў даўно быў адноўлены, яна сказала сва м гарадск м стрыечным

братам: «Расслаб цца? Выйсц на пенс ю? Здацца? Н кол ! У мяне х сем

сыны, як я патрабуюць выхавання!

Вайна пачалася, кал Рыке Герман было сорак. Трое з х...

яе сыны стал ахвярам на замежных палях б тваў, але, заўсёды

гордая адважная, яна сказала ўс м: «Мае

Machine Translated by Google

сыны памерл найлепшай смерцю, якой тольк можа памерц чалавек — у барацьбе дзеля свайго фюрэра свайго народа».

Кал Рыке Герман споўн лася пяцьдзясят, памёр яе муж, з як м яна падзял ла стольк радасц гора праз гады. Аднак ён стаў занадта старым хворым, каб працаваць, яго смерць здавалася ёй такой жа часткай касм чнага цыклу, як ўсе ншыя падзе жыцця, яна мужна перанос ла адз ноту верыла ў будучыня.

Непазбежна надышоў час, кал горад прамысловасць карыстал ся сва м спакусл вым х трасцям , прымушаючы мног х хлопцаў з гэтай зямл пак нуць сельскую гаспадарку зраб ць араць сва м ладам жыцця. Але Рыке Герман удалося захаваць аднаўляючы для сва х хлопчыкаў дом, дзе люб л культывавал сапраўдныя каштоўнасц . У вын ку ўсе яе сыны, як я выжыл стал фермерам , як х бацька.

Нават кал рысы твару Рыке Герман пачал маршчын цца бляднее ад цяжкага, але насычанага жыцця працы на на ферме яна ўсё яшчэ дэманстравала тую ж сардэчную вясёласць, якая любая бабуля адчувае спачуванне да добра выхаванай перспектыўныя дзец . І кал яны стал дастаткова дарослым , каб дапамагаць з хатн м справам , Рыке Герман змагла знаходз ць усё больш больш часу, каб дзял цца сваёй мудрасцю з падрастаючае пакаленне ў яе доме.

Machine Translated by Google

Аднак аднойчы жыццё Рыке Герман скончылася, , пам раючы, яна сказала сва м сынам: «Золата срэбра, хлопчык , вы не атрымаеце ў спадчыну, бо ўсе мае жыццёвыя намаганн ўсе мае намаганн был ўкладзены ў вас ў...»

сядз ба. Мне вельм шкада... — І кал яе голас пачаў сц хаць, выйшаў наперад старэйшы сын , пал ваючы ёй руку слязьм , абвясц ў: — Мама, усё тваё жыццё было для нас, мы ганарымся тым, чаго ты дасягнула.

Твая кроў — гэта наша сапраўдная спадчына. Так м чынам, мы, твае верныя сыны, таксама выканаем свой абавязак працягваць Тваё несмяротны твор». Гэтыя словы был Рыке Герман

апошняя радасць.

Machine Translated by Google

Герой Ютландскай б твы

Б тва скончана. Фантаны вады абвальваюцца, густыя клубы дыму сл згаюць па паверхн вады.
Апошн я хвал браняванага калоса вагой 25 000 тон коцяцца па моры, якое ўзб ла ракав нк .

Бачым разбурэнн б твы: «Лютцаў» ляжыць носам глыбока ў вадзе; «Зейдл ц» — гэта сп с, фарба абгарае на вонкавым рухав ку, з дымавая труба вел зарнага, моцнага полымя пастаянна ўзлятае ўверх да мачты. На «Зейдл цы» выбухнуў снарад з задняй вежы выцягнуў вял к л ст бран . Гэты чырвоны-ударыў, палаючы метал, а потым упаў у вежу на патроны, як я загарэл ся ўспыхнул . Спёка неверагодна. Увесь к сларод у глыбокай вежы быў зн шчаны, ўсе там мёртвыя.

Полымя гарыць з сёмай палубы у шосты. Патроны ў складск х памяшканнях на шосты паверх таксама загарэўся.

Густыя слупы дыму! Усё распалена дабела! Заказ паступае праз галасавую трубку тэлефон ад камандная палуба: затап ць склады з боепрыпасам ! Кал пажар

Machine Translated by Google

Кал дабярэшся да боезапасных памяшканняў, увесь карабель узляц ць у неба! Адказу няма. Усе заг нул ! Агонь дасягае пятая палуба. Гэтае ж полымя стварае такую спякоту, што сталёвыя сцены пачынаюць свяц цца. Зноў пасылаюцца загады: «Паводка! Паводка!» Усе на карабл ведаюць: кал агонь дасягне боезапасных памяшканняў, «Зейдл ц» разляц цца на кавалк . Усе пытаюцца: ц был ачышчаны боезапасныя памяшканн ? затап л ?

«Не, адказу няма!» Цяпер стаяць 1400 чалавек запячатаныя пако , кожны з як х чакаў моманту, кал склады з боепрыпасам выбухнуць разляцяцца на атамы. Н хто не адважваецца пак нуць сваю станцыю; гэта секунды хв л ны найстрашнейшай трывог ! Потым прыходз ць помпавы рабочы Мюлер. Ён ведае, што ёсць рэзервовы паводкавы клапан на кармавой браняванай палубе.

Стаячы перад браняванай палубай, ён бачыць, што яно гарачае. Побач з м пяць маракоў кацельн , як я хочуць рызыкнуць зраб ць той жа крок: «Мы не можам перабрацца, браняваная палуба награваецца!» I Помпачык бачыць, што палуба сапраўды гарачая. Ён ведае, што х лёс вырашыцца за л чаныя секунды.

Побач з м кацельн к у драўляных капцах: «Дайце мне свае драўляныя капцы!» Помпачык Мюлер нацягвае х на чарав к спяшаецца па бран раванай шашы. калода.

Machine Translated by Google

Абутак загарэўся. Ён ста ць перад патокам.

клапан. Ён хоча адкрыць апошн клапан, як затап ць боезапасныя памяшканн — канчатковае выратаванне карабля — адз н захоп! 1400 чалавек чакаюць гэтага захопу, як ... вырашаюць жыццё смерць. Помпачык Мюлер глядз ць на паводкавы клапан бачыць: ён гарачы!

I ён кажа сабе: Ты ўсё яшчэ ста ш на «Зейдл ц», пад табой жывыя 1400 таварышаў, трэба выратаваць х, рызыкнуць схап ць распаленае клапан! Помпачык Мюлер — спачатку ён закрычаў, потым моцна схап ў павярнуў, потым зноў схап ў яго павярнуў яшчэ больш, пакуль яго голыя пальцы л таральна не прыгатавана.

Помпачык Мюлер выратаваў «Зейдл ц» 1400 нямецк х таварышаў!

Machine Translated by Google

Л дар Дацкай нацыянал-сацыял стычнай рабочай парты :

Пад к раўн цтвам Адольфа Г тлера

Фрыц Клаўзен

Кал пасля першай вял кай вайны зазв нел званы м ру, магутнае мкненне да жыцця, якое так стрымл валася шмат гадоў пасля вайны, зноў абудз лася ў людзях.

Цяпер усё, што было прапушчана з-за вайна пав нна была быць кампенсаваная, цяпер усё тое, што яно разбурыла, пав нна было быць адноўлена. Шчасл вая будучыня пав нна была дазвол ць забыць пра яго жах , а радаснае сцвярджэнне жыцця пав нна было высушыць слёзы пакут. Але здавалася, што разам з шмат адважных здольных мужчын, як х вайна зн шчыла прэч, разам з мног м моцным жанчынам , як х яно зламала, — заг нула ўся с ла, якая пав нна была стварыць гэтую будучыню.

Юнак, як марыў пра тое, каб яму дазвол л паказаць х с лы, цяпер замест гэтага мус л адчуваць пакуты беспрацоўя. Мужчыны, як я мкнул ся пашырыць свой дом працоўнае месца пав нна было прызнаць, што занятасць заработная плата ўжо была закладзена, што яны сам мус л выплачваць гэтую патэку. Старыя хворыя, як я спадзявал ся на падтрымку дапамогу моладз з моцных мужчын, вымушаны был прас ць м ласц ну, каб галадаць ад нястачы патрэбы.

Machine Translated by Google

Крывапрал   ццё вайны працягвалася ў крывавых паўстанн   ба   , у як   х вяскоўцы выступал   супраць земляк. Сярод   х узн   кла новая нянав   сць   новая варожасць людзей. С   лы, як   я адмаўляюць   разбураюць, як   я зраб   л   сябе гаспадарам   падчас вайны, не губляюць сваю ўладу нават пасля яго заканчэння.

Мара пра шчасце ператварылася ў неспакойнае паляванне дзеля прыбытку. Імкненне да магутнай будучын   пав   нна было зраб   ць спосаб задавол   ць патрабаванн   дня. Бяздушная, жыццёнепрымальная грашовая ўлада задушыла людзей   створаны з жыццесцвярджэння стомленасц   ад жыцця, так што пастаянна расце колькасць людзей добраахвотна скончыл   сваё жыццё. Бяздушная грашовая ўлада спарадз   ла гэтак жа бяздушнае   жыццёадмаўляльнае пакаленне, якое — замест таго, каб ск   раваць поз   рк на глыбокае мора вечнасц   бясконцасць — заф   ксавала яго на зямным, канечным прывязаным да свету,   тым самым разарвала мост, як   звязваў   х праз вечны ланцуг пакаленняў з вечнасцю.

З непрыхаванай легкадумнасцю   безадказнай абыякавасцю народы Еўропы набл   жал   ся да свайго заняпаду зн   шчэнне. Гэта адбылося не тольк   ў гэтых кра   нах як   ўдзельн   чаў у крывавым канфл   кце, ён не тольк адбывалася сярод людзей, як   я пацярпел   паразу, а таксама сярод тых, хто не ўдзельн   чаў у змагацца наогул.

Machine Translated by Google

Адказныя к раўн к дзяржаў вядучыя пал тык не хацеў бачыць парваць з разв ццём падзей у як я адмаўляюць разбураюць с лы паўсюль валодал дам нуючым уплывам. Яны сутыкнул ся з ус м антыжыццёвыя падрыўныя намаганн без пачуццяў дзеянняў.

К раўн к тольк мкнул ся стварыць уражанне сва х уласную незаменнасць, удзельн чаючы ў мног х м жнародныя кангрэсы канферэнцы , як я адзначал пасляваенны перыяд, альбо наведваючы мноства бескарысных парламенцк я перамовы. І пакуль гэтыя парламенцк я перамовы ўсё яшчэ працягвал ся, адмаўляючыя с лы зраб л сябе неабмежаваным гаспадарам ў адна з найбуйнейшых найбагацейшых кра н свету. Праз горы трупаў неап сальнай пакуты яны увасоб ў у жыццё словы Фрыдрыха Энгельса, што «Усеагульнае разбурэнне — першая перадумова для свету» рэвалюцыя».

З мперы , асноўная форма якой кал сьц была створаныя духам скандынаўск х в к нгаў, яны зноў зноў абвясц л сваёй мэтай жаданне патушыць зн шчыць усё, што гэты дух ншыя фарм руючыя с лы свету, як стварыў. Адсюль яны к равал рост камун стычных партый ус х кра н, як я, як яны сам паведам л свету падчас свайго сусветнага з'езд у 1928 годзе был тольк часткам вял кай, сусветнай камун стычнай парты .

Machine Translated by Google

Тут яны арган завал Чырвоную Арм ю, задачай якой было гвалтоўна зн шчыць ун кальнасць народа ўсё, што было створана ў якасц каштоўнасцей гэтай ун кальнасц ў розных кра нах.

І адз н нават прымаў сва х пасланцоў у гэтых кра нах, а друг дазваляў к раўн кам дзяржаў пац снуць рук гэтых пасланцоў, як я ўсё яшчэ был чырвоныя ад кроў бл жэйшых сваякоў гэтых к раўн коў дзяржаў.

Але гэтак жа, як вядучыя еўрапейск я дзеячы сутыкнул ся з гэтым разв ццём падзей, аслепленыя безадказныя, так ва ўс х кра нах узн кл с лы, як я паўстал супраць х. Мног я мёны тых, хто спрабаваў змян ць гэта разв ццё падзей, был забытыя, а мног я н кол не был ведаюць; за х спробы змагацца з разбурэннем занадта рана апынул ся ў туп ку або пайшл па лжывым шляху.

Так м чынам, канчатковая перамога была адмоўлена пераможнаму нямецкаму свабоднаму корпусу, бо тагачасны дэмакратычна-маркс сцк ўрад Рэйха, паддаўшыся ц ску сусветных дэмакратый, прымус ў х адмов цца ад барацьбы.

У Італ ўзн к магутны супрац ў, дзе капрал Бен та Мусал н , як быў цяжка паранены ў сусветнай вайны, стварыў фашысцк рух для барацьбы супраць краху.

У той час, кал камун стычная Чырвоная Рэспубл ка мела ужо была абвешчана ў паўднёвай Герман Венгры , савецкая ўлада, здавалася, была цалкам забяспечана ў

Machine Translated by Google

У Рас ён сабраў свае фашысцк я баявыя фармацы ўзначал ў х у Рым, дзе ён быў прызначаны м н страм-прэз дэнтам Італ каралём. Падчас аднаўлення моцнай энерг чнай дзяржаўнай улады Мусал н здолеў сабраць вакол сябе народ з шматл к х партый раскол н, як я разарваў яго. Яго мэтай было зноў абудз ць моцнага дзяржаватворчыя с лы вял кага старажытнага Рыма. Ён бачыў супрацоўн цтва пам ж сусветным кап талам маркс змам яго наступствы ў вял к х таемных ложах масонства.

У Герман Адольф Г тлер змагаўся супраць тых жа ворагаў х агульнага яўрэйскага паходжання. Ён працягваў з дэ , што змест жыцця людзей пав нен быць рэгенераваны.

Ён даў нямецкаму народу задачу паразважаць над сва м першапачатковая трываласць.

Ён абудз ў гэтую с лу ў грамадстве, асноўная моцныя бак ўжо был глыбока пахаваны падрыўным с лам ... у народзе, дзе ўсе ўжо супрацьстаял адз н аднаму... у дзяржаве, падмурк якой ужо был пах снутыя непазбежным камун стам

рэвалюцыя. Народная с ла, зноў абуджаная м быў настольк моцным, што не тольк зн шчыў падрыўн коў с лы ў яго ўласным народзе, хутчэй гэта магло б таксама зн шчыць х усюды, дзе яны пагражал Герман Еўропе з ншых кра н.

Machine Translated by Google

Кал генерал Франка абудз ў гэтыя с лы ў Іспанск народ у 1936 годзе, каб спын ць камун стычнае разбурэнне чырвоныя забойствы, як я ахап л зямлю, менав та лег ён «Кандор» Адольфа Г тлера разам з спанск м тальянск м саюзн кам змог забяспечыць перамогу. Адольф Г тлер не тольк абудз ў свой народ да усвядом ць неабходнасць рашэння праблемы шмат патрабаванняў часу; ён прывёў яго да ўсведамлення вечных патрабаванняў жыцця. Ён зноў абудз ў у сва м народзе мару мкненне мкнуцца скрозь час прастору; ён абудз ў волю надаць форму гэтаму погляду на жыццё ўнутры часу прасторы. Ён ведаў, накольк цесна чалавек звязаны са сва м кланам, як менав та ляжыць упэўненасць тут, каб мець магчымасць пабудаваць мост у будучыню. Ён ведаў што гэтае прызнанне вял кага цуду крыв - роднасць спадчыннасць вядуць да разумення таго боскага закона, як вызначае жыццё як з'яўляецца найвышэйшым праяўленнем кожнай чалавечай супольнасц .

Дзякуючы гэтаму прызнанню пакл канне Адольфа Г тлера выйшла далёка за рамк проста нямецкай м с ; ён значна больш, чым проста абаронца еўрапейск х зямель у агульным сэнсе. Ён вял к першаадкрывальн к арх тэктар еўрапейск я народы, не ў апошнюю чаргу тыя народы, чый роднасны крывёю ён сам быў бл зк м сваяком свайго народа так часта моцна падкрэсл ваецца.

Machine Translated by Google

Так м чынам, яго м с я актуальная для Дан .

разв ццё ў Дан н чым не адрозн ваецца ад

той, што ў ншых еўрапейск х кра нах, кал Дан я

належыць да тых кра н, як я падчас Першай сусветнай вайны

Вайна прынос ла грошы, як пасляваенны перыяд тут,

надае яму адб так беспрацоўя, эканам чных крыз саў, з

х банкруцтваў прымусовых аўкцыёнаў, сацыяльнай патрэбы,

рост злачыннасц самагубстваў, а таксама зн жэнне нараджальнасц .

Ц спрабавал ў гэтай кра не таксама перакрыць гэта плац най?

разв ццё. У гэтым адным спрабавал змян ць законы

стварал новыя пал тычныя парты , мэты шлях як х, аднак,

был забытыя; спрабавал разбурыць старыя

вечарынк ; але мужчыны, як я гэта раб л , пам рал ў галечы

забытыя.

Адз н стварыў рух падрыхтаваў мас ўныя

пераўтварэнн дзяржавы, не маючы магчымасц , аднак,

л кв даваць адмаўляючыя разбуральныя с лы, без

магчымасць прадух л ць такое ж разбурэнне

Дан я, якая была запланавана для еўрапейскага народа,

кал б Адольф Г тлер не разграм ў гэтыя с лы.

Аднак, кал б Дан я зноў перажыла нацыянальную

абуджэнне, то яго нельга прып сваць выключна

знешняя абарона, якую стварыў для нас Адольф Г тлер,

таксама супраць с л разбурэння — хутчэй да гэтага вял кага

м с я паказаць нашаму народу шлях да збору

яго першапачатковых значэнняў.

Machine Translated by Google

Ён таксама для нашага часу — адз ная магчымыя с лы, якая можа стварыць ф гуру Одз на ў Дан з мёртвага цела Ім ра, каб дух воля магл знайсц агульнае выражэнне ў даступнай постац . Ён не тольк паказаў нам, датчанам, шлях назад да падл н йнага погляду на жыццё гера чнай эпох , але прывёў нашу моладзь да...

новая барацьба супраць сусветнага ворага ў гэтай вайне тэатр, дзе кал сьц магутныя с лы нябесныя падарыл нам наш нацыянальны с мвал — Данеброг. Ён таксама абудз ў у нас веру ў тое, што зноў могуць з'яв цца цудоўныя творы мастацтва арх тэктуры, падобныя да тых, што дагэтуль сведчаць пра мкненне нашага народа праз космас.

да сваёй мары скрозь час — у адрозненне ад тых жыццёвых — адмаўленне мёртвыя пачвары, створаныя ў нашай пустэчы час.

Тольк дзякуючы гэтым вял к м жыццёвым намаганням мы можам зноў стаць датчанам дасягнуць гэтага прамога, радаснага актыўнага жыцця тут, на зямл пра як я спявае Грундтв г, зноў сц верным крокам нашых высакародных бацькоў, зноў жыць з той жа каштоўнасцю ў замку хац не зноў бачыць вачыма, як я был створаны, каб глядзець у неба, прачынаючыся ад усяго прыгожага

выдатна тут, ун зе, тым не менш бл зка з глыбокая туга напоўненая бляскам вечнасц .

Machine Translated by Google

Вял к нарвежск паэт Генрык Ібсен п саў сва м сябар, п сьменн к Штродтман з Шлезв г-Гальштэйна, пра ўнутраную мяжу Скандынав з нядаўна ўзн клай Нямецк Рэйх:

«Я разглядаю скандынаўскае чалавецтва тольк як прамежкавы этап да аб'яднання ўсёй, вял кай германскае племя».

«Кал б я думаў, што мы ўсё ж так застанемся на месцы з заляванае скандынаўскае грамадства, то я н кол больш не буду паклаў пяро на паперу, каб прасоўваць гэтую справу».

Machine Translated by Google

Змена сезона, паварот лёсу

Полымя гарыць полымем, пакуль не згасне,
Агонь атрымл вае жыццё як агн стае зерне -
Чалавек таксама прапускае скру.
Народны агонь н кол не згасае.
- З «Эды»

М льёны м льёны гадоў наша планета была круц цца вакол сонца, вакол мац ўсяго жыцця на наша зямля.

Але тольк праз бачанне, пошук разумеючы дух скандынаўскага чалавека зраб ў высакароднае, вечнае парадак сонечнай с стэмы ўваходз ць у свядомасць чалавецтва.

У летняе з мовае сонцастаянне яны распазнавал бязл тасны закон «памерц стаць» пацвердз ў яго з выкл кальным прыняццем.

Нядзел был х святочным дням , але сонцастаянне было святым для х. У ночы летняга сонцастаяння яны запальвал ся агн на вышынях як знак жыццёвай вол творчасц - воля супрацьста ць с лам ночы адмаўлення.

Для х з мовае сонцастаянне — з пастаянна вяртаючымся святло - было с мвалам вечнасц змагальнага жыцця.

Machine Translated by Google

Так м чынам, яны ўладкавал сваё жыццё ў рамках боск парадак. У гэтай веры яны нас л знак сонца, свастыку як х святы с мвал.

З гэтай верай пад гэтым знакам ндагерманск людз ўвайшл ў святло г сторы 5000 гадоў таму.

Куды б яны н пайшл ў сва х далёк х падарожжах, там панаваў хаос адступ л перад загадам, зямля закв тнела плоднасць ўраджай благаслаўлял х шлях.

Ц пран кал яны ў далёк я стэпы паўночнай Рас як носьб таў паходняў чалавечага парадку або утвораныя дзяржавы ў Аз , ц спявал яны найбольш прыгожыя песн для святла, як арыйск я персы, ц як Эл ны запал л ал мп йск агонь, святкавал яны ц не свята непераможнага чалавека ў рымск м сенаце

адсюль стварыць сусветную мперыю; дзе х палал пажары, адбыўся паварот лёсу з цёмнай ночы ў ясны дзень.

«Чалавек таксама праходз ць праз скру. Народнае полымя н кол выходз ць.”

Моладзь працягвала старажытны звычай агонь сонцастаяння ўздоўж х шляху, пакаленне за пакаленнем, як носьб ты святога пасвячэння святла культуры.

Германск народ уваходз ць у г сторыю.

Machine Translated by Google

к мбрыйцы тэўтонцы, вандалы швабы, а таксама многія іншыя германскія плямёны ўводзяць новую, бліскучую эпоху падчас набыцця новых зямель.

У барацьбе, якая доўжылася больш за тысячу гадоў, Будучы германскі чалавек змагаецца супраць беспарадку і супраць сіл разбурэння ў Еўропе.

Ягоная родная сялянская сіла стварае з балот і першабытных лясоў багацце еўрапейскіх палёў. З духоўная сіла творчага германскага чалавека выцякае перш за ўсё вяршыня еўрапейскай культуры. Але толькі гераічная веліч германскага ваяцтва абараняе жыццёвую супольнасць Еўропы ў вырашальных бітвах супраць пастаянна атакуючыя качавыя народныя масы Блізкага Цэнтральная Азія.

Верная гэтай лёсавызначальнай традыцыі, наймацнейшая найбольш аб'яднаная сіла скандынаўска-германскага чалавецтва, Райх сёння вядзе бязлітасную барацьбу за існаванне Жыццё Еўропы.

Пад моцным кіраўніцтвам дучэ Італія ахоплівае паўднёвы фланг кантынента ў упартай барацьбе: за сёння сілы цемры зноў паўсталі супраць носьбіты культуры-волі чалавецтва.

Ашаломленая слепатай, англасаксонская плутакратыя яго танец вакол залатога цяля здраджвае яго гонару уласнай германскай крыві.

Machine Translated by Google

Разбэшчаныя атрутай габрэйскага бальшав зму, масы м льёны савецк х жыхароў вядуць жорсткую барацьбу за свет рэвалюцыя, дзеля паўстання н жэйшых.

З суровасцю законаў прыроды, с ла святло пакл кана да рашэння супраць жахаў вечнага ноч.

Дзень ц ноч —

Жыццё ц смерць -

Палымяным полымем нашы продк сцвярджал с лу святла жыцця.

І полымя нашага, х, таксама пав нна загарэцца нашчадкаў.

Machine Translated by Google

Летняе сонцастаянне 1941 года!

Н кол раней у г сторы не было такой вял кай арм
с лы, сабраныя ў дзень сонцастаяння для лёсавызначальнай б твы, як
ясная ноч з 21 на 22 чэрвеня 1941 года.

Святая сур'ёзнасць ахап ла ўс х, хто разумеў, што гэта
шла пра: снаванне ц не снаванне арыйскай крыв
адсюль сама еўрапейская культура. Ад Паўночнага Ледав тага мора да
Чорнае мора, калоны нямецк х саюзных войскаў
арм ўрэзал ся ў варожыя масы. Жахл выя
карц на смяротнай небяспек , якая пагражала людзям
Еўропа стала бачнай:

Вял зныя варожыя масы ў незл чоных савецк х арм ях,
з г ганцк м арсеналам збро , был гатовыя да
к нуцца ў сэрца Еўропы, кал ўдары
Нямецк я ўзброеныя с лы нанесл па х удар.

Пасля першых пераможных б тваў пад Беластокам М нскам,
пад Салай, Смаленскам на Укра не вял ся ба .
шакавальнае веданне было в давочным, што свет н кол
раней не бачыў падобнага.

Што было назапашана супраць Рэйха Еўропы
была вел зарнай бандай крыважэрных н жэйшых людзей - але
упартыя - стоты.

Machine Translated by Google

Кал б гуны вершн к Чынг схана был б ч чалавецтва, як пракац ўся па Еўропе, а потым у гэту барацьбу гера чная моладзь Еўропы вывучала падступны поз рк с стэматычна жорстка знягважанага жывёльная пачвара.

Рас я, ты добрая прыгожая зямля, у так х руках!

Чатыры разы ў г сторы раб лася спроба нтэграваць гэтую вял кую кра ну ў сферу еўрапейскай культура.

Першым носьб там культуры был ндагерманцы людзей. Іх творчая праца пацверджана нават сёння х скандынаўск я будынк (каменныя курганы), яны захавал ся у х курганах як вечны помн к.

Але х с л не хап ла, каб супако ць дз к я народныя масы ў вел зарнай прасторы.

Тысячы гадоў праз, у друг м стагоддз да нашай эры, новыя пасланцы еўрапейскай марал культуры пран кл ў тэрыторыю пам ж Дз прам Днястром.

Яны был германск м людзьм з народнай сям' Готы.

Зноў германск я землеўладальн к во ны заваявалі некультурнасць шырокай зямл . У намаганн На працягу мног х стагоддзяў яны пашырал вял кую мперыю Готы ад Балтыйскага мора да берагоў Чорнага

Machine Translated by Google

Касп йскае мора з яго шырока раск даным , незалежным

цэнтры рассялення.

Здавалася, што зямля была заваявана для еўрапейцаў

жыццёвая супольнасць.

Аднак у гэты перыяд адбылося змешванне рас у Рымскай мперы

сусветная мперыя ўжо набыла пагрозл выя формы.

І зноў жа, германск народ не быў колькасна

дастаткова моцны — недастаткова ўсведамляе

магчымасц х сумеснай с лы — да

адначасова наступаць на Рым прыкрываць свае

усходн фланг супраць народных мас Аз .

Так м чынам, гэтая Гоцкая мперыя стала ахвярай нападу

Гуны ў чацвёртым стагоддз .

Ноч глыбокая ц шыня зноў апусц л ся на гэтую шырокую зямлю.

Прайшл стагоддз .

Аднак потым нардычны дух агню падштурхнуў новыя плямёны

да значнага стварэння.

Яшчэ да заканчэння часоў вял к х германск х

набыццё новых зямель, каля 860 г., в к нг з

поўнач пран кла ў неадкупленую зямлю стварыла

Дзяржава в к нгаў.

Наўгарод К еў стал стал цам гэтай мперы

эканам чныя цэнтры найвял кшага значэння.

пал зноў пладанос л , кв тнел сельская гаспадарка гандаль.

Machine Translated by Google

Багатыя земл ўсходу Бл зкай Аз , а таксама Еўрапейск я земл дапаўнял адз н аднаго нтэнс ўным гандлем на гэтай прыроднай прасторы жыцця.

Аднак назрэвала новая бура разбурэнняў далёкая шэрасць шырок х стэпаў Аз :

Чынг схан пашырыў сваю магутную Мангольскую мперыю ад Ц хага ак яна да С лез . У 1224 годзе К еў быў заваяваны. І кал яго войск рушыл да поўдзень захад, святло гэтага шматабяцальнага стварэння В к нг был зн шчаны.

Рэштк яго крыв ўвабрал ся ў Славянскае насельн цтва. Стагоддзям зямля зноў спала ў змяркання безкультур'я.

Каля 1700 года руск дваран н, а пазней цар, Пётр Вял к спрабаваў к раваць Рас яй па-еўрапейску. Але з-за занадта вял кай колькасц невял кая творчая с ла немцаў з Балтык таксама са Швецы , вядома, у доўгатэрм новай перспектыве было немагчыма даць гэтай г ганцкай кра не цвёрдае к раўн цтва дзяржава.

Спроба працягвалася два стагоддз . Але гэтая дзяржава заставаўся мёртвым фасадам. За м хавалася бясформеннасць дзясяткаў этн чных груп, як я был змяшаныя разам у стракаты м кс падчас народнай вандроўк з Аз ў Еўропу.

Machine Translated by Google

Гэтая народная сумесь, пакутуючая ад дз касц стэпавыя расы на працягу ўсёй сваёй г сторы разрывал ся пам ж культура адсутнасць культуры, пам ж дысцыпл най недысцыпл наванасць, а таксама пам ж пакорнай пабожнасцю бязбожнасцю. Гэта была падыходзячая прылада забойства для вечнага Яўрэй супраць арыйска-нардычнага чалавецтва Еўропы.

У вын ку крывавай ахвяры рас йскай улады пласты ў Сусветнай вайне, шлях для нечалавецтва габрэяў была адкрытай, таму бальшав зм мог перамагчы ў 1917 год.

Астатняя нардычная кроў была зн шчана, пачатк еўрапейскай культуры зн шчаны.

Ахвярам гэтага габрэйскага... стал м льёны людзей... Бальшав к[1] ап'яненне.

Тое, што потым адбылося ў Рас , можна тольк пра люстраваць на прыкладзе жывёлы:

З'яв л ся нашы хатн я жывёлы — больш-менш шмат пакаленняў таму — ад дз к х жывёл з дапамогай меры па размнажэнн .

Кал дазвол ць м зноў здз чэць на працягу некальк х пакаленняў або аддае х у дрэнныя рук , яны будуць у сва м дз касць станов цца яшчэ больш разарванай дз ўнай, чым яны был ў сваёй натуральнай дз касц .

[1] пам ж словам «бальшав к» «ап'яненне» ста ць кароткае нечытэльнае слова у тэксце Карла Хамера.

Згодна з гэтым прынцыпам, пад к раўн цтвам габрэяў руск народ быў наўмысна загнаны ў дз касць зграй.

Гэта ўяўляў сабе д'ябальск дэман габрэйства, магутная зграя м льёнаў аз ятаў, звар'яцелых, пав нна разарваць асобна ад еўрапейск х народаў.

Тольк ў бяздушным свеце, пазбаўленым нардычна-германскага людз , ц верыл Іудзе ў магчымасць дасягнення гэтага цёмнага сусветнае майстэрства.

У нас ёсць прыклады з самага апошняга часу з згвалц л памежныя дзяржавы Л тву, Латв ю Эстон ю.

Пачынаючы з чэрвеня 1940 года, саветы не тольк зн шчыл усе к руючыя пласты арыйцаў, заб ўшы дзясятк тысячы ў гэтым працэсе, але ў Л тве Белай У Рас гэта таксама пачалося непасрэдна на мяжы з Герман яй Рэйха, каб пасял ць к рг заў, калмыкаў, татараў членаў ншых качавых плямёнаў.

Еўропа пав нна была стаць качэўнай, яе багаты культурны ландшафт пасля рабаўн цкага нападу ператварыўся б у пустыню, пазбаўленую людзей.

Больш лёсавызначальна, чым кал -небудзь раней, Еўропа выступ ла супраць перад старой задачай барацьбы з с лам разбурэнне.

Гэтак жа, як народы Еўропы падчас вял кай г старычнай рашэнн м нулага стаял пад к раўн цтвам

Machine Translated by Google

Германск я мужчыны, поўныя рашучасц абараняцца ад агульны вораг, таму ў гэтыя дн дз це ў марш, найлепшы частка еўрапейскай моладз на баку Рэйха ў бок перамога паварот лёсу.

Н кол раней у г сторы германск народ меў такога выдатнага л дара, як мы маем сёння добрага шчасце мець.

Мэта гэтай барацьбы, аднак, — канчатковая пераадоленне вечнай небяспек з усходу.

Што ндагерманск я народы, готы в к нг не ўдалося дасягнуць у доўгатэрм новай перспектыве, гэтага цяпер трэба даведзены да рашэння замацаваны назаўжды.

Больш за тысячу гадоў таму в к нг стварыл х упарадкаваную мперыю ў раёне вакол Наўгарада К еў, гера чна самастойна.

У тым жа раёне змагаецца сёння — з той жа адвагай ў рамках нямецк х узброеных с л — а германск дыв з ён, як нос ць назву в к нгаў гонар за еўрапейск паварот лёсу.

Machine Translated by Google

Арцыб скуп Кентэрберыйск , прымас Англ канская царква заяв ла ў снежн 1936 года:

«Я папярэджваю пра небяспеку бязбожнасц . Гэта тольк занадта добра вядома, што ў Савецк м Саюзе вял к чалавек супольнасць пажыраецца агрэс ўным бязбожнасць антыхрысц янск я вучэнн класавая барацьба. Трэба быць п льным, каб прадух л ць пран кнення гэтага духу ў англ йск народ».

У канцы л пеня 1941 г.:

«Аплакуючы ахвяру, я глыбока крануты выдатнай мужнасцю с лай рускага народа, як высока трымае сцяг цыв л зацы ў барацьбе з фашызмам. Я перакананы ў вашай канчатковай перамозе».

Machine Translated by Google

Германская гаспадыня

з Г сласаг

Цяпер Аўд Вестэйнстохтэр стала жонкай Бюля.

захап ў ферму разам з Асгердам. Шэсцьдзесят галоў у стойле стаяла жывёла. Неўзабаве людз заўважыл , што з ус х сландск х жанчын яна, безумоўна, была першай, кал гаворка шла пра клопат здольнасц . З па яе паводз нах можна было пазнаць яе кемл васць працав тасць вопыт у мног х справах.

Але таксама было паказана, што яна н кол не станав лася напышл вай. Больш за ўс х ншых жанчын яна была справядл вай прыязнай да яе падначаленыя, яна таксама была шчодрай.

Г сл Торб'ёрнсан часта м жвол ўсм халася, кал ён убачыў Аўд за працай; яму стала цёпла весела з думкай, што яна стала яго жонкай. Яго шлюб з ёй было спакойнае, цёплае сумеснае жыццё, узаемная клопат

стварэнне для ўмацавання клана.

Знешне гэтая глыбокая сувязь не вельм заўважалася: бо Г сл Аўд был асцярожныя стрыманыя ў сва х пачуццях, як яны навучыл ся ў сва х продкаў паводле сапраўднага германскага ладу.

«Класц рук на кален — значыць класц х не туды!» — часта казала Аўд, смяючыся са сва х маладых служанак. А маладыя служанк чырванел , кал Аўд...

Machine Translated by Google

злав л х у сне, а потым яны працавал з
падвойны энтуз язм. Спачатку, напэўна, гэты ц той
бурчаў, але бурчанне неўзабаве сц хла.

Як жа можна не працаваць, кал жонка сама
падаваць так добры прыклад.

Аўд устаў задоўга да св тання, каб прыгатаваць тварог
пячы хлеб.

У Бюле было шмат ншых пастаяльцаў; усе хацел
стаць поўным.

І як добра Аўд Вестэйнстохтэр ведаў, як гэта зраб ць
рыхтуйце ежу!

Маленькая кухарка Хрэфна ахвотна дапамагала ёй.

Пасля ранняй працы пачал ся ншыя хатн я справы.

Кал мужчыны з'яв л ся ў зале, там ужо было
на стале дымячая каша водар
свежаспечаны хлеб, напоўнены шырокай прасторай.

Аўд закл каў х далучыцца. Жарты ляцел туды-сюды.

Так, там панаваў добры дух узаемнай радасц
Бюль!

Адз н з радасцю браўся за штодзённую працу, кожны з радасцю
пачатая справа дзе добра.

Знешняя праца была падзелена пам ж сельскагаспадарчым рабочым ,
але дома Аўд Асгерд сачыл за выкананнем задач
пакаёвак, мыццё ўборка, выпяканне хлеба
прыгатаванне мёду ежы.

Machine Translated by Google

Улетку зб рал ягады садовыя расл ны

клапац л ся пра — з мой жанчыны прал ткал .

Прыгожая, маляўн чая вопратка з'яв лася з-пад Аўда

умелыя рук . Здз ўленыя, ншыя ўбачыл , як яна цягнула

залатая н тка за залатой н ткай праз чырвоны шоўк

святочны ўбор. Часам яна звяртала свае словы да

пакаёўк папрас ла х расказаць ёй пра сваю радз му,

пра бацькоў братоў сясцёр.

Яны добра ладз л , служанк х гаспадыня.

Часта Хрэфна, Торгард В гдз с казал пра тое, як

накш гэта быў Бруль з часоў Аўда Вештайнштохтэра

к равала адм н стравала там як жонка.

Machine Translated by Google

«Я чакаю ад гэтага чалавека с лы; ён падтрымл вае годнасць закона. Але жанчына к руе тольк ласкай».

- Фрыдрых Шылер

Machine Translated by Google

Дз ця шлюб

Фрыдрыха Н цшэ

Ты малады марыш пра дз ця шлюб.

Але кажу табе: ц ты так чалавек, як жадае
дз ця?

Ц ты пераможца самапераможца,

Гаспадар пачуццяў, уладар вашых цнотаў?

Дык вось, я ў вас пытаюся.

Ц жывёла пажадл васць гаварыць ад жадання?

Ц адз нота? Ц незадаволенасць сабой?

Я жадаю, каб твая перамога твая свабода жадал дз цяц .

У гонар вашай перамог трэба пабудаваць жывы помн к
ваша вызваленне.

Табе варта будаваць па-за межам сябе. Але спачатку, на мой погляд, ты
сам пав нен быць створаны, квадратным целам душой.

Вам трэба нараджаць не тольк наперад, але ўверх!

Няхай сад шлюбу дапаможа вам у гэтым.

Machine Translated by Google

[НАЗВА ДАДАДЗЕНА РЭДАКТАРАМ]

Нямецкая думка

Курт Эгерс

Нямецкая думка не ўзводз ць нерэал стычных тэорый спадзяецца на цуды, а хутчэй ацэньвае чалавека паводле яго важнасць для грамадства.

Ён параўноўвае жыццё асобнага чалавека з жыццём увесь народ.

Яно вымярае сучаснасць мерай будучын

цяперашн .

Так м чынам, каштоўнасць асобы станов цца невял кай перад вел ччу супольнасц .

Так м чынам, ц станов цца каштоўнасць асобы вял кай у адносна яго ўзорнага ўплыву на грамадства.

Machine Translated by Google

Просьба бацьк

Аддзел СС атрымаў наступны л ст ад
бацька цяжкапараненага галандскага эсэсаўца:

«М дэлбург, 24 верасня 1941 г.»

«Настоящим пацвярджаю атрыманне — дзякую Вам за — Вашу л ст 15-га й гэтага месяца. Магу паведам ць вам, што я атрымаў л ст ад сына, у як м ён паведам ў мне, што яго левае вока настольк пашкоджана, што ён не можа
больш не бачу з м.

«Ён, аднак, вясёлы вясёлы. Зноў зноў я чытаю ў яго л стах, што цана, якую ён заплац ў за сваё
Фюрэр, не занадта высокая. Але я заўважаю ў яго л стах адз н страх адну просьбу: страх быць прызнаным непрыдатным
абавязак. Яго жаданне — працягваць барацьбу за Еўропу
рэгенерацыя».

«У майго сына Ганса тольк адно жаданне: каб яго не звольн л , але працягваць выконваць свой абавязак дзесьц як салдат».

«Мы хацел б, каб Ганс быў тут у адпачынку на нейк час».
каротк час. Тое, як нашага Ганса вырэзал , — гэта самае горшае, што што з м магло б здарыцца, дык гэта быць звольненым
непрыдатны да выканання службовых абавязкаў. Таму я прашу вас зраб ць усё магчымае каб гэтаму перашкодз ць».

Machine Translated by Google

З загаду дня корпуса

ад камандуючага генерала

Пасля адной з жорстк х б тваў на паўночна-ўсходн м фронце з Елн , групы Фёрстэра з матацыклетнага дыв з ёна 1-га дыв з ёна СС батальён, як меў задачу ахоўваць роту левы фланг - быў знойдзены наступным чынам:

К раўн к групы, унтэршарфюрар СС Фёрстэр, разам з яго рука на дэтанацыйным кольцы апошняй ручной гранаты, стрэлам у галаву.

Першы стралок, ротэнфюрар СС К льбер, з кулямёт усё яшчэ ля пляча, ў м быў адз н патрон ствол, стрэл у галаву.

Друг стралок, СС-штурман Бушнер, трэц стралок, СС-Шуэтцэ Шыма, заг нуў у сва х акопах.

Індыв дуальны пасланец SS-Sturmmann Oldeboershuis, стаяў як мёртвы на каленях перад сваёй машынай, паклаўшы руку на руль, падаючы ў той момант, кал ён быў пав нен быў прыняць апошняе паведамленне.

К роўца, штурман СС Швенк, заг нуў у сва м акоп.

З ворагаў адз н бачыў тольк мёртвых — ляжачых напалову абвядз це паз цыю групы — у межах ручной гранаты дыяпазон.

Machine Translated by Google

Прыклад канцэпцы «абароны»! З павагай

мы ста м перад так м гера змам!

Я прапанаваў апубл каваць гэтыя мёны

ганаровая старонка нямецкай арм .

Machine Translated by Google

Нейтрал тэт германск я намаганн

«... гэта я заяўляю выразна — я хачу ведаць чуць н чога пра нейтрал тэт... кал я дабяруся да мяжы, вы пав нны абвяшчайце сябе халодным ц цёплым, бо Бог змагаецца супраць д'ябал тут. Кал хочаш, каб я трымаўся Бога, тады прыходзь для мяне. Але кал вы аддаеце перавагу трымацца за д'ябла, то вы трэба, вядома, змагацца супраць мяне. Tertium non dabitur, Трэцяга варыянту няма, гэта дакладна. Што за рэч? гэта нейтрал тэт? Я не разумею.

- Густаў II Адольф, кароль Швецы , Георгу В льгельму з Брандэнбурга ў 1630 годзе.

У гэтыя тыдн месяцы вырашаецца лёс Еўропы на ўсё жыццё. Германск я добраахвотн к са здаровым нстынктам з германск х зямель нашага кантынента. вырашыл змагацца на баку Рэйха. За межам што цэлыя народы мужна сабрал ся для барацьбы за Еўропу, нават тыя, хто не з'яўляецца прамым крывяным сваяком нямецкага народа, але мае цесныя аднос ны звязаныя з м як суседз або праз агульную г сторыю.

З ншага боку, был ёсць дзяржавы,

Паз цыя спачатку не была зразумелай. Яны тэлефанавал тэлефанавал сам «нейтральныя».

З цягам часу стала зразумела, што нават

бясколерныя погляды гэтых ншых был не зус м так м

нейтральным, як гэта здавалася спачатку; бо кал ўсё стала сур'ёзным, яны

часткова вырашана на карысць Англ габрэяў, таму супраць

Еўропа яе Новы парадак. К руючыя плутакратычныя пласты

з гэтых «нейтральных» людзей н кол не задумвал ся па-сапраўднаму

захоўваючы нейтрал тэт. Яны ўжо, задоўга да таго, як

пачатак вайны, адмова ад свайго нацыянальнага суверэн тэту

тым, што яны спачатку прадастав л свае тэрыторы ў распараджэнне

духоўнае прасоўванне ворагаў Рэйха; гэта значыць, яны адмов л ся ад

сва х нфармацыйных службаў, прэсы радыё, а таксама цярпел

саюзныя шп ёнск я арган зацы на сва х

«нейтральная» тэрыторыя.

Гонар, гонар незалежнасць — што зраб л гэтыя рэчы

дрэнна для х, кал б тольк х поўныя стравы застал ся цэлым !

З ншага боку, як жа могуць ганарыцца тыя мужчыны

жанчыны, як я, нягледзячы на ўсе пераследы,

ужо тады сцвярджаў дэ новага

тысячагоддзе на тых землях!

Але тое, што х дэалаг чныя прац ўн к там называл

нейтрал тэт, у лепшым выпадку быў самападманам. Звычайна, аднак,

гэта была спроба х тра падмануць Рэйх

х уласны народ. Н хто з х памагатых не верыў у

доўгатэрм новы поспех гэтай люзорнай пал тык . Задоўга да таго, як

яны набрал ся смеласц для «цяжкага рашэння» — «для

дзеля свайго народа» — пак нуць кра ну, х самалёты стаял запраўленыя гатовыя. Гэты жаласны палёт быў тольк лаг чным завяршэннем усёй х працы, гэтак жа, як акупацыя нямецк м войскам зямель, як я яны мел
зман. Таму х пак нутыя ў бядзе людз был вымушаны зраб ць першы крок, каб зразумець сваю с туацыю. Гэта азначала, што яны пав нны был прызнаць, што з дапамогай сва х плутакраты, х проста ўцягнул ў вайну
планы Вял кабрытан ў якасц пешак. Ім давялося далей прызнаць, што Англ я паважала х незалежнасць пак дала хлеб у х кошыках тольк да таго часу, пакуль яны был карысныя ў якасц пешак. Гэта прызнанне пав нна
был горк м . Гэтак жа горка, як заўсёды, кал трэба прызнаць фундаментальную памылку, на якой мкнуўся пабудаваць усё сваё снаванне.

Шырок я колы ў акупаваных «нейтральных» раёнах усё яшчэ не сх льны нават часткова асэнсаваць с туацыю.
Чаму навошта гэты бясплодны стан упартай раздражняльнасц ? Таму што нашы вораг змагл — у адным сэнсе — сапраўды «нейтрал заваць» гэтых людзей. А менав та, яны
забрал ў х бачанне х г старычнага, германскага паходжанне, за ўласную годнасць, за пал тычную рэальнасць сапраўдныя еўрапейск я аднос ны ўлады. У тым, што яны атрымл вал дапамогу ў апошн я гады ад яўрэйск х эм грантаў з Герман . У саюзе з м яны змагл

Machine Translated by Google

дасягнуць поўнага парал чу пал тычнай думк ў малых дэмакратыях германскага паходжання: кожнае непрадузятае, незалежнае разв ццё пал тычнай меркаванне там было зн шчана да найменшага рэштк . Само па сабе здаровае жаданне валодаць маёмасцю, здаровы нстынкт набыцця дабрабыту ўжо не прызначал ся тольк для падтрымання жыцця, а хутчэй узводз л ся да зместу мэты самога жыцця.

Так м чынам, гонар гонар мус л загарэцца. Той, хто на гэтых землях, як я ганарыл ся валоданнем «свабодай правам чалавека», узял сабе свабоду думаць дзейн чаць накш, чым с стэма, чым «грамадства» ц чым масы, байкатавал эканам чна разбураны. Так узняўся дух гандляра задушыў кожны ўспам н пра гера чнае паходжанне Германск я народы, а таксама воля да выразнага рашэння. Адз н жыў тольк адным днём хаваў галаву ў пясок. Так м чынам, н хто нават аддалена не верыў, што кал - небудзь, ды ў бл жэйшай будучын , рашэнн будуць прынятыя патрабаваў, ад якога нельга было адгаварыць ц адкуп цца грошы.

Каб гэты дух распусты ганьбы не цалкам зараз ць людзей даказана адважным мужчынам жанчынам , як я ўжо вельм рана прапанавал свае маёмасць сваю кроў дзеля перамог а

Machine Translated by Google

Нацыянал-сацыял зм на сва х землях. Не ў апошнюю чаргу гэта был сялянск я колы, значыць, людз , як я не жывуць як аднадзённыя казурк , а прызвычаеныя глядзець праз некальк пакаленняў, няхай гэта будзе з расл нам , няхай гэта будзе з развядзенне жывёл, альбо сам з адной спадчыннай сядз бы ў другую. Гэтыя нацыянал-сацыял сты не тольк казал пра нейтрал тэт н кол сапраўды не снавала на гэтых землях, што гэтыя земл был нак раваны ў Вял кабрытан ю. Не, гэтыя Нацыянальныя Сацыял сты пайшл далей: прасторавыя сувяз х зямель, глыбейшае разуменне г старычных сувязяў сапраўдныя еўрапейск я суаднос ны ўлад прывял х да наступнае прызнанне: нейтрал тэт заключаецца ў гэтым моманце маральна немагчыма, кал народ, роднасны крыв , змагаецца за жыццё сваё сва х братоў. Згодна з гэтым прызнаннем, тысячы добраахвотн каў з гэтых германск х земл , суседн я з Рэйхам, тады нак роўвал ся на фронт. Іх кроў, якая цячэ дзеля агульнай барацьбы, аднойчы непарыўна злучыць германск я дзяржавы разам. зноў.

Аднак мы, немцы «нейтралы», пав нны падумаць паспрабуйце ўяв ць сабе наступнае: як бы гэта выглядала з гонар павага гэтых «нейтральных» людзей, кал яны х ба з х шэрагаў не паходз л валанцёры ?! Гэтыя валанцёры дзякуючы сва м намаганням як першыя

Machine Translated by Google

адчын л вароты сва х земляў, каб дазвол ць уваход новаму, вял каму лёсу. Дзякуючы сваёй выразнай паз цы ў падтрымку Рэйха як жыватворнага цэнтра кантынента, яны вызвал л свой народ ад шматвяковага стану
заляцыя фем н зацыя. Гэтыя валанцёры ўзял

клапоцяцца пра тое, каб г сторыя х зямель у будучын была чымсьц большым, чым г сторыяй матэрыяльнага задавальнення ад жыцця. Увесь «нейтральны» народ аднойчы — кал яны прызнаюць гэтую вайну вырашальным паваротным момантам у х г сторыя жыцця таксама — шчыра прызнаюць, што гера зм пачуццё ахвярнасц х маладых сыноў был найвял кшым учынкам у х г сторы за стагоддз .

Machine Translated by Google

Да Першага

З першай прамовы тагачаснага камандз ра I./SS Nordland першым дацк м добраахвотн кам батальён 25 чэрвеня 1940 г.:

Вы, дацк я нацыянал-сацыял сты, бачыце пам ж сабой ў Герман тая ж кроў. Кроў, раса мацнейшыя чым мова этн чная прыналежнасць.

Мова этн чная прыналежнасць пав нны жыць свабодна неабмежаваныя, у новай Еўропе пад к раўн цтвам германцаў, але яны н кол больш не пав нны падзяляць германск х мужчын ц нават прымушаць х у ворагаў.

Гэта пачатак новай, вял кай эпох .

Вы гэта зразумел .

Ты хочаш змагацца разам са смяротным ворагам свастыка супраць габрэйства ўсяго свету мног я с лы, як я был ёю ўведзеныя ў зман.

Вы першы з прадстаўн коў Паўночнай Герман я, якая — на гонар свайго народа — знайшла шлях у Герман ю, чэмп ёна ў барацьбе.

У вас ёсць гонар гонар служыць змагацца пад яго аховай найвял кшага чалавека ўс х часоў, пад Адольф Г тлер!

Machine Translated by Google

Аднойчы дзец ўнук скажуць пра цябе: «Яны належал да тых нямног х, хто спачатку разумеў, за што вядзецца гэтая сусветная барацьба, як не здрадз ў нямецк м братам па крыв баязл вы нейтрал тэт».

Machine Translated by Google

Германская туга

У кожным сапраўдным германск м чалавеку стары в к нг туга жывая сёння; пошук вял кага прыгода жыцця, барацьба дзеля барацьбы.
Гэтае жаданне прыгод падштурхоўвае германскага чалавека да к раваць караблём свайго жыцця ў вяршын небяспек снаванне, каб к нуць выкл к так званаму лёсу дуэль. У барацьбе з лёсам сэрца даказвае, як моцнае яно, душа во на, як сышоў змагацца з тым, накольк ў м нардычная кроў.

Уласнае сэрца, каб знайсц сваю ўласную душу, — вось таму канчатковая мэта гэтага германскага мкнення. Тое, што мы вярнуць дадому з падарожжа ў вял кае прыгода — гэта тое, што мы сёння ў нашай мове называем... вопыт!

Той, хто н кол не адпраўляўся ў вял кую вайну таму зямля н кол не атрымае гэтага ў валоданне вопыт, як роб ць чалавека больш разумным, больш сталым, мацнейшы. Вось чаму скандынаўск чалавек пагарджае «Чалавек за пл той» чаму чапляецца за спадн цу жанчыны як я н кол не змогуць «вярнуцца здалёку».

Сапраўднае жаданне прыгод не варта блытаць з прагай здабычы. Сапраўдны во н не

Machine Translated by Google

апагань яго сэрца дзеля здабычы: пераможцу, вядома ж, дастаюцца маёмасц пераможаных!

У гера чных песнях нашай нардычнай расы н водз н мужчына не ўслаўляецца як прыклад мужнага жыцця, як дасягнуў павагу на падставе сваёй маёмасц , а менав та тых, хто без клопату рызыкнуў зраб ць скачок у невядомае, хто ўступ ў у бой хто быў здольны узважваюць х сэрцы.

Вытрымка, з якой яны аддал вырашальны меч удар — ц , кал яны сустракал пераўзыходзячага ворага, — атрымл вал яго ў адз ночку быў варты ц кавасц .

Вел ч сэрца чалавека была даказаная ў непакоры, у бунтарск м «Тым не менш» супраць навакольнага асяроддзя. І той, хто змог пакласц пячатку сваёй вол на асяроддзе, нават кал пасля смерц , было «героем». Гэты дэал дазвол ў Бетховену ў той час, кал глухата (найгоршае лёс для музыканта!) напаткаў яго ўсё часцей часцей, гаварыць бунтарск я гордыя словы: я хачу дацягнуцца да ск в ц лёсу!

Чалавек, як змагаецца, як адважваецца паўстаць супраць стан, як мкнецца сагнуць ц зламаць яго, — гэта гаспадар, не стварэнне, а яго лёс.

Германская прага выпрабаванняў спарадз ла творчую цягу да прыгод, з якой в к нг

Machine Translated by Google

распачынал свае — не разбуральныя, а зус м наадварот, культурныя дзяржаўна-ствaральныя — ваенныя экспедыцы .

У барацьбе за веды германск я даследчык першаадкрывальн к , мастак навукоўцы стварыл свае цудоўныя творы, без як х сёння не было б н культуры, н грамадскага жыцця, н цыв л зацыя.

Чалавек Поўначы вымушаны дзейн чаць, каб даказаць сваю снасць, каб разв ць свае моцныя бак . У гэтым сэнсе ён заваёўвае сваю «вечнасць». Бо так нап сана ў Эда , «вечныя тольк знакам тыя подзв г мёртвы»! Без суда няма магчымасц для ўчынку, як даказвае каштоўнасць. Без небяспечных намаганняў няма пацверджання пра сапраўднасць вабнай туг !

Той, хто пацвярджае свой учынак станов цца прыкладам для сва х таварышаў, жыве ў х памяц . застаецца незабыўным, мае славу ўчынку ёсць адсюль «вечны». Германскае мкненне дасягае кульм нацы ў патрабаванн «вечнасц » ў гэтым свеце, якая звязана з лёсам расы. Нардычны чалавек можа змагацца тольк за сваё раса, ў гэтай расе змагацца, люб ць, пам раць быць вечным. Кожная прыгода, кожная гатоўнасць да вайны, кожная рызыка тольк мае сэнс, кал служыць разв ццю с лы расы, таму ў канчатковым вын ку мкнецца да

Machine Translated by Google

мэтай стаць плённым. Гэта станоўчае
значэнне творчага, германскага неспакою.

Існуе таксама нстынктыўная, разбуральная неспакойнасць
качэўн к , прага прыгод, якая не мае
творчыя моцныя бак : мы знаходз м так х паляўн чых за здабычай сярод
Усходн я, у першую чаргу сярод габрэяў. Мы х пагарджаем
з-за гордай самасвядомасц нашай расы,
як валодае мячом для выканання задач.

Гэтая вайна падарыла нам, германск м мужчынам, вял к
творчыя задачы. Перад нам ляжыць Еўропа, якая пав нна быць
вызвалены ад свайго падзелу, ад свайго «чароўнага сну» — у
як быў патоплены акультным м жнародным с лам —
кал яна стане для нас новай радз май.

Мы з аг дай смяемся з непаразумення
людз , як я затрымал ся ўчора не могуць
зразумець сэнс гэтай барацьбы хто
магчыма, хочуць л чыць нас «вар'ятам ».

Мы ведаем, што мы моцныя ў сваёй веры, што мы з
будучы час, што заўтра паслязаўтра будзе
належыць нам, што будучыня наша. Мы не хочам л тасц ,
хутчэй справядл васць! Вось чаму мы стал салдатам
фюрэра, як ўстанаўл вае Новы парадак у Еўропе з
пункт гледжання правоў моладз .

Сярод нашых продкаў гэта ўжо л чылася
гонар мець магчымасць змагацца пад к раўн цтвам гера чнага л дара. Мы

Machine Translated by Google

шчасл   выя не тольк   таму, што   м дазволена жыць у час, як характарызуецца найвял   кшым гера   чным паўстаннем нямецк   х мужчын, але быць салдатам   фюрэра, як аддаў меч германск   м прагам.

Тое, што ўчора было марай, сёння стала рэальнасць. Кал   ўчора мы ўсё яшчэ прагнул   выпрабаванняў гарачы ўчынак, то сёння фюрэр даў нам г   старычная гадз   на выпрабавання. Мы ведаем, што будучая Еўропа будзе гэтак жа моцнай, пакуль будзе германская воля да ўлады, абуджаная фюрэрам, застаецца жывой   не сп   ць.

І ад нас залежыць зноў   зноў прычыняць нашаму туг   , наша жаданне прыгод, наша гатоўнасць наша пацвярджэнне ўл   цца ў барацьбу за жыццё-правы нашай расы.

Machine Translated by Google

Прасцейшы шлях

У невял к м мястэчку быў атрад эсэсаўцаў

Шлезв г-Гальштэйн. Гэтыя людз был загартаваныя

шмат баёў. Іх жонк дзец свядома жыл ў адпаведнасц з

законам ордэна, як я был дадзены м рэйхсфюрэрам СС.

Адз н

аднаго дня прыйшоў малады чалавек па мен Крэцшмер

х папрас л зап сацца ў атрад. Але хто жадае

каб паступ ць у СС, спачатку трэба праверыць, ц яго

асоба адпавядае патрабаванням замовы.

Крэцшмер прызнаў, што судовая справа вядзецца

супраць яго. Але ён быў цвёрда перакананы ў апраўданн .

Пасля гэтага камандз р падраздзялення СС Бродэрсен адклаў

разгляд просьбы да рашэння суда.

Праз некальк тыдняў Крэцшмер зноў з'яв ўся на публ ку. Ён

прадстав ў рашэнне суда — в давочнае апраўданне. У

аднак у той жа час эсэсавец Петэрсен, як жыў у

той жа раён, што Крэцшмер, з'яв ўся перад падраздзяленнем

к раўн к сказаў: «Камандз р падраздзялення, мы пав нны адмов цца ад гэтага чалавека; у

«У ма х вачах ён баязл вец». Гэтае абв навачванне было суровым

Камандз р падраздзялення Бродэрсен рэзка павярнуўся да

Петэрсен рэзка сказаў: «Яго гонар зноў быў

устаноўлена, суд вынес рашэнне апраўдаў яго.

Machine Translated by Google

Як вы хочаце апраўдаць свой строг прысуд?

Петэрсен убачыў, што камандз р падраздзялення, як быў добра вядомы з-за сваёй асабл ва справядл вай натуры, быў гнеўны з-за яго пярэчанне. Але яго пастава была цвёрдай, а поз рк — свабодным як ён адказаў: «Згодна з законам штата, Крэчмер быў апраўданы; але згодна з

няп саны закон СС, я пав нен прызнаць яго в наватым».

Затым Петэрсен паведам ў пра тое, што ён даведаўся пра Крэцшмер некальк м гадз нам раней:

«Вы ведаеце, што некальк месяцаў таму гэта небяспечнае таварыш Ёзэф Мамзак пераехаў уНоймюнстэр - з як х

н кол не было зразумела, ц належаў ён да чырвоных, ц рэакцыянерам. Нават кал мы тут паўдня

падарожжа з Ноймюнстэра, у нас ёсць усё

тым не менш чул пра напад гэтага Мамзака на

Гертруд Енсэн. Згодна з доказам суда,

Крэцшмер знаходз ўся менш чым за 50 метраў ад месца здарэння

злачынства. Вось чаму пракурор выказаў здагадку, што

Крэцшмер удзельн чаў у нападзе. Тым часам,

Крэцшмер змог даказаць сваю нев наватасць у гэтым плане,

таму суд яго апраўдаў. Для дзяржавы

шырокай публ цы, на гэтым справа скончылася, але

не для нас, эсэсаўцаў! Бо, як прыстойны хлопец, Крэцшмер

мус ў дапамагчы дзяўчыне. Ён гэтага не зраб ў. Таму,

ён баязл вец.

Machine Translated by Google

К   раванне к   раўн   ка падраздзялення Бродэрсена было спакойным   пад ус   м абстав   ны, спачатку выслухаць абв   навачанага, перш чым вынос   ць суд. Так   м чынам, ён пакл   каў Крэцшмера. Ён мус   ў прызнаўся, што п   ў з груб   янам Мамзакам

распавядаў аг   дныя г   сторы   пра жанчын. Пасля сыходу ён адразу ж разышоўся з   м. Пазней ён сапраўды пачуў дзяўчына закрычала, але, пакольк   Мамзак была вядомая як жорстк   чалавек з нажом, ён не адчуваў сябе яму роўным. Таму ён пайшоў сва   м шляхам.

Камандз   р падраздзялення знешне заставаўся спакойным. Яго адказ быў спакойны   адмахваўся: «Крэцшмер, лёс пастав   ў цябе туды перад рашэннем у гэтую гадз   ну: сц   нялёгк   м шляхам не турбуючыся пра небяспеку для сябе   стаяць дзяўчынай, альбо выбраць прасцейшы шлях, каб абаран   ць сябе уласныя косц   . Нядаўна на канферэнцы   к   раўн   цтва Рэйха рэйхсфюрэр зноў сказаў нам, што эсэсавец пав   нен заўсёды выб   райце больш складаны шлях. Вы не магл зраб   це гэта, таму мы адк   даем вас».

Machine Translated by Google

Чалавек грашыць супраць вернасц гонару не тольк тады, кал хтосьц , праз бяздзейнасць, дазваляе сабе гонару або гонару СС пацярпець, асабл ва кал не паважае гонар ншых або высмейвае рэчы, як я святы для ншых, ц не, мужна прыстойна, ста ць для адсутных, слабых безабаронных.

- Наш рэйхфюрар, 1935 г.

Machine Translated by Google

Шмат рэчаў

рэйхсфюрэрам СС

Шмат што можна даравацьу гэтым свеце, — вучым мы эсэсаўцаў, — але адно даравацьн кол : нявернасць. Той, хто парушае вернасць, выключае сябе з нашага грамадства.

Гэта так, бо вернасць — гэта функцыя сэрца, а не розуму. Розум можа памыляцца, гэта часам шкодна, але н кол не паддаецца выпраўленню. Сэрца ж пав нна заўсёды б цца ў адным тым жа рытме, кал яно спыняецца, чалавек пам рае гэтак жа, як пам рае народ — кал яно парушае вернасць.

Гаворка дзе пра лаяльнасць любога кшталту: лаяльнасць фюрэру, а значыць, нямецкаму

Германск народ, яго мудрасць яго шлях ; вернасць крыв , а значыць, нашым продкам, дзядзькам нашаму клану ц этн чнай прыналежнасц ; вернасць нашым таварышам; , нарэшце, вернасць нязменным законам добрага выхавання — чысц н рыцарства.

Чалавек грашыць супраць вернасц гонару не тольк тады, кал ён пас ўна дазваляе кампраметаваць свой уласны гонар або гонар шутстафеля, але, перш за ўсё, кал ён не паважае гонар ншых, кал ён высмейвае тое, што ншыя л чаць святым, або кал ён нямужчынск непрыстойна не выступае на абарону слабых, бездапаможных тых, хто не прысутн чае, каб абаран ць сябе.

Machine Translated by Google

Трайная пячатка

Даратэя Холац

З-за вял кага аб'ёму працы давялося забыўся падрыхтаваць маладую жонку да з'яўлення мужа, якога дастав л ў шп таль цяжка параненым падчас паходу супраць Англ , або каб дастаткова растлумачыць ёй характар сва х ран.

Кал медсястра адчын ла дзверы ў пакой, як ён жонка стаяла разам з двума ншым параненым мужчынам бездапаможныя сярод ложкаў, бо ўсе трое мужчын перавязал галовы, яна не магла разгледзець х твараў. Медсястра дапамагла яе, жэстам паказваючы на акно на табл чк з мёнам ля ўзгалоўя кожнага ложка, дзе можна было прачытаць, хто ляжыць схаваны за мум ф кацыяй. І вось жонка мус ла паверыць, з-за назвы месца, што нерухомая постаць перад ёй быў яе муж, да якога яна прыехала дзве ночы. Яна нах л лася над м, ц ха пакл кала яго паклала руку яму на правую руку рука. Пачуўся рух, акан ца прайшла праз цела, але ён маўчаў. Ён узяў сваю другую руку з-пад коўдры. Абодва не пацярпел . Медсястра падсунула да ложка табурэтку для жонк папрас ла яе не заставацца ў пако больш за дзесяць хв л н.

Пакуль жонка трымала мужа за абедзве рук
не адважылася задаваць н як х пытанняў, бо баялася не
атрымаць адказу, , магчыма, яшчэ таму, што ёй трэба было
пазнаць свайго таварыша па жыцц бацьку свайго
дзец тольк яго рукам , а не яго вачыма, вуснам ц
словам , у яе сэрцы ўзн к жудасны страх, што яго могуць
забраць у яе назаўжды , магчыма, ужо не зус м
там. Яна хацела спытаць у ншага мужчыны, з другога боку
пакоя, што здарылася з яе мужам, але гэта
ншы мужчына, а таксама трэц ляжал нерухома разам
заб нтаваныя галовы, н што не паказвала, ц магл яны
пад цяжк м павязкам чуць ц гаварыць. Таму яна
сядзеў некаторы час не ведаў, што раб ць.

Паранены муж, як адчуваў патрэбу
бездапаможнасць жонк , падняў руку тройчы пастукаў
пярсцёнкам па шкляной талерцы сваёй ночы
стол, як , як адразу высветл лася, быў так м самым
як просьбу, нешта накшталт: «Дапамажыце мне, таварыш, вы ж
ведаеце, што я пакуль не магу гаварыць».

У любым выпадку, за трыма стукам рушыў услед
чалавечы, нават кал яго цяжка зразумець, голас з
супрацьлеглай сцяны, з-пад белай абгортк вынырнуў
голас, каротк дысцыпл наваны, быццам выконваючы загад:
«Пав нен быў паведам ць вам, што нас ус х расстралял ў

Machine Translated by Google

твар». І ледзь чутна яно пасля прамармытала: «Зараз мы ўжо не прыгожыя».

Адначасова, н быта пад акампанемент гэтых лёсавызначальных слоў, рука яе мужа намацала яго... рука жонк , праз плячо да яе галавы, прыцягнула твар да яго рук . І вось, абняўшыся ў надзейнай абарончай далон , яе сэрца супако лася. зноў, яна пачала гаварыць.

Яна выпадкова казала пра дробнае, нязначнае падзе паўсядзённага жыцця; яна не планавала гаварыць н пра што з гэтага, акрамя, х ба што, нав ны пра тое, што з малым усё добра. Яна гаварыла пра яблыню ў пярэдн сад, пра надвор'е за акном, пра яго здароўе маленькая канарэйка дома пра пераплёт апошняга выдання Гётэ. Што ў сябра нарадз лася маленькая дачушка што ў

парк. Яна гаварыла без паўзы, ц ха, амаль як песня, нават не ведала, ц пачуў ён гэта. У любым выпадку, ц ск яго рук на яе руцэ, здавалася, выдаваў, што ён ўвабраў у сябе яе словы.

Кал яна ўбачыла, што час скончыўся, яна адчула вымушаны цяпер нарэшце сказаць яму галоўнае, зраб ць ён зразумеў важную рэч, яна прашаптала яму, што цяпер яна сапраўды кахае яго, што ён не пав нен турбавацца пра раны ц шнары, што сапраўдны шнар — гэта

Machine Translated by Google

годна для чалавека з каралеўства таму падобнага. Ёй сапраўды трэба было зраб цьспроба сказаць гэта як мага мякчэй амаль абыякава, але яна ведала, як яму гэта падабаецца. І кал яго рука зноў намацаў яе прысутнасць, як падзяку ц прыв танне, яна паклала вусны на адкрытую далонь пацалавала яе тры разы разы, хутка н бы ў гульн , каб ён не адчула яе шок. Другая рука адчула тое ж самае, а потым яна склала абедзве рук разам ўстала.

***

Кал яна сышла, пак нула пасля сябе ншага мужчыну, як зноў з надзеяй радасцю глядзеў у будучыню. Пастава жонк надавала ахвярнасц мужчыны яе канчатковы вял к сэнс. З гэтага ўзн кла яго с ла гаенне. Вернасць жонк вярнула яму мужнасць жыць.

Machine Translated by Google

Найлепшы таварыш чалавека — гэта (жанчына) таварышка.

- Горх Фок

Machine Translated by Google

Ваенная г сторыя пра вял кае каханне нашых мац

Яе хлопчык

ад ЕК

Была вясна, кал да яе прыйшла вестка, што яе хлопчык быў сярод зн клых без вестак.

Каштан пад кухонным акном не н чога не ведаў пра пакуты смерць. Ён закв тнеў радасна, нягледзячы на слёзы мац . Суседка стараўся суцяшаць як мага часцей больш.

«Зн кнуць зус м не так дрэнна, як упасц , спадарыня». Шродэр. Тольк глядз : аднойчы твой В л прыйдзе дадому са сва м шчасл вым св стам! Гэта здаралася часта. Проста м нулым тыдн м с с Вендлоўск : яе Макс, як таксама быў прапаў без вестак, быў паранены тольк ў нагу забраны палонным, пакуль нашы адважныя хлопцы не вызвал л яго зноў...

Пажылая жанчына к ўнула.

«Ён абяцаў мне, мой В л . Ён вернецца, ён...» сказаў. Кал не на Вял кдзень, то на Пяц дзесятн цу, кал ўсё яшчэ не ц ха да таго часу, то, безумоўна, кал каштаны восень, з якой ён заўсёды выразаў карабл для вашых дзяцей. Вы памятаеце, спадарыня Рыхтэр?...

«Так...» — прашаптала суседка ўцякла. ад застылага спакою маленькай с вавалосай жанчыны.

Тры месяцы праз спадарыня Шродэр усё яшчэ чакала за свайго хлопчыка. Яна не верыла, што ён мог заг нуць.

Machine Translated by Google

Раней яна хадз ла на вакзал тольк ў нядзелю

села на лаўку перад платформай у

пасля абеду, каб чакаць чагосьц

зноў прынясе радасць у яе адз нокае жыццё.

В л ўсё роўна кал -небудзь сюды прыедзе, ён будзе

вельм рады, што яго паднял . Магчыма, ён бы

доўга хварэў або быў паранены.

Сёння разгубленая жанчына апранула сваю нядзельную сукенку ў

сярэдз на тыдня. Сёння быў дзень нараджэння яе хлопчыка.

У яго пако стаяла ваза з кветкам , яго маленьк стол к

кн г был прыбраныя, на пакой пакладзена свежая бял зна

ложак.

Шкада, што лаўка на вакзале ўжо была

занятыя сёння. Мац Шродэр хадз ла назад

узбуджана выйшл перад платформай. І тут цягн к

прыбыл з захаду. Яна ўтароп лася на паток падарожн каў

як прайшоў праз браму. Кал б ён вярнуўся дадому

сёння, у яго 25-ы дзень нараджэння й дзень нараджэння, яе В л , потым усё

было б добра. Уся адз нота, уся туга, усё чаканне

хвалявалася за сваё адз нае дз ця...

Хтосьц штурхнуў маленькую, змарнелую жанчыну. Цяжкая

багаж загрымеў пачаў сл згаць, к й ударыў па

зямля цвёрда загрымела, голас закрычаў: «Смелы малады чалавек,

не ўпадз !

Але мац Шродэр ужо схап лася

трымала моцна. Побач з ёй стаяў шэры, як поле, салдат, у плашчы

Machine Translated by Google

зморшчаны, яго кепка выцв ла, над змарнелым плячыма высока наб ты заплечн к, светлая швабра дз цячыя вочы, блак тныя, ясныя, як я дапытвал ся, рука яго пераб нтавана старанна цягнучы адну нагу.

«В л !» — няўпэўнена прамармытала мац Шродэр.

Здз ўлены, ён падняў галаву. Збянтэжаная ўсмешка на яго худым твары з'яв лася: «Адкуль вы ведаеце маё мя?»

Яна ўсё яшчэ трымала яго за руку. Голас быў дз ўны. Але галава, гэтая каханая галава з бл скучым вачыма, м лыя нябёсы, вочы сапраўды был вачыма яе хлопчыка.

«Ц варта мне... ц варта мне дапамагчы табе нешта несц ?»

Цяпер ён сапраўды засмяяўся. «Кал хочаш, матулька, спёка слабее, кал чалавек знаходз цца ў доўга ў бальн цы. Але ты мяне памыляешся, маленьк мац , нават кал мяне завуць В л .

Яна н чога не адказала. Яна шла побач з м нёс згортак, зроблены з шэрай ткан ны. Ён тольк зраб ў павольны прагрэс, ёй часта даводз лася яго падтрымл ваць.

«Гэта нармальна, кал цябе вось так паднял . Дзякуй, матуля». Кал б вы тольк был так я добрыя сказал мне, у як цягн к я трэба ехаць у Карлсхорст. Я не ведаю, як там ездз ць. тут. Мая стрыечная сястра з Карлсхорста. Куды варта адз н раз, кал ў кагосьц больш няма дома, а ёсць адпачынак, магчыма, назаўжды... дзеля маёй рук ... паглядз на яе, матулька!

Machine Translated by Google

«Матулячка», — пачула яна. Яе пальцы сл згал па па напружаным запясц , ласкава, асцярожна. «Хадз , хадз Хлопчык. Проста па вул цы тут, мы там.

Ён з сумневам падняў вочы. «Мы ўжо там...» Карлсхорст?

«Не, хлопчык мой, там мой дом!»

«Домой?»

Ён паўтарыў незразумелае слова. Што адбываецца з гэтай дз ўнай жанчынай? Магчыма, яна не была такой цалкам прав льна? Але тое, як яна гаварыла глядзеў на яго, н хто н кол не бачыў яго так м чынам усё ягонае беднае, с рочае жыццё.

«Але я сапраўды хтосьц ншы...»

«Давай, чувак!» — проста настойвала яна, слёзы пакац л ся ручаём. пасля доўгага здранцвення ўпершыню ў спакойным стане, рака выратавання. «Майго В л няма, а сёння яго дзень нараджэння. Я паклала яму на ложак чыстую бял зну спякла в шнёвы п рог. І, ну... ну, я думаў, я хацеў... давай, хлопчык мой, у цябе няма мац , а ў мяне няма сына. Добра атрымаецца разам».

Дык вось, малады, дз ўны, бяздомны салдат пайшоў з м. Нягледзячы на кульгавую нагу, ён шоў як пераможца.

Мац Шродэр мела пра што клапац цца што каханне, а гэта самае неабходнае для жанчыны.

Machine Translated by Google

Год публ   кацы

1942 год

Machine Translated by Google

Х'юстан Сцюард Чэмберлен

Х'юстан Сцюард Чэмберлен нарадз ўся ў верасн 9 снежня 1855 года ў Саўтс каля Портсмута ў Англ . Яго маладосць спачатку правёў у Версал . Пасля розных паездак у розныя кра ны, асабл ва ў Швейцарыю, з 1885 года ён жыў у Герман . У 1908 годзе Чэмберлен ажан ўся з Евай Вагнер, малодшай дачкой Рычарда Вагнер. У 1909 годзе ён пераехаў у Байройт, дзе жыў да сваёй смерц 9 студзеня 1927 года.

Па адукацы прафес Чэмберлен быў навуковец-прыродазнавец. Як так , ён нап саў першы фундаментальны працы пра ролю чалавечых рас у ходзе г сторы . Дзякуючы гэтай працы ён таксама атрымаў непрадузятае ўспрыманне нямецкай сутнасц яе пал тычнай м с ў свет. Той факт, што гэта быў голас староннх людзей, асабл ва разумнага англ чан на з аднаго з вядомыя сем' вострава, павял чыл вагу яго твораў. З м Чэмберлен к нуўся наперад свайго часу, а таксама заставаўся незразумелым у Герман я на мяжы стагоддзяў. Адольф Г тлер п саў у У 1924 годзе ў «Майн Кампф» аф цыйныя оф сы нямецкага ўрада абыякава пра гнаравал нфармацыю пра нейкага Х'юстана стюарда Чэмберлена.

Machine Translated by Google

Гэты факт не мог пах снуць Чэмберлена больш, чым Няшчасце Герман ў Другой сусветнай вайне. Да самай смерц ён заставаўся перакананым у вял кай м с Рэйх. На яго думку, тольк ў Рэйху магло быць сапраўды з'яв цца вял к , эфектыўны прац ўн к сусветнага яўрэйства, так м чынам пачнецца выратаванне астатн х народаў.

Machine Translated by Google

Зямля свабоды

Х'юстан Сцюард Чэмберлен

Падчас Другой сусветнай вайны адз н з нямног х свабодных англ чан, Х'юстан Сцюард Чэмберлен нап саў наступнае пад назвай «Нямецк светапогляд»:

Найбольш важна, каб разумны, цалкам Англ чан н л беральных поглядаў, як , аднак, валодаў вел зарным , глыбока абгрунтаваным ведам — Джон Сцюарт М л — сфармуляваны прыкладна ў сярэдз не XIX стагоддзяЙ стагоддзе:

Тольк ў Герман ведаюць, што такое свабода «дух ёсць!» Прашу вас добра заўважыць: «тольк ў Герман !» Гэта быў сумленны мудрэц! Ён пацвярджае тое, што ведал казал ўсе лепшыя немцы, але што мног я з нас — спакушаныя пал тычнай запалам, зведзеныя з панталыку страц ўшыя пс х чную сляпоту — не ведаю, не разумею не хачу прызнаць: што адз ная Герман я на зямл з'яўляецца прытулкам для сапраўдная свабода... Гэтая свабода прынесена на зямлю некаторыя людз л чаць сябе ўласнасцю душы. Яе нельга н падарыць, н адабраць.

Чалавек вольны, свабодным ён не станов цца, пакуль не погляды як «станаўленне» разв ццё насення да цв цення, якое, магчыма, запавольваецца або падаўляецца

Machine Translated by Google

знешн я перашкоды. Н хто не можа даць свабоду ншаму, але ён можа паказаць яму шлях да яе.

Наш шаноўны Клопшток дае прав льную нямецкую мову вызначэнне паняцця, кал ён кажа: «Хто б сам думае рэдка пераймае, — гэта свабодны чалавек». Бездакорны прыкметай гэтай нямецкай канцэпцы ўнутранай, сапраўднай свабоды з'яўляецца безумоўная павага да свабоды кожнага ншага Гётэ кажа: «Я магу радавацца тольк таму чалавеку, як ведае, што карысна для яго самога для ншых, хто працуе над тым, каб стрымаць яго капрызы».

Гэта галоўнае! Бо кал Джон Сцюарт М л кажа што тольк ў Герман разумеюць, што такое свабода духу, то можна дадаць: што гэта таму, што тольк ў Ц ў Герман капрыз разглядаецца як супрацьлегласць свабоду прызнае капрыз разбуральн кам свабода.

Акрамя таго, вельм важна, што Гётэ кажа: «працуе», каб стрымаць яго капрыз... Тыя заслугоўваюць таго называл свабодным , як м была дадзена сх льнасць змагацца супраць х уласны капрыз: за ўсю сапраўдную свабоду — асобы а таксама сукупнасц - абап раецца на камян сты сх л сама-кантроль самак раванне. ...нямецкая свабода не можа быць дадзена, яна ляжыць як рыса душы пав нна быць заваяваная унутраная барацьба ўнутранае сталенне; гэта ўчынак, трывалае стаўленне... гэта жывы светапогляд. дыферэнцыяцыя гэтай нямецкай свабоды к даецца ў вочы,

Machine Translated by Google

дзе б н пашукал параўнання: напрыклад , француз — пасля таго, як ён выгнаў сва х гугенотаў заб ў сваю франкска-германскую шляхту — зус м не ведае, што азначае паняцце «свабода»; хутчэй ён бачыць у ёй проста бязмежнасць капрызу асобы, таму прама супрацьлегласць сапраўднай свабодзе.

Той, хто падарожн чаў па Францы , знайшоў там ва ўс м раёнах, распаўсюджваючы распусту.

Акрамя таго: той, хто хоча роўнасц — а гэта дам нуючая запал французаў, — не можа жадаць свабоды; бо роўнасць — гэта вымушанае панаванне ўраўняльнай вол нямой большасц , пры забароне ўсялякага дыферэнцыявання, асабл вага быццё.

Аднак значна ц кавейшае параўнанне з пераважна крывёзнай англ йскай мовай, якая дагэтуль (1914), сярод распаўсюджанай блытан ны, здаюцца большасц добрым прыкладам свабодных людзей — тых, хто таксама л чыць сябе так м . Выдатны анал з пав нен давесц , што англ чане значна адстаюць ад немцаў на самой справе маюць тольк падманл вую бачнасць пал тычнай... свабода. Як ўсе марск я людз — так я, як жыхары нямецк х прыбярэжных раёнаў таксама — сапраўды сфармаваных Англ чанам у значнай ступен ўласц вая ўпэўненасць у сабе; гэта ўменне «стаяць на ўласных нагах» самадастатковасць. У рэшце рэшт, гэта ўзыходз ць да звычк штодзённай барацьбы з разбуральным

Machine Translated by Google

элементы. Гэтак жа выхоўваюцца адвага, п льнасць настойл васць. Тольк дурань можа адмаўляць, што ў гэтага народа был , ёсць будуць выдатныя людз , бо дадзеныя абстав ны будуць пастаянна х разв ваць.

Шатландск паэт XIV стагоддзяй стагоддзе спявала: «Свабода — гэта хай будзе хвалены больш за ўсё золата на зямл ». Так бачна, што самая высакародная канцэпцыя свабоды магла б был створаны з так х натуральных тэндэнцый. Але г сторыя распарадз лася накш. У той час як Герман я перажыла найцяжэйшую школу выпрабаванняў, з як м кал -небудзь сутыкаўся народ, мела больш чым дастаткова магчымасцей навучыцца «абмежаваць капрызы», Англ я, акружаная ахоўныя мора, адчул прама супрацьлеглае: як тольк стала ўнутрана спакойна, увесь свет адкрыўся для рабавання падаўлення. К руючым прынцыпам было з таго часу: англ чане — вольны народ, а ўсе астатн я народы — здабыча, дадзеная Богам, — няхай гэта будзе сёння, няхай гэта будзе заўтра. З гэтага моманту пал тыка Англ па сутнасц стала рабаваннем. Але мы бачыл , што — згодна з нямецк м светапоглядам — свабода таксама з'яўляецца перадумовай павага да свабоды ншых: ужо з гэтага паказана, што так народ-разбойн к можа сапраўды не быць свабодным.

Яго высока ацэнены парламенцк ўрад заўсёды служыў уладзе меншасц : парламенту н кол не дазвалялася к раваць знешняй пал тыкай, ён не мае...

Machine Translated by Google

вырашальны голас у пытаннях аб'яўлення вайны ц м рных дагавораў; сёння дэспатычна к руе вельм невял кая кл ка больш-менш цёмных джэнтльменаў, людзей, як я цесна залежаць ад грашовых уладаў наскрозь гн лой, злачыннай прэсы.

Як бы няпоўным н был рэчы ў нямецкай дзяржаве (з 1914), ён узвышаецца над англ чанам як горы павага да чалавечай паваг , чалавечай годнасц чалавечай свабоды. З самага пачатку англ чан н разумеў пад свабодай тольк адсутнасць абавязкаў перад дзяржавай, н чога больш. Ужо ў перыяд роскв ту вял кай англ йскай рэвалюцы галоўнай працай было «вярхоўнае к раванне народныя сходы» (Л лберн, 1643) абвясц л , што прымусовая вайсковая служба н кол не пав нна ўводз цца, таму што гэта прыпын ла б свабоду. Любая маральнасць Так м чынам, сувязь пам ж асобным чалавекам цэласцю адсутн чае. На гэтай падставе н асобны чалавек, н народ не дасягаюць сапраўднай свабоды. Вось чаму англ чане з радасцю дазваляюць весц свае б твы замежн кам — у Еўропе звычайна немцам, у Аз — ндзейцы; англ чан н быў абыякавы да ўсяго, як пакуль ён мог вярнуць свае невымерныя скарбы за сцяной хваль вакол свайго вострава ў бяспецы. Г сторыя пашырэння Англ йскай мперы , верагодна, самая амаральная з вядомых у сусветнай г сторы . Самае аг днае — гэта абавязак крывадушнасц , як ...

Machine Translated by Google

узведзены ў закон жыцця. Бо як хвал абараняюць яго залатыя зл тк , так воля да рабавання гэтай дзяржавы забарыкадавалася за ак янам хлусн , пакуль нават большасць сумленных людзей ужо не ведаюць, што такое праўда.

Што мы перажываем у гэтай вайне (1914 г.) са здз ўленнем шокам — кампан я хлусн супраць Герман я — гэта тольк апошн атручаны плод стагоддзяў практыка. Усё, што мы чул чуем пра Ірландыю, Індыю, Афрыку, К тай Ег пет, — усё гэта хлусня. Кал ўсё снаванне дзяржавы трымаецца на хлусн , дзе ц пав нна свабода — няхай гэта будзе свабода асобнага чалавека ц народа — адкуль паходзяць? Асобны англ чан н усё яшчэ знаходз цца на высок м узроўн ступень праўдз валюбнасц , высакароднасц , добрасц — але тым не менш абавязаны хлус ць. Так м чынам, ён слуга, пазбаўлены ўсяго сапраўдная свабода духу, якая заўсёды пав нна заставацца з загаданай л н яй ва ўс х грамадск х рэл г йных справах дзяржава.

Якая ж вял кая нямецкая свабода ў параўнанн ! Як ужо неаднаразова адзначалася, яе можна ахарактарызаваць як свабоду, як праўду. Свабода — гэта праўдз васць. Той, хто сапраўды, гэта значыць цалкам адпавядае яго сутнасц , ёсць цалкам у гармон са сваёй прыродай, ён вольны.

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Ф нская лаяльнасць

ад Ір'ё фон Гроенхагена

Невыпадкова паўночнаму чалавеку прып сваюць вернасць як яго асабл вая рыса. Гэтак жа, як простая, сур'ёзная натура, так я яго людз : простыя, ясныя, учынныя арыентаваны, праз цяжк лёс крыху жорстк абдуманы, але тым не менш, поўны гумару, перш за ўсё: верны. Непах сная бездакорна лёсавызначальная вернасць вял каму чалавеку радз ме.

Асаб сты досвед пав нен паказаць, нakольк глыбока традыцыя дух бацькоў каран цца ў Ф нск я сяляне.

Наш клан валодаў маёмасцю ў ўрадл вай, прыгожай мясцовасц ў паўднёвая Ф нляндыя. У 1888 годзе мой дзед, як апошн з нас быў пахаваны каля сярэднявечнай царквы вёска. Кольк ўсяго адбылося з таго часу да сённяшняга дня. Цяжк я ба за радз му, з ма вайна з мой 1939/1940 гг., а потым аднаўленне роскв т новай кра ны, якая атрымала незалежнасць. Так здарылася, што я ўжо амаль не памятаў час свет майго дзеда.

1942 год, падчас вайсковай службы, мой полк быў размешчаны недалёка ад майго радавога ўладання

Machine Translated by Google

продк . I вось аднойчы вольным днём я раптам зраб ў
рашэнне пайсц туды. Два таварышы хацел
суправаджайце мяне. Магчыма, гэта был яшчэ жывыя сяляне
хто ведаў майго дзеда? Я асабл ва думаў пра
стары Саары, пра якога мне п саў бацька. Яго
клан служыў на працягу мног х пакаленняў у нашых уладаннях. У
пры ўваходзе ў вёску ўбачыў старога, як сядзеў на
мост, курачы люльку задуменна гледзячы ўдалячынь
адлегласць. Яму ўжо было 80 гадоў, кал не больш,
але ён быў цвёрды, як дрэва, якое так пусц ла каран
глыбока ў зямлю, каб н якая бура не магла яго звал ць. Я пайшоў да
яго спытаў, ц ўсё яшчэ там селян н па мен Саары
жывы, кал так, то дзе з м можна сустрэцца. Яго глыбока
пасаджаныя вочы пад белым бровам к нул мармытальны поз рк
на мяне. Яго твар стаў суровым перад гэтым незнаёмцам , ён з
недаверам з рнуў праз ус х нас тра х.

— Дык чаго ж ты ад яго хочаш?

«Мы проста хочам наведаць яго пагаварыць з м».

— Пра што? — прабурчаў жорстк голас.

«Ну, кал вам абсалютна неабходна ведаць! Мяне завуць
Мы з Грунхагенам хочам ведаць, ц ёсць яшчэ сяляне
тут, хто ведаў майго дзеда».

Быццам цёмная заслона звал лася з яго твару, ён усм хнуўся, так
прамянеўся ад радасц .

«Божа мой», — словы хутка зляцел з яго вуснаў. «Я, я»

Я Саары, а ты — ты з Грунхагена! Гэта я усё роўна трэба перажыць нешта падобнае! Мы думал , што вы усе памерл , бо н хто з вас сюды не прыйшоў. Як «Мая жонка будзе рада! Хадзем, хадзем!» Ён адвёз нас дадому, ледзь не падскочыў ад радасц . Яго жонка таксама расплакалася радасц : чым даўжэй яна глядзела на мяне, тым большай яна была яны цякл .

Нам давялося сесц пагаварыць са старым, пакуль жонка расстав ла месцы ў «джэнтльменск м пако ». Да майго здз ўленне, я ўбачыў тольк тры месцы за сталом — для майго таварышы я сам.

"А ты? Ты таксама не будзеш есц ?"

«О, не. Мы будзем тольк наз раць атрымл ваць асалоду ад гэтага». галоўнае, каб табе было смачна».

Мы не чакал паўторнага запыту, а паел з добры апетыт. Старыя людз сядзел побач адз н з адным, гайдаўся туды-сюды з радасцю наз раў за нам .

Вестка пра наша прыбыццё разляцелася, як лясны пажар вёска, дзякуючы старой жанчыне. Гэта не заняло шмат часу перш чым прыйшла добрая туз н старых сялян, як я перадал ведаў майго дзеда. Цвёрдыя рук старых сялян працягнул ся да мяне з гасц ннасцю чыстым слязьм радасц сцякал па тварах сумленных, добразычл вых старых людзей. Кожны з х прынёс з сабой нейк памятны падарунак памяць пра ма х продкаў — таксама старанна захаваная

Machine Translated by Google

фатаграф малюнк з газет
часоп сы, у як х яны з гонарам бачыл адз н з «сва х»
Грунхагенс.

Старыя людз сядзел вакол мяне. Нягледзячы на мае просьбы, я
не мог пераканаць х заняць тое ж месца
стол. Паводле старога звычаю яны прапанавал мне ежу
напой, лепшы, як ў х быў. Ежа была падобная на свята.
Усё было даступна мне, бо тая ж кроў
цякло ўва мне, як у чалавеку, якога яны кахал
паважаным ў маладосц .

«А цяпер, малады чалавек, мы пойдзем да тваёй маг лы».
дзед».

Перад мной не было маг лы забытага чалавека.
Гран т быў гладк , як новы, бл скучы
вакол расл кветк . Я не мог схаваць, накольк я быў узрушаны
быў.

«Але, Саары, хто даглядаў маг лу?»

Стары паглядзеў на мяне, было в даць, што ён
не разумею пытання. «Каму гэта патрэбна? Нам, ма м
Мы з жонкай, вядома. Мая жонка мые пал руе
камень кожную вясну, кожную нядзелю мы прынос м новы
кветк ».

Мой дзед памёр у 1888 годзе. З таго часу, як
на пачатку стагоддзя н ў кога з сям' не было

Machine Translated by Google

змог даглядаць за маг лай. Прайшло трыццаць гадоў, я было сорамна.

Ц варта мне яму дзякаваць? Саары б не зразумела. яго. Яго ўчынак здаваўся яму настольк в давочным, што ён быў бессэнсоўна абмяркоўваць гэта. Я проста моўчк працягнуў руку старому, яму яго жонцы, паабяцаў вяртанне.

Праз некальк гадоў верны слуга вярнуўся дадому да таго вял кая арм я. Побач з маг лай майго дзеда ста ць просты камень з надп сам:

Вейко Саары

Machine Translated by Google

Станов   шча Еўропы ў наступным стагоддз   зноў змен   цца выхоўваць мужчынск   я цноты: бо чалавек будзе жыць у пастаянная небяспека. «Ун   версальны вайсковы абавязак» ужо сёння своеасабл   вы супрацьяддзе супраць жаноцкасц дэмакратычныя   дэ   : як   я ўзн   кл   з барацьбы народаў.

- Фрыдрых Н   цшэ

Machine Translated by Google

Ф нляндыя 1918/1919

Высока на самым паўночным усходзе тагачасна меншага Еўропа, невял к народ ф наў, як да таго часу быў пад рас йск м ярмом, паўстал ў 1917 годзе пасля выбух бальшав зму ў Рас .

Тым самым яна выразна зацвердз ла Еўропу стала яе найбольш паўночна-ўсходн бастыён супраць Аз .

У 1918 годзе ўжо заваяваная свабода, асабл ва на паўднёва-заходняе ўзбярэжжа Ф нлянды , якому пагражае магутная Бальшав цк я ўварванн .

У гэты перыяд нямецк народ, як пакутаваў ад м жнародная яўрэйская блакада голаду, змагалася вельм цяжк я б твы на захадзе, усходзе поўдн Еўропы, а таксама на Бл зк м Усходзе ў Афрыцы.

Герман я не магла мужна наз раць за ф нск м народам сцвярджаючы Еўропу, зноў будучы перададзеным у абноўлены рабства.

Герман я не магла дазвол ць бальшав кам, як я ўжо адб тыя ад паўднёва-ўсходняга Балтыйскага мора, каб цяпер атрымаць утрымл ваць паўночную частку Балтыйскага мора.

Акрамя таго, прасоўванне савецк х войскаў на поўнач Ф нляндыя злучыла б сябе з Англ яй праз паўночную Швецыя паўночная Нарвег я — для будучых часоў

Machine Translated by Google

ншыя пал тычныя абстав ны — у сферу

магчыма.

Што гэта значыць, было старанна вывучана

Байцы Вафен-СС, размешчаныя на далёкай поўначы.

Насуперак ус м х трасцям сучаснага немца

Маркс сцк я партыйныя ўрадавыя ўстановы, Вярхоўны

Камандаванне нямецкай арм вырашыла дапамагчы Ф нлянды .

Генерал Людэндорф коратка ап саў прычыны гэтага — для

Будучыня Еўропы настольк вырашальная - рашэнне з наступным

словы: «Я прымаў усе свае рашэнн галавой;

Рашэнне дапамагчы Ф нлянды я прыняў галавой

ад усяго сэрца!»

Machine Translated by Google

Рыцары Нямецкага дому

Тэўтонск я рыцары не тольк заваявал земл ўздоўж н жняе цячэнне рак В слы, уключаючы Усходнюю Прус ю; яны таксама дадал балтыйск я прав нцы на паўночным усходзе, Памеран я новая прав нцыя на захадзе да х маёмасць.

Гэтыя рыцары спачатку замацавал сваю тэрыторыю ваенным шляхам. Але людз , як я ўмел валодаць мячом, таксама был здольных адм н стратараў , перш за ўсё, экспертаў у сельская гаспадарка. Яны ведал , што плуг пав нен сц за меч, кал х дзяржаўная тэрыторыя пав нна была быць заваявана захавана за нямецкасць.

Што Усходняя Прус я магла заставацца нямецкай праз стагоддзям нават у самых цяжк х умовах, што гэта перш за ўсё падчас дыктатарскага Версальскага дагавора н чога не аддала сваёй этн чнай прыналежнасц , можна падзякаваць калан зацыйная дзейнасць тых сялян, як я заснавал свае сядз бы пад аховай Тэўтонск я рыцары.

170 гадоў пасля першага адкрыцця нямецкага ўсходняга прав нцый, на зямл ордэна ўжо пражывала 750 000 людзей. Гэта было ў параўнанн з транспартам

Machine Translated by Google

эканам чныя перадумовы таго часу,
беспрэцэдэнтнае дасягненне.

Падчас заснавання разв цця новага вёсак, ордэн выкарыстоўваў прадпрымальных людзей, як я к равал сяляне разам з сем'ям з Рэйха тэрыторыя.

За свае намаганн гэтыя мужчыны атрымал вял к я зямельныя гранты а таксама пасада старасты вёск , якая была атрыманыя ў спадчыну х нашчадкам .

Часта яны таксама атрымл вал так званыя карысныя прыв ле , напрыклад, л цэнз я на продаж ап'яняльных рэчываў або вясковы млын.

Сяляне атрымал фермы двух фламандск х «хуфенаў», што азначае ад 30 да 35 гектараў. Вёска звычайна складалася з дзесяц пасел шчаў. Кожнае з х валодала уладальн кам; яны перадавал ся ў спадчыну паводле нямецкага заканадаўства.

Спачатку фермы был вызваленыя ад падаткаў. Іх уладальн к не патрабавал плац ць грошы ц натуральныя прадукты парадак. Сяляне был абавязаны праходз ць ваенную службу у апалчэнн пав нен быў унесц свой уклад у будаўн цтва ўтрыманне ўмацаванняў. Адказнасць за своечасовае выкананне дастаўк пасля заканчэння тэрм ну прыдатнасц вольных гадоў для выканання дзяржаўных паслуг, за прафес йную падрыхтоўку догляд за пал , адпачывал ў сельскага старасты.

Machine Translated by Google

Накольк простым был ў аснове рэгуляванн адм н страцыйных аднос н, настольк беспрэцэдэнтным был перашкоды, з як м сутыкаўся нямецк селян н там, наверсе, — без карысных сродкаў таго часу, далёка ад... радз му самастойна — мус ў пераадолець. Яму давялося не тольк вычышчаць лясы, сушыць балоты зн жаць к слотнасць лугоў, але стаць гаспадаром небяспек чужой змл , недаверу

варожасць яго жыхароў.

Кал тым не менш эканам чная народная кансал дацыя у гэтай мясцовасц разв валася так хутка, кал ў п к было заснавана пяць вёсак, як я за дзесяць гадоў был занятыя сялянам дн , то гэта сведчыць пра прадпрымальны дух сялян ус х нямецк х плямёнаў, а таксама арган зацыйным ваенным дасягненням Тэўтонскага ордэна.

Machine Translated by Google

Б тва за Анаберг

21 мая 1921 г.

Верхняя С лез я

Пад пагрозай з двух бакоў з боку П леса чэхаў, С лез я пасля Другой сусветнай вайны распаўсюдз лася далёка на ўсход.

Гэта чыста нямецкая зямля; яе пал даюць багаты ўраджай вырабляюць, яго цынкавыя вугальныя шахты належаць да еўрапейск х найбуйнейшы.

С лез я ў руках немцаў перашкодз ла б польскаму напады на Усходнюю Заходнюю Прус ю, а таксама напады супраць Саксон чэхам , як я тады знаходз л ся пад кантролем саюзн каў.

Гэты нямецк кл н па сва м станов шчы ўжо быў вырашальнае значэнне для абароны л н , якая праходз ць ад Штэц на да Берл на, Лейпцыга Мюнхена.

Натуральна, паляк чэх ведал пра гэта стратэг чнае значэнне С лез .

І вось, у часы найвял кшага зняс лення Герман пасля Другой сусветнай вайны — пад абаронай Саюзныя войск , размешчаныя там — частк С лез был разарваныя выгнаныя чэхам палякам яшчэ да народнага-плеб сцыт. Нават пруская прав нцыя Позен — па с ле яго станов шча значнае пашырэнне ўмацавання Нямецк кл н у славянскую патоку - быў скрадзены з Рэйха аддадзена Польшчы без плеб сцыту.

Machine Translated by Google

Вораг был расчараваныя вын кам плеб сцыт у памежных раёнах усходняй Верхняй С лез . Нягледзячы на найгоршы тэрор перад плеб сцытам, безумоўна большая частка насельн цтва вырашыла прагаласаваць за Герман ю.

Маладыя старыя салдаты, як я вярнул ся з сусветнай вайны, тольк пачынал будаваць новае жыццё падмурак як сяляне, на фабрыках або ў ун верс тэты.

Прама ў сярэдз не гэтай м рнай працы з'яв ўся нав на пра тое, што польск л дар Карфанты — ужо ў трэц раз, але на гэты раз пры падтрымцы свайго ўрада польскае войска — усё яшчэ распачала атаку супраць Нямецкая С лез я. Яго мэтай было заваяваць усю С лез я для Польшчы, якая тады — без як х-небудзь вайскоўцаў абарона - здавалася бездапаможнай перад палякам прага да рабавання.

Гэта быў бы момант для так званага Урад Германскага Рэйха закл каў да збро . Але чырвоныя рэакцыйныя к раўн к ў Берл не стукнул абцасам перад нахмураным поз ркам французскага пасла. Без спачатку яны дазвол л рэчам сц сва м ходам.

«Верхняя С лез я, так, уся С лез я ў небяспецы!» — прагучала як крык па нямецк х землях, нягледзячы на маўчанне чырвона-рэакцыйная прэса.

Мног я з нас яшчэ не бачыл гэтай цудоўнай зямл .

Machine Translated by Google

Эканам чнае стратэг чнае значэнне гэтай нямецкай рука, працягнутая на ўсход, аднак ужо была нстынктыўна зразумела для нас. Вял к я багацц зямл яго эканам чная роля, з ншага боку, была менш вырашальнай для нас, маладых салдат.

Гэта было пытаннем гонару.

Так м чынам, валанцёры з усёй Герман хлынул туды, асабл ва з Бавары , Гамбурга самой С лез .

Тым часам ц ск з боку саюзн каў на урад у Берл не настольк павял чыўся, што спрабаваў перашкодз ць стварэнню добраахвотн цк х атрадаў.

Тольк з найвял кшым цяжкасцям выкарыстаннем ус х Х трасць заключалася ў тым, што падраздзяленн асобныя людз змагл дасягнуць спрэчная тэрыторыя.

Іх абсталяванне было надзвычай недастатковым. Перш за ўсё, цяжкая пяхотная зброя артылерыя был амаль цалкам не хапае. Старыя, вопытныя салдаты часоў Другой сусветнай вайны побач з м был маладыя, ледзь падрыхтаваныя валанцёры,

Але ўсе был апантаныя адной воляй — значна большай чым проста абарона, зн шчыць ворага, як ужо глыбока пран кла ў нямецкую зямлю.

Супраць строг х указанняў занадта баязл вых Берл нск с стэмны ўрад, добраахвотн цк я батальёны ноччу занял свае паз цы З 20 па 21 мая.

Machine Translated by Google

«Анаберг» быў узяты ў цяжк х баях. З яго мужчыны бачыл далёка ў зямлю, на поўдн ў бок Козеля рак Одэр на ўсходзе ў бок шырокага верхняга цячэння С лезск я прамысловыя раёны.

Дам нуючая вышыня знаходз лася ў руках немцаў, старых славутасць усёй С лез !

Уплыў на палякаў быў разбуральным. Перыяд Польск я набег на тэрыторыю Рэйха скончыл ся.

Па ўсёй Герман , якая ў папярэдн я гады была перажывала дэградацыю за дэградацыяй — аднак першы салодк прамень сонечнага святла прасвечваў скрозь цемру покрыва з хмар.

Machine Translated by Google

Германская жыццёвая воля

Кожная вайна — гэта кровапрал ццё найлепшай крыв . Мног я перамога ўзбраення была адначасова разбуральнай паразай жыццёвай с лы крыв народа.

У гэтым плане, на жаль, неабходная смерць Найлепшыя людз , як бы шкада гэта н было, — гэта не найгоршыя частка.

Значна горш адсутнасць дзяцей, як х не выхавал падчас вайны тым , хто выжыў, пасля вайны мёртвы.

Найлепшы падарунак для ўдавы заг нулага — гэта заўсёды дз ця мужчыны, якога яна кахала.

Мы н кол не хочам забыць пра перамогу мяча

кроў, прал тая нашым салдатам , не мела б мэта, кал перамога дз цяц калан зацыя новая зямля не рушыла ўслед.

З загаду рэйхсфюрэра СС

ад 28 кастрычн ка 1939 года для ўс х СС пал цы

Machine Translated by Google

Ямато

ад Казу ц М уры

Ямата — назва японскай прав нцы . Таму што адсюль паходзяць выключныя японск я салдаты тэрыторы назва Ямата стала с мвалам мужнасць выкананне абавязку. Н што не можа быць проста перанята ад чужога народа да свайго народа. Але мы можна вучыцца на прыкладзе японцаў, як мужнасць адвага каран цца ў рэл г йным пачуцц .

Гэта здарылася ў 1932 годзе па заходн м часе, што Японск маёр, паранены падчас баёў за Шанхай, страц ў прытомнасць таму здарылася няшчасце трап ць у рук ворага. Пасля гэтага ён быў вызвалены наступаючым японск м войскам захоплены назад. Аднойчы прэса паведам ла, што маёр скончыў жыццё самагубствам менав та на тым месцы, дзе ён быў узяты ў палон.

Што нам кажа гэтая падзея? Проста таму, што ён меў быў паранены без прытомнасц , аф цэр быў узяты ў палон; ц гэта сорамна для во на? Чаму ён скончыў жыццё замест таго, каб змагацца за сваю радз му,

служачы яму сва м ведам , вопытам, мужнасцю

Machine Translated by Google

дух? Тольк зыходзячы з духу Ямата, духу японскага чалавека, можна растлумачыць яго паводз ны.

У сагах заходняй Япон асабл ва жывая традыцыя моцнага рыцарскага духу; аснова Інструкцы па духоўнай адукацы рыцара-саг можна знайсц ў кн зе «Хагакурэ», творы пра рыцарск кодэкс, дзе нап сана: «Кал вам трэба выб раць пам ж двума шляхам — жыццём ц смерцю — выберыце апошн ». Маёр, як глыбока ў сабе нас ў гэтае вучэнне, пайшоў шлях смерц . Але чаму чалавек пав нен шукаць смерць?

У рыцарск м кодэксе сучасных японск х во наў, «Сенджынкум» або вучэнне ваеннага лагера нап сана: «Жывучы, ты н кол не пав нен нас ць сорам за палонны; пасля смерц не пав нен пак даць пасля сябе дрэнную рэпутацыю в ны няшчасця». З даўн х часоў у Япон жыццё ў палоне л чыцца вял к м сорамам; спачатку трэба памерц .

У сучаснай вайне — не ў старыя часы — пэўныя абстав ны, пры як х чалавек трапляе ў палон, могуць быць непазбежным . Можна, безумоўна, меркаваць, што не абавязкова пам раць пасля таго, як чалавек зраб ў сваё дзяжурства з выкарыстаннем сучаснай высокапрадукцыйнай збро — так, выканана лепшае — што чалавек значна лепш служыць сваёй кра не, застаючыся жывым выконваючы сваё пакл канне — няхай гэта будзе вайна ц м рны час. Так погляд мае пэўнае абгрунтаванне;

Machine Translated by Google

але японск салдат думае накш: кал ён будзе жыць далей у сораме палону, гэта азначае, што ён не змагаўся, каб смерць, што ў яго ўсё яшчэ была магчымасць змагацца далей, ён перапаўняецца глыбок м шкадаваннем, што не зраб ў гэтага змагацца да смерц за Тэнно, радз му народ.

«Няхай гэта будзе ў моры, дзе марская вада хрысц ць маё цела,
няхай гэта будзе на зямл , дзе мох пакрывае мае косц ў гарах,
тольк з вял к м к раўн ком я хачу змагацца
не думаючы пра сябе».

Гэтак жа, як гэтая старажытная песня, якую мы спяваем зноў зноў жа, выказвае, гэта абсалютна немысл ма што салдат вяртаецца да жыцця. Лорд Нэльсан сказаў на сва м смерць: «Дзякуй Богу, я выканаў свой абавязак»; аднак японец змагаецца не тольк дзеля абавязку, але ў каб ахвяраваць сва м жыццём. Эрв н Бэлц, адз н з найлепшых улады па Япон , паведамляе пра адз н са сва х уласных досведаў з перыяду руска-японскай вайны: японец знаёмы наведаў яго разам са сва м сынам, як наступным ран цай пав нен быў з'яв цца на фронт. Пасля малады чалавек сышоў, доктар Баэльц размаўляў са сва м знаёмы пра вайну; стары сказаў яму, што ён страц ў свайго старэйшага сына чатырма гадам раней падчас Баксёрскае паўстанне, а цяпер адправ ў на вайну свайго другога. Ён далей сказаў, што яго шанаваны сямейны герб цяпер будзе

Machine Translated by Google

больш не было каму працягваць, бо ў яго больш не было сыноў. Баэльц суцяшальна сказаў яму: «Не ўс м, хто дзе на фронт, наканавана заг нуць; я веру, што твой сын вернецца з вял кай вайсковай гонарам». Стары бацька пакруц ў галавой адказаў: «Не, мой сын дзе ў б тва, каб знайсц смерць героя, а не для таго, каб вярнуцца жывым». Эрв н Баэльц заўважыў: Гэта был спакойныя словы, як я пасавал ф лосафу.

Такое стаўленне — сапраўдная прычына таго, чаму Япон я мае раней не прайграваў н воднай вайны, а ў цяперашняй вайне ў Вял к м Усходняя Аз я таксама дасягнула так х цудоўных поспехаў. Яна не што ншае, як рашучы ўчынак — у самым маленьк м магчымыя падводныя лодк - атакуйце патап це самыя магутныя ваенныя карабл флоту ЗША. Самазн шчэнне японск х лётчыкаў мае на мэце ўспрыняць сябе як частку бомбавай нагрузк п к раваць на прац ўн ка, у каб выканаць сваё пакл канне. 12 снежня й м нулага года, Імперская штаб-кватэра паведам ла, што дзевяць з дзесяц ваенна-марск х самалётаў паспяхова самазн шчыл ся.

Гэты гера чны дух абараняе Японскую мперыю;

Гэты гера чны дух дазвол ў японск м вайскоўцам ужо 1274 1281 гады — тольк з 50 000 чалавек супраць значна мацнейшых манголаў, як я нал чвал каля 150 000 чалавек, — каб нанесц м рашучую перамогу адб ць х жудасны штурм. У к тайска-японскай вайне 1894/1895 гг.

Machine Translated by Google

руска-японская вайна 1904/1905 гадоў, бл скучыя перамог

Япон был выкл каны гэтым духам. І тыя салдаты, як я сёння

змагаюцца ў бясконцых прасторах Ц хага ак яна на сушы, у моры

ў паветры, таксама ўсе гатовыя

абараняць сваю айчыну да апошняга ўвайсц ў

шэраг багоў.

Тыя, хто называе так дух фатал змам разглядае яго як

бессэнсоўную грэбл васць каштоўным чалавечым жыццём, далёк я ад

разуменне японскага салдацкага духу. Смеласць

Баявыя подзв г японск х салдат — гэта праявы гэтага магутнага

духу, як працуе дзеля працягу гонару Рэйха, дзеля

справядл васц сапраўднага м ру.

Было б таксама недаравальнай памылкай бачыць,

найменшы след першабытнай жорсткасц ў гэтым духу.

Любоў японцаў да кветак добра вядомая. Аднак х эстэтыка не

дазваляе м шукаць кветк

адз н, хутчэй ён шануе арган чнае спалучэнне л сця

гал ны; таму ён н кол не зразае кветку, але

пак дае гэта на гал нцы. Японская цыв л зацыя не тольк дала

свайму народу высокую гатоўнасць да ахвярнасц , але

чулае спачуванне. Гэта спачуванне праяўляецца ў

паводз ны японскага салдата ў аднос нах да ворага,

асабл ва захоплены. Вось пераканаўчы прыклад з Сярэднявечча: у

1184 годзе, падчас

жорсткай грамадзянскай вайне перамог выдатны во н Кумагай

Machine Translated by Google

рыцара з варожага лагера Ацуморы , згодна з ваенным звычаем таго часу, адсек яму галаву. Ацуморы ледзь споўн лася 20 гадоў,

Кумагай, глыбока занепакоены яго ранняй смерцю, адклаў меч, пак нуў рыцара касту стаў святаром, каб правесц сваё жыццё ў мал твах за дабрабыт душы упаўшага.

Падчас папярэдняй сусветнай вайны японск я добраахвотн к служачы ў канадскай арм , апынуўся на службе ў заходн фронт; сярод х быў добраахвотн к па мен Ісамура, як падчас атак натрап ў на параненага немца. Паранены жэстам дазвол ў Ісамуры ведаў, што ў яго была страшная смага, без ваганняў Ісамура даў яму п ць са сваёй фляг , у якой яшчэ заставалася трох каштоўнай вады.

Тым часам з'яв ўся брытанск салдат, як напаў паранены немец штыком. Ісамура к нуў сябе пам ж м крыкнуў: «Х ба вы не бачыце, што гэты чалавек цяжка паранены?» — «Ну што», — адказаў Брытанец, «паранены ц не, кожны заб ты вораг — наш выйгрыш.” - “Дзе твая хрысц янская м ласэрнасць?” - “Я пак нуў яе тут дома, кал я пайшоў на вайну», — адказаў брытанец.

Аналаг чна, падчас Другой сусветнай вайны японск добраахвотн к Мароока пачуў, што яго суперн к быў надзвычай маладым. - на якога ён напаў штыком - крык

Machine Translated by Google

«Мац !» Пачуўшы гэтае слова, ён зразумеў, што можа не ўперся штыком у ворага друг раз, менав та так зраб ў гэты хлопец, хоць паранены, выратавацца, а пазней вярнуцца на радз му.

Японцы сапраўды л чаць палон н жэй за сваю годнасць, але тым не менш яны глыбока спачуваюць палонным, як х сам бяруць. Падчас руска-японскай вайны мног я руск я

палонных забрала Япон я, н хто з х не будзе без удзячнасц ўспам наюць шчодрае стаўленне да х у Япон . Так я паводз ны ў аднос нах да параненага ворага заўсёды л чыл ся цнотай.
у Япон . З х г сторы в даць, што карэйцы
Удзельн к мангольскага ўварвання, як я трап л ў рук японцаў, не заслугоўвал асабл вага стаўлення, але ўсё ж знайшл гуманны прыём. Імператар
Кора нават пал чыў патрэбным выказаць сваю падзяку за такое лячэнне ў л сце да японскага ўрада. Тут трэба памятаць, што мангольскае ўварванне было смяротнай пагрозай для Япон
яе народа. У руска-японск м
Вайна Першай дыв з Другой японскай арм
меў задачу клапац цца пра першых рас йск х палонных.
была загадана праверка з мэтай азнаямлення японск х салдат з формай, знакам адрознення
адзнак прац ўн ка. Мног я з радавога складу

Machine Translated by Google

аднак адна кампан я не ўдзельн чала ў

нспекцыя. У якасц наступнага меркавання был разгледжаны наступныя

прычына: Было сорамна трап ць у палон, як салдат,

было невыносна паказваць свой твар

ворага як палоннага; самурай разумее

пачуцц самурая пазбаўляе яго гэтага прын жэння.

Вось чаму салдаты не ўдзельн чал ў

агляд рас йск х палонных. Вораг

аф цэраў, як я аддал загад заб ць ус х японцаў, нават

зняволеныя, магчыма, не разумел так х паводз н

японск х салдат.

На адным з тэатраў ваенных дзеянняў у Вял кай Усходняй Аз ,

Ф л п ны, у пачатку студзеня шэраг

Японск я м рныя жыхары был заб тыя амерыканск м войскам ; у

У г сторы Япон так х злачынстваў не згадваецца.

Японцы сёння змагаюцца за радз му за ўс х

народ Вял кай Усходняй Аз змагаецца з цяжкай, самаахвярнай барацьбой

напружаная барацьба, у якой яны выстаўляюць найцяжэйшыя патрабаванн

на сябе; тым не менш яны маюць глыбокае спачуванне

для ншых людзей, з-за гэтай с туацы , у

ход баёў, шматл к я значныя кранальныя падзе

з'яв цца, што ўвойдзе ў г сторыю

вайну там сведчаць пра дух Япон ,

Ямато Тамашы.

Machine Translated by Google

І кал ў нас ёсць вернасць,
н чога больш у свеце,
гэтага дастаткова, н хто
ста ць перад нам .

Н хто не можа нас асудз ць,
н як вораг не можа паспяваць за м,
смерць не можа пажынаць
з яго жорстк м разрэзам.

У табе мне, ва ўс х,
расце рана позна,
пасярэдз не, дзе мы падаем,
там яго сеюць.

І кал ў нас ёсць вернасць,
н чога больш у свеце,
гэтага дастаткова, н хто
ста ць перад нам .

- Ганс Баўман

Machine Translated by Google

Хутчэй да д'ябла ў пекле...

Герхарт Шынке

Восеньск дзень сл згаў у туманныя прасторы мора. Апошняе святло апала з дрэў, цемра ўжо пачала свой шлях па зямл . Вечар быў в льготны халодны. На шырока расчыненым акне каралеўскай залы стаяў Рэтбод. У кам не гарэў агонь.

к дала сваё святло на высокую постаць. Сур'ёзным был рысы яго вуглаватага твару, поз рк якога губляўся ў туманнай шэрын бязрадаснага вечара.

Кароль паўтараў у думках пра ўдачу пакуты апошн х дзён. Цяжар быў цяжк м на яго плечы. Адз нок чалавек судз ў сябе свае земл быў вымушаны несц цяжар няшчасце ў адз ноце праз ночы.

Б тва пры В к-дэ-Дзюрстэдзе была прайграна. Прыходз ць пакаленн будуць гаварыць пра гэта, як пра ўсе б твы, будуць адзначце падзею, як кожную падзею ў войнах пам ж народам . Але яны н кол не даведаюцца, як я думк гарэл ў х галаве пра чалавека, як бачыў, як кветка ягонага народа памерла раней, чым час! Яны н кол не даведаюцца, як гэта разб ла яму сэрца, кал ён размахнуў сва м бл скучым мячом па галовах бландынак во ны, як я змагал ся ў шэрагах ворага.

Фрызск кароль павярнуў галаву ўтароп ўся ў пошуках доўга ў агн . Ён паднёс руку да лба.
З мора полымя вынырнул постац , як я стаял перад яго вачыма. Гэта сапраўды быў вобраз Альдг сла. Мёртвы кароль стаяў перад м, быццам жывы. Размова з м пачал :

«Ты хацеў разарваць варожасць сяброўствам, кал ты дазвол ў святару В л брорду ўвайсц ў гэтую зямлю. Ты спадзяваўся, што ён стрымае сваё абяцанне. пасланн к замежнай веры тольк спрыяў неспакою сеяў нянав сць. Ён зн шчыў Фрызскую зямлю. Тады я ўзяў да меча закл кал на вайну супраць ворага, як пагражала свабодзе зямл . Фрызская зямля пав нна быць свабоднай будзь вольны, як чыстыя хвал мора, вольны, як гром, кал ён грымеў над лясам . Але занадта вял к м быў колькасць ворага. Вораг перамог, чуй, мёртвы, перамог!

У яго словах чуўся адчай.

«Племя крывав ць! С ла супрацьстаяць у дзесяць разоў мацнейшы, бо ўладар у Рыме заўсёды прысвячае новыя арм для заваёвы ўлады, ворага пран кае на нашу зямлю, каб зн шчыць свабоду Поўнач!

Доўг час у пако запанавала ц шыня.

Machine Translated by Google

Выява памерлага караля выразна з'яв лася перад вачыма. з балючага вока.

«Я пав нен захаваць свабоду для зямл , выратаваць жыццё народ ад чужой с лы. Так, ён пав нен сеяць будаваць, сеяць насенне ў ўрадл вую глебу абараняць пал ад паводак мора. Фрызская зямля пав нна заставацца, дамбы не пав нны апускацца!

«Так, кароль, Фрызская зямля пав нна жыць! Тваёй мэтай было тое ж самае, што маё. Ты спрабаваў прым рыць ворага, кал ты бачыў, што ён прыйшоў у большай колькасц . Я выкл кальна прапанаваў яму свой меч. Х ба мы абодва не сыны мора, парастк адной зямл ? Хто паказаў радз ме яе першапачатковая прырода? В л брорд спявае табе песню. святары练 наюць мяне, бо я супрац ўляўся м, кал яны прыйшл падмануць мой народ. Дык яны ўзрушыл Франкскае войска ўварвалася ў зямлю цяпер закапала ўраджай кроў, што цякла праз нашы мячы.

«Слухай, Олдг сл, я хачу пайсц з твайго прыкладу... кал змагу.» Б скуп Санса пав нен уехаць у Фрызскую зямлю. Я сам хачу прыняць хрышчэнне! Бо Фрызская зямля пав нна жыць!

Кароль выцягнуў меч з похваў, ступ ў у святло полымя ўстав ў лязо ў святло. Меч быў усё яшчэ востры, але яго не варта было паўтараў, што невял кая група непакорл вых во наў выступае супраць пераўзыходзячыя с лы прац ўн ка ўзброеным с лам . Дзеля жыцця ён

Machine Translated by Google

быў поўны рашучасці прапанаваць мір. І агіда, з якой ён пагарджаў распятым богам, знікла ў гэтую гадзіну адчай.

***

Гэта стала перамогай крыжа, калі кароль фрызаў, як кінуў выклік вучэнню царква так доўга, прымала хрышчэнне з рук біскуп. Рукі святароў — хітрыя і разважлівыя — вельмі добра ўсё падрыхтавалі. Гэта было месца, якое біскуп абраў для хрышчэння (без малітвы у Фрызіі стаяў дом, у якім мог адбыцца святы чын былі выкананы); ясная раніца апусцілася на зямлю. Мужчыны і жанчыны сабраліся разам, каб атрымаць асалоду ад відовішча, якое прапаноўвала царква. Драўляны крыж, узняты слугамі царквы, стаяў высока. Уіліброрд, той Біскуп Утрэхта прыбыў са сваім саюзнікам Вульфрамам Сенскім і світай праз тэрыторыю. Ціха, трыумфальна, пасланец Рыма пайшоў да ўзвышша. дзе павінна было адбыцца хрышчэнне караля. Наперадзе усіх вачэй, ці была б вылітая вада хрышчэння над галавой караля, і народ стане сведкам таго, як нават самы непакорлівы кароль прыме веру крыжа.

Machine Translated by Google

Іржанне коней тупат капытоў

абвясц ў пра яго прыбыццё. Побач з м ехаў Грымаальд, яго муж дачк . За м рушыл ўслед во ны з дз дам словам . Кал кароль саскочыў з каня

пайшоў да б скупаў, як я ўжо занял свае месцы па баках узвышанага крыжа, у яго вачах ззяў увесь гонар поўначы.

Незломны во н хацеў сх л ць галаву. Нязломны быў яго поз рк ск раваў на мужчын жанчын, як я моўчк стаял па крузе, кал ён набл жаўся да крыжа.

Вульфрам, б скуп Санса, пачаў гаварыць гучна, каб было чуваць далёка:

"In nomine patris et filii et spiritus sancti! Глядз це, гэта а вял к час, як набл жаецца праз прадстаўн коў Бога на зямл . Цары магутныя ўладары пачынаюць чуць пасланне выратавання!

З энтуз язмам пераўтваральн ка ён пакл каў словы:

«Мужчыны жанчыны Фрызскай зямл , як ваш кароль сёння прымае Збаўцу станов цца хрысц ян нам праз хрышчэнне, таму вы пав нны ўпасц да ног усемагутнага Бога, як паслаў свайго сына на зямлю, каб ачысц ць вашу в ну, выратаваць вас ад в ны праклён!

Machine Translated by Google

Н хто з тых, хто стаяў там, не зразумеў значэння слоў. Святары ў валасян цах стаял за сп ной б скупа, як гаварыў, пакорл ва глядзел ў бок... зямл . Узброеныя франкск я салдаты стаял на варце справа злева. Крыж узвышаўся высока, як страшны пагроза.

Поз рк Рэтбода ск раваўся на б скупа, спын ўся на стракатым адзенн , потым падняўся сустрэўся з невыразным поз ркам дэлегата Рыма, зноў вярнуўся пацвердз ў зноў уяв ў яму, накольк кароль адрозн ваецца ад святара. За высок м лбом прамаячылася думка: непераадольная перашкода аддзяляе каралёў Герман ад рымск х святароў.

Б скуп умяшаў лац нск я сказы ў прамову падчас хрышчэння. Словы цырымон ляцел , як разгубленыя начныя птушк , над тэрыторыяй н дзе не знаходз л таго, што сэрцы слухачоў. Так м чынам, х эфект быў страчаны, як дым ад ладану. Кульм нацыя цырымон , здавалася, ужо м нула. Поз рк Рэтбода ўпэўнена цвёрда агледзеў групу сва х людзей, як м, як яму, не хапала паваг . сам.

Святар адлюстроўваў святасць ахрышчаных намаляваў пеклавыя пакуты праклятых, як я не хацел чуць слова Першасвятара ў Рыме. Цяпер Вульфрам з Сенса звярнуўся да самога Рэтбода:

Machine Translated by Google

«Тады вазьм , Цар, ваду хрышчэння, каб ты, вызвалены ад ус х грахоў, мог аднойчы ўвайсц ў рай з натоўпы верн каў, каб сядзець праваруч усеведнага Бог ад вечнасц да вечнасц , пакуль усе тыя дуць у пекла, як я пам раюць неахрышчаным ».

Тады голас Рэтбода перапын ў гаваручага б скупа.

Ён спытаў на мове сва х продкаў: «Ты

сказаў, святар, што я траплю ў рай, кал ... дазволю сабе хрысц цца? А цяпер скажыце мне, святар, дзе мае бацьк , як я памерл н кол не был хрысц ўся?!

Жах ахап ў шэраг групы святароў, таму што святы акт быў настольк нечаканым перапын ў. Б скуп, цалкам захоплены пераўтварэнне, вык нуў словы:

«Усе яны з д'яблам у пекле, бо яны памерл як язычн к !

Тады Рэтбод штурхнуў гл няную патэльню са святой вадой так што яно ўпала на зямлю разляцелася на кавалк . I ён к нуў свае вольныя словы ў твар святару:

«Тады я хачу сказаць вам, святар, што я б лепш пайшоў да мае бацьк д'ябал у пекле, чым з вам , святарам рай!

Machine Translated by Google

Год публ   кацы

1944 год

Machine Translated by Google

Еўрапейск фронт

Чым мацней гэтая вайна ўплывае на еўрапейск народ, тым тым большая энерг я, якую гэта абуджае ў гэтых людзях, прыходз ць у рух. Састарэлыя ўрадавыя дэ зн каюць пад уплывам гэтай вайны, быццам х н кол не снавала. Штучны набор дзяржаў Версальскага дагавора...
раздушаны, пад пакутам слязьм нараджаецца новая эпоха. Мы сам — тольк хваля ў патоку, як прыводз ць у рух народы Еўропы. Ідэ расы сацыял зму трасуць народы Еўропы падштурхоўваюць х да новых формаў дзяржаўнага жыцця. Пад
уплыў бальшав цкага мкнення да экспанс подласць бамбардз ровак прац ўн ка, народ
Еўропа непераадольна збл жаецца,
узн кае пачуццё супольнасц , якога н кол не снавала раней у м нулыя часы адз нага бачнага дабрабыту ў Еўропа. Было б няправ льна параўноўваць стан Еўропы з тым, у як м яна апынулася, кал французы
Рэвалюцыя Напалеон пах снул дзяржавы народы.
Тады хвал рэвалюцыйнай паводк абрынул ся на састарэлая, пазбаўленая дэ Еўропа пад к раўн цтвам рэакцыйнага канцлера Метэрн ха разбурыла нежыццяздольную пустую с стэму еўрапейскай дзяржаўнай блытан ны

Machine Translated by Google

пад к раўн цтвам Аўстры . Сённяшняя Еўропа не знаходз цца ў стане простага захавання абароны м нулага. У тым, што яна ўсвядом ла сваё германскай традыцы , яна парушае састарэлыя дзяржаўныя межы зноў аб'ядноўвае людзей. Стары свет прадстаўлены ворагам на захадзе на ўсходзе. Кап тал зм маркс зм — гэта тольк хворыя кончык састарэлага ўяўлення пра сэнс жыцця каштоўнасць чалавека.

Новая Еўропа нясецца энерг яй рэвалюцыйная дэя сацыял зму расы. Так м чынам, яна адначасова апынаецца ў стане абароны нападу: нападу, таму што супрацьста ць хвораму састарэламу свету з лепшы. Сацыял зм — гэта не тольк ўнутранае праграма Рэйха, якая мкнецца да чалавечага парадку на аснове дасягненняў, але таксама змяшчае — па-за межам дзяржавы — праграму Новага Парадку еўрапейск я народы на аснове свабоднага разв цця сва х народных каштоўнасцяў на аснове сва х г старычных дасягненне.

С ла дэ Рэйха

У шэрагах Вафен-СС сёння змагаюцца галандцы, фламандцы, валоны, скандынавы, эстонцы Латышы, а неўзабаве ншыя людз , апранаюць сва х абуджаных моладзь у адной форме так м чынам фарм руюць еўрапейскую

Machine Translated by Google

Фронт пад с мвалам СС, як нарадз ўся з
патрэба гэтай гадз ны фармуе аснову для
надыходзячы парадак у Еўропе. Той, хто сумняваўся ў моцных баках
гэтай дэ , будзе выпраўлены, кал ён
сёння сустракае галандцаў ц эстонцаў у войсках СС, як я
з'яўляюцца больш фанатычным рашучым прых льн кам
дэя Рэйха, чым мног я немцы ўнутры Рэйха. Так м чынам
мы сустракаем прызнанне таго, што служба гэтых людзей у
Усход — гэта сталёвая ванна дэ Рэйха. Людз , як я
змагал ся там разам з рэйхск м нямецк м СС супраць
бальшав коў, адк нул ўсё, усе забабоны, як я дагэтуль
стрымл ваюць х сучасн каў, як я
не падзял л ся ўн кальным, цяжк м франтавым досведам. У
барацьба супраць нашага найцяжэйшага прац ўн ка, дэ
Рэйха ва ўсёй яе прамян стай прыгажосц адраджаецца. Узн кае
еўрапейскае пачуццё супольнасц , якое больш не ведае
ваганн пал тыкаў, як я затрымал ся ў старой дзяржаве
тэоры . Гэтыя еўрапейск я добраахвотныя л дары СС эсэсаўцы
з'яўляюцца авангардам еўрапейскага фронту. Яны любяць
сваю радз му, таму што яны любяць гэтую радз му
ў глыб н душы адданыя яму, яны хочуць у якасц прыза
вайна новы свет, арган заваны моцным Рэйхам, як
тольк яны здольныя выратаваць сваю радз му абаран ць
жывое цела свайго народа. Безумоўна, гэтыя людз заяваюць
меншасц ў сва х народах. Сусветная г сторыя, аднак,

Machine Translated by Google

заўсёды робяцца нешматл к м мужчынам , як я маюць смеласць адважыцца на новае. Вагаючыяся дуць тольк пазней. Трэба прагартаць сямейную г сторыю аднаго з так х валанцёраў, каб адчуць, накольк моцна ўплывае дэя Рэйха гэты юнак. Ёсць, напрыклад, фламандзец. Ён змагаецца ў шэрагах Вафен-СС. Яго бацька — высокапастаўлены бельг йск калан яльны адм н стратар, а цяпер служыць у Англ ; яго дзед быў членам бельг йск х войскаў. парламента, фанатычны прадстаўн к французскай культуры супраць фламандскай апаз цы ўласнай радз мы. Унук абдымае Рэйх Адольфа Г тлера. Як разрыў эпох абвяшчае сябе! Якое моцнае прыцягненне апантаны асобай фюрэра! Як Магутная кроў дэ Рэйха гаворыць так, што маладыя людз гэтых людзей заяўляюць пра сваю гатоўнасць памерц за гэты Рэйх, з якога жыл х продк . паасобку на дзесяц годдз , ды на стагоддз !

Еўрапейская задача СС

Так м чынам, СС усё больш больш перарастае ў сваю Еўрапейская задача: яна аб'ядноўвае абуджаную еўрапейскую моладзь у барацьбе супраць бальшав зму яўрэйскай плутакраты . Хто б мог падумаць, што СС адсюль губляе свой першапачатковы характар або адх ляецца ад строг х прынцыпы Рэйха не разумеюць

Machine Translated by Google

рэвалюцыйная дэя нацыянал-сацыял зму, якая распаўсюджваецца па ўс х нацыянальных дзяржавах. Н хто ў Еўропе сёння не верыць, незалежна ад таго, чым можа скончыцца вайна, у вяртанне штучнай дзяржаўнай с стэмы Версаля, якая абавязана сва м снаваннем выключна ўмяшанню Англ ў еўрапейск я справы. Зразумела, што пад уздзеяннем гэтай вайны сц раецца абалонка г старычнага разв цця, якое часта доўжылася ўсяго некальк дзесяц годдзяў а цяпер агульныя каран еўрапейскай сям' людзей зноў выплывае на паверхню. Факт вандравання германцаў былога германскага пасел шча пам ж Балтыйскага Чорнага мораў да Атлантычнага ак яна

Паўночная Афрыка ўтварыла крывавае адз нства Еўропы створыл гэтых людзей, як я ўзн каюць на гэтым жа падмурку.

У Амерык Англ няма сапраўднай праграмы для пал тычны Новы парадак еўрапейскага кантынента. Яны разглядаюць Еўропу ўжо сёння тольк як калон ю, якую яны маюць намер эканам чна эксплуатаваць. Бальшав зм гэтак жа мала можа прапанаваць Еўропе ў дэйным плане. Маркс зм не прызнае сапраўднага народа, гэтак жа мала ён можа прыняць канцэпцыю крыв у свой слоўн к. Тольк нацыянал-сацыял зм пацвярджае каран кожнага сапраўднага народа. Ведае, што тольк той, хто ёсць верны сваёй радз ме можа быць верным Рэйху. Рэвалюцыйны сацыял зм Адольфа Г тлера азначае для Еўропы не тольк рэгуляванне аднос н еўрапейскага

Machine Translated by Google

людз адз н аднаму на падставе цяперашняй барацьбы. Ужо тольк з светапогляду гэтага руху вын кае творчая с ла багатай паўнаты магчымых сувязяў народаў нацый Еўропы з к раўн цтвам

моцны Рэйх. Трэба выразна бачыць, што ўнутраны знешн парадак Еўропы можа вын каць тольк з глыб нь нацыянал-сацыял стычнага погляду на г сторыю. СС ужо сёння ўтварае жалезнае кальцо тых людзей, як я прагнуць гарачыя сэрцы за Новы парадак у Еўропе пад к раўн цтвам к раўн цтва моцнага германскага цэнтра. Без удзелу гэтых людзей новае не можа ўзн кнуць. Быццам наш кантынент скаланае высокая л хаманка; гэта

боль нараджэння новай эры, якая хоча ўзн кнуць з падмурак крывяной супольнасц еўрапейскай сям' народаў сацыял стычнага ладу х сумеснага жыцця.

Як м бы шляхам лёс н вёў нас да гэтай мэты, як я б няўдачы н чакал нас, сама мэта застаецца нязменнай. Гэта адз ная мэта, дзеля якой варта жыць змагацца. СС ведае, што

усё трэба выкарыстоўваць так, каб таварышы з еўрапейск Усход разам з м ператвараецца ў супольнасць барацьбы, як тыя, хто з Захаду.

Інтэлектуальнае лячэнне, вял кая мера здольнасцей пав нна быць выкарыстоўваецца для дасягнення гэтай мэты. СС застаецца

Machine Translated by Google

бескампрам сная ў сва х прынцыпах, у выкананн сва х практычных задач творчая шчодрая. Яна пав нна быць дастаткова гнуткай, каб став цца да кожнага народа ў адпаведнасц з яго прыродай г сторыяй. Нашай задачай пав нна быць фарм раванне еўрапейскай моладзь разам у цвёрды рашучы фронт. Заходн вораг не гатовы памерц за вышэйшы свет, бо ён яго не прызнае. Вораг на ўсходзе прынёс народам тольк прыгнёт дэградацыю.

Кал снуюць неад'емныя чалавечыя каштоўнасц , то яны абараняецца фронтам нямецкай арм . На нашым баку ста ць новая дэя. На нашым баку ў рэшце рэшт пав нна сх л ць шал лёсу, кал мы застанемся цвёрдым ўсведамляем усю г старычную адказнасць за гэтую барацьбу.

Machine Translated by Google

Хто можа ажан   цца маладым?

Й. Маерхофер

Кал   маладыя эсэсаўцы ў пако   загаварыл

пра дзяўчат звычайна было не вельм   прыстойна. Сёння гэта было

ншы. Гэта была сур'ёзная размова   такой засталася.

Гэта было таму, што старэйшаму суседу па пако   дал

кн   га для Юла, якая змяшчала розныя сур'ёзныя жыццёвыя

мудрасц   , некаторыя з як   х ён перадаў маладзейшым хлопцам для

разважанняў. Гэта была кн   га 80-гадовага Лоўэра

Саксонск   аўтар Густаў Фрэнсен пад назвай «Vorland». The

аўтар меў на ўвазе яшчэ не заваяваную зямлю перад дамбам   ,

«новую зямлю», але акрамя гэтага таксама расавую   маральную

будучыню нашага народа.

Ганс, старэйшы таварыш, заспеў маладых, як   я часта легкадумна

казал   пра жанчын   каханне, у спрыяльны час. Была нядзеля пасля

абеду, час «ц   шын   перад бурай», перш чым яны паехал   ў горад.

Ганс

спачатку прачытайце   м гэта:

Малады Т. хацеў ажан   цца   сказаў сябру: «Я

у мяне ёсць стрыечны брат з 3000 марак. Потым ён пайшоў

ажан   ўся з ёй. Малады Б.   яго сябар убачыл   дзвюх дзяўчат

дучы перад   м   па дарозе на танцы. Яны

вырашыў, што яго сябар возьме кароткую на танцы

в   но,   ён узяў бы высокага, якога пазней

Machine Translated by Google

ажан ўся. Малады С. хацеў жонк . Аднойчы ён убачыў адчын ў акно ў вын ку ажан ўся з дзяўчынай, якая мела пак нуў яго адкрытым. Малады Р. спачатку прагнуў сусед злева, але кал яна ўцякла ад яго, ён узяў той, што справа. Тое, што сыходз цца разам так м чынам катол к называюць сакрамэнтам царква — на добрай нямецкай мове гэта азначае Божая таямн ца воля. Пратэстанты кажуць: «Што Бог стварыў разам...» Я думаю, што гэта проста супадзенн — палова з х няшчасныя — як я здараюцца з маладым людзьм , як я не навучаюцца належным чынам бацькам , настаўн кам ц дзяржавай, як я сам , хоць дарослыя, не маюць адкрыл м вочы».

«Вы ўсе кожную нядзелю ходз це ў вёску», — павярнуўся Ганс сказаў м: «А кал б старшын не было побач, вы б кожны дзень уцякал да жанчын, як х вы роб це нават не асабл ва паважаюць, за рэдк м выключэнням . Проста успомн це абстав ны вашага знаёмства, кал пазнаём л ся тым, што вы роб це, вы можаце атрымаць ад вяскоўцаў меркаванне: «Эсэсаўцы ведаюць, чаго хочуць ад дзяўчат». Яны не проста хочуць..., яны яшчэ выбарчыя маюць смак пачуццё чысц н , што напалову характару». - Тая ц ншая якасць, накш «Не дзякуй».

Ганс парэзаў х па памеры. Але ён таксама адначасова ўнутрана пасталел . Затым яны

Machine Translated by Google

выказвал крытыку, грунтуючыся на тым, што ведал адз н пра аднаго. Тыя, хто больш-менш вытрымаў выпрабаванне, з задавальненнем жартаўл ва аддавал перавагу «злоўленым». «Парушальн к » дазвалял без супрац ву расчэсваць свае нядзельныя валасы або церц м вушы яшчэ чырванеючым ад сораму. Ганс быў задаволены добрым сэрцам юнакоў, на якое можна было паўплываць энерг чным словам .

«А цяпер паслухайце гэты ўрывак», — сказаў ён прачытаў яшчэ адз н раздзел:

«Малады чалавек, нават больш глыбок сур'ёзны адз н, ва ўзросце ад 24 да 28 гадоў — кал ён выб рае яго партнёр на ўсё астатняе жыццё - у яго снаванн ўсё яшчэ не сталы, усё яшчэ не ўсведамляючы сваёй уласнай сутнасц , ўсё яшчэ роб ць не ведаюць жыцця свету. Кожны, хто ведае Усё чалавечае жыццё ведае, што 37-гадовы мужчына — гэта цалкам ншы, чым мужчына 27 гадоў».

«Пакольк гэта так — паводле слоў Фрэнсена — 27-гадовы прымае найважнейшыя рашэнн ў сва м жыцц — найважнейшае рашэнне ў сва м жыцц ... ц ведаеце вы, што гэта такое? — звычайна не прызнае сапраўды каштоўнага маладыя жанчыны, тыя, што стаяць там у простых колерах, прыгожы, моцны, ц х глыбок , створаны прыродай раса спецыяльна для таго, каб быць мац прадстаўн цам нашай расы; хутчэй яны значна больш мкнуцца, у адпаведнасц са сва м няспелая прырода, да тых, хто маляўн ча бл шчыць

Machine Translated by Google

з невял к м талентам х трасцям , як я падыходзяць да х з дробныя павярхоўныя чары.

«Кал гэтыя найкаштоўнейшыя мужчыны ажан л ся, сталеюць з гадам , яны прызнаюць больш в давочна, што з году ў год тыя жанчыны, як я каштоўныя, прагнуць х жадаюць х, або хутка атрымаюць таемныя любоўныя раманы. А гэтыя каштоўныя дзяўчыны з ншага з ншага боку, бо яны адчуваюць, што х не выб раюць маладым людзьм , сам не могуць не робяць хочуць жыць без кахання , паводле х меркавання, уласная каштоўная прырода, прыцягнутая да гэтых каштоўных, сталыя мужчыны, падпарадкоўваючыся сваёй прагнасц кахання. І таму, так м чынам, з аднаго боку, гэтыя каштоўныя людз жывуць у разбураных шлюбах, што вельм шкодз ць х прадукцыйнасць, а з ншага боку, гэтыя каштоўныя жанчыны альбо жывуць без кахання ў пастаяннай незадаволенасц , або застаюцца (большасць з х) на працягу ўсяго цв цення фертыльны перыяд х жыцця бяздзетны каханы чалавек. Гэта стан поўны праблем з чалавечага пункту гледжання, а ад народнага — вял кую шкоду».

«Поўны праблем з чалавечага пункту гледжання, — ад народнага, як прынос ць вял кую шкоду, — паўтарыў Ганс з акцэнт.

Пасля таго, як ён скончыў, некаторы час было ц ха. Але потым адз н загаварыў: «Але ж мы не можам так доўга чакаць?» Кольк табе гадоў, Ганс? Пад трыццаць? Амаль.

Machine Translated by Google

сярэдн ўзрост! Аднак рэйхсфюрар СС хоча, каб мы жан л ся маладым !

«Я чакаў гэтага пярэчання», — адказаў Ганс. «Аўтар Фрэнсен не меў на ўвазе, што нельга жан цца да 37 гадоў, хутчэй ён хоча, каб малады чалавек як мага раней прыклаў усе намаганн , каб усвядом ць сапраўдныя чалавечыя каштоўнасц , што, натуральна, дзе рука аб руку з працай над сабой. «Чалавек, стань неабходным!» — сказаў...

важны чалавек аднойчы сказаў.

«Вы думаеце, што рэйхсфюрэр хацеў, каб вы выйшл замуж маладым, каб вы магл выйсц замуж за дурнога? І каб вы тольк пасля гэтага расплюшчыл вочы? Вы думаеце, што рэйхсфюрэр даў вам дазвол на легкадумнасць? Вы б падманвал сам сябе. Гэта л ст даверу! Рэйхсфюрэр л чыць, што вы, як эсэсаўцы, дастаткова годныя сталыя, каб змагацца за Герман ю, а кал трэба, памерц . Але кал ад вас гэтага можна запатрабаваць, то вам таксама можна даверыць, што вы дасце Герман новае жыццё. Рэйхсфюрэр не мае на ўвазе ўхваляць кожную першабытную любоўную сувязь. Ён думае, кал жадае вам хуткага шлюбу,

пра Герман ю, пра дзяцей, але ён таксама думае вышэй усё пра каштоўнасць гэтых дзяцей! Кал ў нас сёння ёсць сотн ўладальн каў Дубовых л стоў, тысячы рыцарск х ордэнаў Перакрыжаваныя атрымальн к сотн тысяч ншых узнагароджаныя салдаты - акрамя грубага матэрыялу, як я ў нас таксама ёсць - тады проста падумайце, куды ўсё гэта

Machine Translated by Google

адкуль паходз цьǃ Вы сёння так я, як м вас стварыл вашы бацьк , а гэта значыць, так м , як м был вашы бацьк . Будучыя хлопчык дзяўчаты, мужчыны жанчыны, будуць так м , як м ты х выгадаеш, гэта значыць так м , як м ты ёсць, так м , як м будуць твае дзяўчаты таксама.

«І пакольк час салдата на вайне не дазваляе марнаваць, таму нельга марнаваць свой час. - Ц можаце вы пагавары са сваёй дзяўчынай сур'ёзна пра так я рэчы, як я цяпер пагаварыць з вам ? Кал не, кал яны занадта дурныя ц мякк я для гэтага, то з радасцю адпусц м х. - Але кал яны势 станучь сур'ёзным ц ха, кал вы м пра гэта кажаце, кал яны заз рнуць у вашы вочы, значыць, нешта ёсць. Але н кол не спыняйце правяраць х, а значыць, сябе зноў зноў».

Адз н з маладых людзей сказаў: «Мне вельм цяжка прав льна вырашыць гэтае найважнейшае жыццёвае рашэнне прав льны выбар жонк . І таму я л чу, што дэя Фрэнсенса тольк позна жан цца, сапраўды добра.” Потым прынесл пропуск у пакой.

«Рыхтуйцеся, хлопцы!» — ускл кнуў Ганс. «У нас тое ж самае...» шлях для шляху, каб мы магл скончыць нашу размову.

Яны выйшл з казармы на адкрытае паветра. Выпаў свежы снег, зямля пахла вельм чыста. Яны разам спусц л ся з пагорка, на як м был хн я кватэры был размешчаны, перад м багата нтэграваны ландшафт чыё несмяротнае жыццё ляжала абаронена пад крыштальным снегам коўдра.

Machine Translated by Google

«Няма сумненняў, што менав та скандынаўск чалавек паспявае пазней, чым чалавек усходу ц поўдня, асабл ва кал пад сталасцю разумець таксама сталасць характару, духу цвёрдасц . Цела душа, паводле нашага перакананння, па сутнасц адно цэлае таму належаць адно аднаму. Сам па сабе позн шлюб з'яўляецца натуральным для каштоўнага паўночнага чалавека. Але мне не трэба казаць вам, што сёння мы знаходз мся ў самай цяжкай барацьбе за наша расавае снаванне з пачатку г сторы нашага народа. Нашы бацьк дзяды звычайна мел занадта мала

дзяцей, а варожа настроеных людзей, наадварот, было чатыры ц пяць у разы больш! І вось праз паўстагоддзя другая вайна ўжо вынос ць ахвяры з нашай крыв . Таму мы пав нны скарац ць прамежак часу пам ж пакаленням . Мы не маю выбару не магу накш, таму зразумела меркаванн пав нны гэтаму перашкодз ць. Мы ж пав нны мкнуцца да таго, каб малады чалавек ужо рана ведаў сур'ёзна став цца да свайго абавязку. І мы яго выконваем праз узаемную дапамогу ў гэтай задачы. Тыя, хто мае падобны характар сярод старых маладых пав нны падтрымл ваць адз н аднаго з парадам дзеянням . Першае, вядома ж, гэта найбольшую гарачую ц кавасць да вас сам х, а менав та да прызнанне таго, што задача выбару жонк — гэта адз ная рэч гэта сапраўды важна, каб усё астатняе прайшло добра сам па сабе. Аднак падмурак выбару жонк — гэта роўнасць нараджэння, гэта значыць прыналежнасць да адной пароды,

Machine Translated by Google

а ў межах адной пароды ц расы таксама сумяшчальнасць найважнейшых рыс характару духу».

«Моладзь сёння ў 20 гадоў, але таксама з-за часу...» пэўных прычын, настольк незразумела невызначана ў пытанн кахання шлюбу», — працягваў Ганс. — «Але як гэта можа быць накш, кал СМІ так доўга был завалены стольк м легкадумным ўяўленням пра гэтыя рэчы, каб задавол ць ц каўнасць пажадл васць легкадумных мас? Ц можа быць накш, кал нашы дзяўчаты фарбуюцца выстаўляюць сябе напаказ па прыкладзе к назорак? Ц можа быць накш, пакуль нямецк хлопец думае, што яго дзяўчына пав нна выглядаць гэтак жа, як тая ц ншая к назорка, наадварот, кал нямецкая дзяўчына выб рае свой «тып» з к назорак? Ц можа моладзь зразумець, што такое скандынаўскае пачуццё пам ж хлопцам дзяўчынай, пам ж мужчынам жанчынай, кал цэлы дзень яна тольк балбоча св шча дурныя х ты, напявае горб цца, замест таго, каб спяваць нямецк я любоўныя народныя песн , танцаваць па-нямецку выхоўваць жывое нямецкае грамадскае жыццё? Тольк кал ў нас зноў будзе агульная, натуральная народная культура натуральнае грамадскае жыццё — ачышчанае ад замежнага — у...» кланы, вёск гарады, кал ўсё працуе разам, каб прасоўваць сачыць за належнай любоўю моладзь народа, кал зноў вясельныя ўрачыстасц стануць значным народным святам , тады нават 20-гадовыя маладыя людз , напэўна, добра ведаюць, што раб ць

Machine Translated by Google

што пав нны люб ць чаго варта пазбягаць, а таксама даведаюцца, што такое адказнасць перад продкам , роўнасць нараджэння выхавання. І яны знойдуць тыя ж дэ сярод сва х сваякоў знаёмых, як гэта было з нашым продкам тысячагоддз таму. Чытайце саг , там вы знойдзеце «вобразы лепшых часоў», пра як я спявае наша песня вернасц ! Вы пакл каны зноў абудз ць гэтыя запалыя вобразы да новага жыцця, бо вы нараджаеце дзяцей такой вартасц , з як м тольк з'яўленне

такой культуры, сфарм раванай у скандынаўск х умовах, можна дасягнуць. І ц не забывайце, для гэтага патрэбныя мац , як я змогуць выхаваць дзяцей у духу такой культуры захаваць жывы фальклор, як ёй належыць».

Ганс скончыў сваю нядзельную пропаведзь. Ён спын ўся, група зраб ла тое ж самае разам з м. Яны паглядзел ўдалячынь ўбачыл снег побач. Іх цёплыя рук схап л яго, неўзабаве снежк ...
палёт.

Пасля напружанай снежнай б твы яны разв тал ся разышл ся сва м шляхам . Адз н з маладых хлопцаў застаўся з Гансам, яны, верагодна, дакранул ся адз н да аднаго. па мног х нншых пытаннях.

Machine Translated by Google

Тваё жыццё належыць твайму народу!
Г. Кл.

У дзённ ку рэчах эсэсаўца, як заб ў

сам часта паўтарае наступнае сказанне: «Маё жыццё «больш не мае каштоўнасц !» Што ён меў на ўвазе пад гэтым што ён мае права так гаварыць?

Эсэсаўцу быў 21 год. Яго каханне, якое мела звязаў яго з дзвюма розным дзяўчатам , адну за адной, не быў легкадумным. Ён шукаў вартага саюз, роўная жонка, якая дала б яму здароўе дзяцей у трывалым шлюбе. Ён адмов ўся ад першай дзяўчыны кал медыцынск я абследаванн выразна паказал , што дзяўчына засталася б бясплоднай. Але потым, кал новае каханне звязала яго з ншай дзяўчынай, ён даведаўся ў бальн цы што ён сам па ўласнай в не стаў бясплодным.
З таго часу сказ пра бесмэтавасць яго жыццё часта паўтаралася ў яго творах, што ён меў страц ў усё, чым жыў, люб ў за што змагаўся: увекавечанне ў яго дзецях.

Чаго гэты эсэсавец хоча дасягнуць праз свае самагубства? Ц хацеў ён кампенсаваць тое, што сам сабе нанёс? бясплоддзе ц ён хацеў пазбегнуць бяздзетнага снавання, як здаваўся яму бедным пустым?

Machine Translated by Google

Мы з радасцю пак нем разгляд гэтых пытанняў пс х ятрам. Для нас, эсэсаўцаў, у гэтым выпадку, як ва ўс х выпадках самагубства, неабходна важна тольк адно пытанне: ц дапамог гэты ўчынак народу, ц пашкодз ў?

Н хто не можа адмаўляць, што ўчынак згаданага тут эсэсаўца прычын ў сур'ёзную шкоду народу. Бо м н чога не было кампенсавана не кампенсавана. Наадварот: эсэсавец не тольк пазбав ў свой народ нашчадкаў, але сваёй уласнай смерцю ён таксама пазбав ў х сябе сваю ўласную працоўную с лу баявую моц. Так м чынам ён павял чыў сваю в ну.

Могуць быць выпадк , кал вял кая в на можа быць тольк адкуплена смерцю. Затым ёсць выпадак, кал працяг жыцця в наватага чалавека можа азначаць невыносны цяжар для грамадства. Ва ўс х астатн х выпадках снуе тольк адно адкупленне прым рэнне, а менав та агульныя жыццёвыя намаганн дзеля супольнасц .

У сва м загадзе ад 19 сакав ка 1939 года рэйхсфюрар СС в давочна заняў паз цыю, нак раваную на самагубства. Там гаворыцца:

«Не больш за 15% самагубстваў здзяйсняюцца па пэўных прычынах» што можна прыняць, напрыклад, канец жыцця пасля злачынства, якое шкодз ць грамадству ачарняе яго гонару. Аднак 85% самагубстваў здзяйсняюцца дзеля прычыны, як я н кол нельга прыняць, так я як страх пакаранне, страх перад выпрабаваннем, пасля вымовы ад начальн к, пасля сварк з бацькам , пасля таго, як

Machine Translated by Google

скасаванне заручын з-за рэўнасц пасля

няўдалае каханне г.д. ...

«Самагубствы такога кшталту не маюць н чога агульнага з гера змам»

ц гера чны дух. Мы, эсэсаўцы, успрымаем х як

уцёк , як дэзерц рства ад барацьбы ад самога жыцця.

«СС н кол не разумел людзей, як я

пазбягайце барацьбы. Таму я пастанаўляю, што ва ўс х выпадках

дзе расследаванне, распачатае начальн кам

выразна вызначае прычыну самагубства

нельга прыняць, каб не паведамлялася пра смерць

гэтага чалавека, што СС не ўдзельн чае ў

пахаванне».

Тваё жыццё належыць не табе, а твайму народу.

Machine Translated by Google

Тое, за што мы змагаемся, — гэта абарона
снаванне распаўсюджванне нашай расы нашага
народа, харчаванне яе дзяцей падтрыманне чысц н
кроў, свабода незалежнасць
айчыны, каб наш народ мог паспець да
выкананне мэты, пастаўленай перад м таксама стваральн кам
Сусвет.

- Адольф Г тлер

Machine Translated by Google

Трэба пераадолець «мёртвую кропку»

Паведамленне наступнага л ста ад кампан
л дара трэба разумець л таральна. Гэта тычыцца
ты я, ўсе мы вельм асаб ста.

...Нягледзячы на гэтыя цяжк я дн , мы глядз м у бок
будучыню з упэўненасцю. Але мяне часта турбуе адна думка,
а менав та тое, што занадта мала еўрапейцаў цалкам
разумеюць усё, у канчатковым сэнсе
абсалютна безумоўны характар гэтай вайны. Безумоўна, гэта
распаўсюджваецца ўсё больш больш. Але ўся суровасць
вайны ахопл вае тольк занадта нямног х.
Бальшав к хоча прыйсц на захад, разам з м
ён едзе на смерц — за ўс х нас, без выключэння. Мы змагаемся за
снаванне ц не снаванне — усе мы, мы ў Рэйху
ва ўс х еўрапейск х землях. З усходу нам пагражае поўнае
зн шчэнне; бальшав зм — гэта абсалютны
г старычнае адмаўленне ўсяго, чым мы з'яўляемся,
незалежна ад таго, як гэта называюць. А руская мова моцная,
асабл ва ў тым, што раней заўсёды вырашала канфл кты:
у душы. Ён так фантастычна здаровы;
нават бальшав цкая атрута не можа яму нашкодз ць. Замест гэтага яна мае
уздзеянне бактэры , якая ўстанаўл вае раней

Machine Translated by Google

спячыя с лы ў руху, як я потым сляпа, але непераадольна дуць унутранаму закону.

Бальшав зм — гэта сапраўды вял кая падзея ў раней бедных Рас йская г сторыя, тое, што г старычна рухалася — ўсё яшчэ рухаецца — шырокая маса гэтага г ганцкага народа. Руск я ўступаюць у гэтую вайну без перашкод. Мы нясем з сабой багатую спадчыну, якая абцяжарвае нас.

Як некал сказаў фюрэр: апошн батальён перамагае; ншым словам , той, хто стрэл ць апошн м Перамагае той, хто трымае зброю гатовай да стральбы нацэльваецца на суперн ка праз пяць хв л н пасля гэтага матчу.

дванаццаць, перамог, нават кал ён адз н супрацьста ць тысяча.

За мной был вельм горк я тыдн , тыдн , поўныя жахл вых перажыванняў. Але мы, салдаты тут, на ўсходзе, перажываем вел зарная самасвядомасць цвярозасць адносна сам х сябе. Мы станов мся чысцейшым , лепшым , мацнейшым тут здаравейшыя. Салдаты, як я ўжо больш за два гады пратрымал ся ў Рас , — лепшыя людз нашага народа, безумоўна, лепшы. Менав та так: больш не варта трэн раваць навабранцы ў нямецк х казармах з душавым , ложкам , шафк г.д., але ў рас йск х ц польск х брудных гнёздах. Больш не варта зб раць дыв з ў заходн х Еўропы, але ў Савецкай Рас , ў Польшчы.

Machine Translated by Google

Нядаўна я забраў двух салдат, як я выбыл са сва х падраздзяленняў. Дзесяць дзён таму яны был ў Гаазе. Цалкам зразумела, што спачатку ад так х людзей шмат чаго чакаць нельга, незалежна ад таго,

наколькі яны могуць быць абсталяваныя. Але шкада, што што ўсё страчана ў першых б твах. Пра гэты пункт гледжання гавораць пра ўсё больш больш. Нават адз нк , як я был ў радз му на больш працяглы перыяд для адпачынку або перападрыхтоўк ужо не так я добрыя, як был б, кал б н кол не быў там. Спачатку трэба пераадолець «мёртвую кропку»: трэба адвучыцца аз рацца назад, трэба зразумець, што шлях да сапраўднага праўдз вага жыцця вядзе тольк па аб'езду паражэнне ворага, што вяртання няма.

Радз ма занадта прыгожая для нас; яна роб ць нас хворым , млявы слабы. Гэта не мае н чога агульнага з маральным духам дома. Але з эфектам бяспек прыстойнасц ў усё наша жыццё наша снаванне; вось што роб ць нас так м млосна, кал мы аз раемся на рас йск я пакуты, на адз нота спусташэнне ад бязл таснага патрабавання, як — настольк абсалютны — верагодна, быў зроблены тольк на Аф няне ў барацьбе супраць Спарты ц Цэзара ў яго б тва з Верцынгеторыксам.

Трэба разумець, што нават цалкам эмацыйна, накш чалавек паддаецца вел зарнаму ц ску што абрушваецца на чалавека духоўна. Кал чалавек гэта разумее,

Machine Translated by Google

тады ц ск адразу зн кае. На яго месца прыходз ць ледзяное, актыўнае жаданне ўступ ць у бой з ворагам перамагчы яго любой цаной. Падчас ма х заданняў я пазнаём цца з вельм разнастайным падраздзяленням , як я бесперапынна знаходзяцца ў Рас з 1940 года, тыя, што был сфарм раваны ў Герман падчас вайны, тыя, што сабраны ў Францы . Апошн я маюць самы цяжк час — прызвыча цца безумоўнага характару рускай зямл для таго, каб атрымаць яснае ўяўленне пра г ганцк я магчымасц гэтых прастор, як я чакаюць еўрапейскай творчасц .

Замест гэтага ў х галаве гудзе: «Тады ў Францы !» сказаць: «Вось я, тут я застаюся — кал гэта непрыемна тут, тады стане прыемна, вось чаму я ёсць, хто я ёсць! На жаль, занадта мала хто кажа апошняе. Кал б мы магл моцна ўгрызцца ў рускую зямлю... Саветы б... н кол нас не праганяюць. Але, на жаль, занадта мала хто кусаецца трывала тут; яны мараць пра канец вайны дома, але не пра канец вайны як свабодны чалавек у усход. І гэта вял к сорам. Да гэтага трэба дайсц . У у гэты момант расеец можа пачаць раб ць усё, што захоча падабаецца; ён не зроб ць н кроку наперад...

Machine Translated by Google

Кал мы бачым, як стары свет ператвараецца ў ру ны, то давайце не будзем
занадта шмат пытаюцца, ц шмат каштоўнага, кольк таго
незаменны, таксама зн шчаны! Гэта засмучае
аслабляе с лу супрац ву. Замест гэтага давайце
спытайце сябе, ц адчуваем мы ўсё яшчэ скру
с ла ў сабе, якая дазваляе нам аднав ць
Рэйх з нашай плоц крыв . Кал гэта так —
Я ведаю, што найлепшыя сярод нас маюць гэту цвёрдую веру —
тады ў нас таксама будзе с ла аднав ць вял кае
працуе там, дзе нам больш не перашкаджае н якая старая сцяна — у
прасторы ўсходу над ру нам захаду.
саборы ўпал ; х святая мера жыве далей
незн шчальныя ў нашай крыв . Так м чынам, мы вольныя для барацьбы
пазней будзе вольны, згодна з вечнай мерай,
будаваць новыя цытадэл новага часу.

***

Быць простым натуральным

гэта найвышэйшая канчатковая мэта.

- Н цшэ

Machine Translated by Google

Чалавек пераўзыходз ць матэрыяльнае, кал ён супрацьста ць яму вял кая апора адсутнасць масы або вял кая маса знешн х магчымая с ла, якую нельга перамагчы духоўнай с ла. I з гэтага кожны, хто на гэта здольны, можа зраб ць выснову, што ў мужчын, сапраўдных мужчын, каштоўнасц жывы, як нельга зн шчыць снарадам або горы выбухоўк .

- Эрнст Юнгер

Machine Translated by Google

Вечнае сэрца

Шлях назад — гэта тое, што мы называл шляхам мац бацьк , бацьк , як я страц л сына, часта х адз ны; шлях, як пав нен весц х з адчаю адз ноты назад да жыцця. Фраў Марыяна Харм ц з Зэтц на ап свае сустрэчу з франтавы салдат, як паведамляе пра вяртанне такой мац :

Гэта было ў цягн ку. Сярод падарожн каў сядз ць малады салдат. Яго валасы пас вел . На твары ў яго рубцы зморшчыны, як я з'яўляюцца тольк ад моцнага шоку. Ён быў у адпачынку, на шэсць тыдняў, як ён сказаў, Пакольк адз н з х спытаў яго, як магчымы так працяглы водпуск, ён паступова пачаў гаварыць.

Цяжкапараненым хлопец прыехаў са Стал нграда... дзе ён удзельн чаў у цяжкай б тве амаль да самы канец — самалётам з радз мы ў шп таль Вена. Прыём, як нават нас, закаранелых мужчын, расчул ў да слёз. Неверагодная любоў, клопат, кветк , спачуванне. У побач з м — мой сябар таварыш. Побач з м, маўкл вы гера чная, сядз ць яго мац , якая бачыць, як яе адз нае дз ця пачынае па сцежцы ў тую шырокую, невядомую зямлю. Па ўс м ад мяне таварыш Г., як страц ў руку, абодва ног .

Ён адз н. Н кол не бачыш сваякоў каля яго ложка. З трывогай маўкл вым спачуваннем яго поз рк спыняецца на твар мац . Яна адчувае гэта, нябачная паласа разуменне ах нае яе сэрца.

«Хто гэты малады чалавек?» — раптам пытаецца яна ў мяне.

«Бездакорны чалавек таварыш», — адказваю я.

«Адз н?»

«На жаль, так, бедныя».

Яна змоўкае. Я разважаю, што гэтыя пытанн ... у гэтую гадз ну — напэўна, подла. Я ведаю, што ёй належыць вял кая ферма, што яе муж памёр, што там, побач яна, сын, спадчынн к, носьб т мя, вось-вось сыдзе у сва м апошн м падарожжы. Яго жыццё ўсё больш больш зн кае. Яна трымае яго за руку, якая станов цца ўсё цяжэйшай цяжэйшай. І адчуваецца, што кроў адступае ад яе сэрца, што яна адчувае, як яе жыццё зн кае разам з жыццём яе сына, як быў змест яе жыцця яе першае канчатковае спаўненне.

Ц ха яна ўсё яшчэ трымае руку, кал ўжо холадна; мы ляжым моўчк не адважваемся дыхаць.

Потым яна ўстае падыходз ць да нашага таварыша, як наз рае яе з шырока расплюшчаным вачыма. Яны працягваюць рук . Яна адчувае што пав нен азначаць цёплы ц ск: яго ўнутраны спачуванне.

«А цяпер у мяне ёсць просьба да цябе, мой дараг сябар. Ты быў сябрам майго сына; ц магу я л чыць цябе ма м сябрам?

Machine Translated by Google

сынок? Усё будзе належаць табе, усё...!» Гэта як рыданне.

Няўклюдна ён спрабуе пацалаваць ёй руку. I за каецца яго падзяку. «Вось што», — так заканчваецца рапарт салдата, — «я дасведчаны, я ведаю, дзеля чаго вяртаюся на фронт кал скончыцца мой водпуск».

Ён бачыў вечнае сэрца Герман : нямецкую мац . Ён бачыў, як яна пераадолела смерць у наймацнейшым момант.

Machine Translated by Google

Зламаныя рук

Майстар Рыменшнайдэр быў адз н у сваёй майстэрн .
Змярканне мякка апускалася на постац , як я, здавалася,
мякка напаўняюцца жыццём у апошн м дзённым святле. Тыльман трымаў свой
неспакойныя рук застыл , а яго вочы зноў ахап л
праца ў апошн час. Ён устаў цяжк м крокам пайшоў да
статуя Мадонны — як гэта здаралася так часта раней — яна
яму зноў здалося, што перад м не мёртвы чалавек
выраб з дрэва, але таямн ча б'ючаяся стота. Ён кал сьц
зноў адчуў мякка спадаючыя драп роўк адзення, заўважыў, як
па яго целе прабегла знаёмая асабл вая дрыжык ,
як заўсёды ахопл ваў яго, кал ён пачынаў выразаць
кахаючы бл зк твар з мяккай, духмянай драўн ны
з родных лясоў. На працы яму заўсёды падабалася быць
адз н, ён не быў звязаны н часам, н гадз най.
Усё, што ён бачыў люб ў ц ненав дзеў у сва м жыцц , ён
проста ўзяў у рук , каб дазвол ць яму стаць новым
быць па-за каменем ц дрэвам вызвал цца ад штодзённых
жыць. Яго жонкам было нялёгка жыць побач з м.
Ён быў тройчы ажан ўся, але смерць была
звычайны госць ўсё трымаўся таго, у што верыў
цалкам валодаць. Часам яму здавалася, што ён
в наваты, быццам ён дазвол ў сва м жонкам жыць так

Machine Translated by Google

асабл вае для яго, занадта шмат цячэ праз яго рук ў яго праца. Яны заўсёды был для яго як фантаны, з з якога ён мог атрымаць с лу радасць, а часам таксама трох спакою. Але яны насамрэч не зн кл , гэта была добрай суцяшальнай упэўненасцю для гаспадара. Прыгажосць арыстакратыя ўзн кл з матэрыяльнага. Ён меў выканаў няп саны закон; народжаны з н чога, ён зраб ў стварэнне веру ў жыццё бачным ў бязмоўных стотах.

Прайшло шмат часу з таго часу, як я быў вучнем да вяршын сваёй працы. Ён бачыў шмат людзей кра ны. О, свет быў шырок , туга была тым больш ён яго ўп ваў. Але паступова спакой нават на яго наткнуўся. Вюрцбург акружыў неспакой яго крыв . Тут ён знайшоў прытулак.

Гаспадар спакойна паразважаў пра ўсё гэта тады ён зразумеў, што м нулы час сялянства... абуджэнне было падобна да вял кай рак , у якую ўл лася яго туга магла цячы.

Яго думк зноў прайшл ся па скарбах залы царкоўных наглядчыкаў, праз амб цыйныя калонныя сцены высок х сабораў — ва ўс х х был яго скульптуры, помн к , алтары, стату апосталаў. Стоячы ў гэтых магутных каменных лясах, ён заўсёды быў шчасл вы, ён захапляўся майстрам -будаўн кам кра на, якая дэманстратыўна нагрувасц ла так я збудаванн ў

Machine Translated by Google

неба. Яму таксама падабал ся званы, як я зв нел над шырокай зямлёй сва м цяжк м тонам .

Але нешта дз ўнае м жвол жыло ўнутры яго цяпер прарвал ся. Чаму святары павес л трубку Там галандскае золата каляровыя ўпрыгожанн ? Чаму яны спявал замежныя мал твы Богу? Чаму грошы, што бразгал ў футлярах, здавалася найважнейшым для... царквы? Потым Рыменшнайдэра напаткала дз кая пакута. Ён сц снуў свае дабраславёныя рук ў магутныя кулак . Як часта святары прымушал яго раб ць тое, што яго рук неахвотна раб л . Тым не менш, я пайшоў, як хацеў, яны не магл мне дапамагчы; пакуль ён думаў, Халодны бляск у яго вачах узмацн ўся. Ён выкарыстаў Людз , як я штодня акружал яго як узоры для яго працы. Вясковыя жанчыны, дзец з горада, мужчыны з майстэрняў з сельскагаспадарчых угоддзяў — ён размясц ў х у алтарах, Царква дала м замежныя мёны.

Прэлат прынца-б скупа Вюрцбургскага прывёз майстар новы парадак. Рыменшнайдэр сварл вы адказ настарыў вушы. Потым ён выбухнуў нецярпл ва неўтаймавана вырвалася з яго: «У горадзе ходзяць чутк распаўсюджвалася, але я не хачу верыць... Майстар Рыменшнайдэр! Ва ўсе часы пякельныя с лы

Machine Translated by Google

мел сваё месца ўнутры цябе. Як накш ты мог бы размясц ць увасоблены Антыхрыст унутры святых алтароў?

Здз ўлены вельм прыгнечаны, гаспадар спытаў: "Дзе... дзе Антыхрыст, паважаны сэр?"

Ён засунуў бледныя рук ў шырок я рукавы сва х сутана сказала холадна, крыху пагардл ва:

У кутах вашых алтароў прысядаюць сяляне з вульгарныя твары, вы стварыл давол вытанчаны абл чча Юды ў Heiligenblutaltar у Ротэнбург, каб ён мог быць Сент-Джон. I на ўс х крыжы злодзеяў зн кл , », яго вочы паднял ся гаспадар, ён нах л ўся наперад: « ўсе Мац Божыя ты выразаеш твар сваёй маладой жонк Эл зы.

Настаўн к ледзь прыкметна халодна ўсм хнуўся пастару, падняў худыя рук ў знак адмовы сказаў: «Так, так, я ведаю, што вы хочаце сказаць: ...I дагэтуль сёння брэнд ганьбы, першыя людз ў аголеным выглядзе, стаяць вясёлы няв нны ля ўваходу ў Марыенк рхе. Я ведаю, што ты думаеш пра маю працу, ты кажаш, што я не прытрымл ваўся Святога П сання. Цяпер я прыйшоў да ведаю, што апускацца туды вельм рызыкоўна глыбока паглынуўся ў Святое П санне. Я проста сасл знуў з фальшывай вопраткай, у якую ты ах нуў людзей

цяпер гэта цябе раздражняе, бо ты бачыш праўда».

Machine Translated by Google

«Сцеражыся, Майстар-дарадца, разьбяр па дрэве святой адз най Царквы, яна мае Гасподняе сакрамэнт, яна ста ць некранутая вышэй за ўс х людзей. Заставайся яе слугой!» Не стань памагатым д'ябла яго памагатых!

Маг стр н чога не адказаў, а тольк доўга пагардл ва глядзеў на прэлата. Кал цяжк я дубовыя дзверы з грукатам зачын л ся за сыходзячым царкоўн кам, Рыменшнайдэр зразумеў, што першы вял к прамень Мост, як ён перасякаў дзесяц годдзям , разбурыўся.

Тыльман Рыменшнайдэр быў у кра не некальк дзён. Ён наведаў сяброў таварышаў, пра як х ведаў, што яны звязаны з падпольнай дзейнасцю. арган зацыя сялянскага супрац ву. Маўкл вае паўстанне распаўсюджвалася як агонь. Патрэба сялян расла. Але Тыльман Рыменшнайдэр прыняў х бок.

На вяршын гарадской сцяны Вюрцбурга селян н-Правадыры стаял гадз нам ў чаканн сялянск я войск , як я пав нны был прыбыць у горад. Да паўстання яны хавал ся. Кал зазв нел трывожныя званы яны раптоўна выйшл моўчк выстра л ся мужчыны. Іх справы цяпер шл добра. Арцыб скуп уцёкшы, ён, мабыць, зразумеў, што яго гульня скончана. Неўзабаве Сяляне пав нны был прыйсц . Вецер б ў м у твары, як халодны кулак. Ноч станав лася халоднай доўгай. Берметэр

Machine Translated by Google

падышоў да Рыменшнайдэра: «Гэта займае праклята шмат часу
час, марш арм на Вюрцбург».

Цемра, холад чаканне бесперапынна расл
разам больш прыгнятальныя, больш непераадольныя.

З чорнай цемры пачуўся крык. Тупат капытоў.
Імчачыся вершн к. Гэта быў кур'ер Мергентхайма. З яго
задыхаючыся, яны выц скал словы, спачатку тольк два, як я
шалёна круц ўся:

Усё скончылася... Усё скончылася!... Н чога не засталося
сялянск х войскаў». За канне ў дакладзе пра
падзенне апошняга сялянскага войска абурыла х жах.

Н чога не рухалася. Жах ахап ў мужчын.
быццам яны был акружаны непран кальнай сцяной
полымя. Яны думал , што задыхаюцца. Гэта было
невыносна. Потым хтосьц дз ка завыў, быццам тольк
зб тая жывёла здольная плакаць.

Але потым яно вырвалася з лютасцю. Сялянск правадыр
рэзка прагучаў званок скрозь турбулентнасць
распад:

«Рыменшнайдэр! Рыменшнайдэр!... Вось, хутчэй, а
конь, мы пав нны пак нуць Вюрцбург! Кал б скуп
вяртаецца, пераможцы ўвойдуць у горад, а потым нашы
жыцц скончацца. Мы — бруд на х абутку! Мы...
апошн я!»

Machine Translated by Google

І здз ўлены ягонай непах снасцю: «Што здарылася, «Рыменшнайдэр? Хадзем!» — прагучаў яго адказ, вельм слабы, але цвёрды, як шкло:

«Я зраб ў Вюрцбург вял к м... Я застануся. Я не павярнуся» хвост, ... куды... мне... пайсц ?

Ц шыня!

Тольк начная чорная бура бушавала. Зорак не было в даць. ззяла, але не саграваала н якае святло надзе .

Сялянск я правадыры перадумал . Яны зразумел што любыя ўцёк был б непатрэбным . Рана ц пазней х бы выяв л , альбо яны б давялося хавацца ў лясах, але потым яны, магчыма, магл памерц ад голаду.

Апошн м сялянск м правадырам удалося хавацца тры дн , потым х выяв л схап л б скупск я крывавыя сабак .

Яны сядзел , закаваныя ў ланцуг , у самых глыбок х падзямеллях крэпасць Марыенбург, х палаючыя вочы ск раваны на густая цемра. Н хто з х не ведаў пра ншых. Паветра ў падзямелл было смярдзючым в льготным.

Тыльман Рыменшнайдэр ледзь не задыхнуўся ў цемра падзямелля. Дзень за днём праходз ў, крок за крок, шмат начэй праляцела. Заўтра быў зн кла, м нулае разбурылася.

Machine Translated by Google

Раптам перад яго каменным падзямеллем пачул ся бразгат крокаў, а можа, кайданы. Дзённае святло асляп ла Рыменшнайдэр. Яго груба штурхнул наперад. ярк чырвоны колер дублетаў катаў гарэў у яго вочы. Ён увайшоў у залу суда.

Нягледзячы на яго пакору, трыбунал быў узведзены на трон. Чорны, далёк як належыць да ншага свету. У гэты час час, кал ён ведаў: вось мой ураджай... чырвоны ураджай.

Абв навачванне было зачытана гарадск м прыставам. духавенства выдала гаспадара свецкаму суду; яна захавала чыстыя рук , бо як жа магла заплямленыя крывёю рук абдымаюць Святая Святых? Царква была бездакорнай. Яна стаяла вышэй за свецкую дзяржава, якая пав нна была ёй служыць, свецкая дзяржава пав нна была выказаць прысуд:

«Тыльман Рыменшнайдэр, скульптар, разьбяр па дрэве, гарадзк дарадца былы мэр горада Вюрцбург, з'яўляецца абв навачаны ў здрадзе свайму суверэну феадалу лорд, высакародны прынц-б скуп Вюрцбургск . З-за непадпарадкаванне таму, што ён меў намер адкрыць горад для палаючых сялян-ератыкоў, яму выносяць прысуд смерць... Але Царква...»

Рыменшнайдэр амаль не слухаў. Ён глядзеў скрозь усё, звонку ён пачуў спеў птушк . Маленькая птушка,

Machine Translated by Google

ён падумаў: «Мне б учора не пашкодз ла твая песня»

ўсе дн ў падзямелл , але абв навачванне

Суд, слова за словам, набл жаўся да яго, дакранаўся да яго, хапаў

яго сэрца, як жалезныя пальцы,

зламаў яго.

«Царква м ласэрная ў мя Госпада,

Рыменшнайдэр будзе пазбаўлены тольк частк сва х

маёмасць будзе пазбаўлена ўласнасц , з дапамогай

катаванн ... яго рук ... будуць... зламаныя!

Ц магло сонца свяц ць... ц дзьме вецер? Ц дрэвы...

маюць права шапацець, а птушк — спяваць

кал прычыняўся гэты невыносны боль? Нельга ж

усё застывае ад безназоўнага жаху?

І гэта было зроблена!

Людз выканал чалавечы прысуд. Кал

катам пачал свой жахл вы ўчынак, гаспадар выкапаў свой

зац снуў зубы ў вусны. Ён не выдаў н гуку. Потым ён упаў

у в р палаючых чырвоных колаў.

Каб больш н кол , як у Сярэднявеччы, наша

творчых людзей катаваць — за гэта мы змагаемся.

Machine Translated by Google

Душа цела

ад LE

Познеклас чная хрысц янская канцэпцыя сцвярджае, што снуе глыбокая розн ца пам ж целам душой. Абодва маюць рознае паходжанне: цела мае зямно-матэрыяльнае паходжанне, душа — боска-духоўнае.

У абодвух розны лёс: цела пам рае гн е, душа вечная жыве пасля смерц . Абодва знаходзяцца ў Найвял кшая супярэчнасць каштоўнасцяў: цела — крын ца мпульсы, н зк я, антыкаштоўнасц зло; душа — гэта носьб т высокага дабра, а значыць, неабмежаванай каштоўнасц . Пам ж прагал нам непераходнай цясн най яны стаяць супрацьлеглыя адз н аднаму. Нячыстае цела — гэта ланцуг свабодны, богабаязны высок палёт душы; гэта яе нячыстая, зямная турма.

Нашае жыццёвае пачуццё натуральнае пачуццё нашай пароды не згодны з наступным прынцыпам пам раючага разбураючагася свету:

Мы ведаем, што душа, цела даверананы нас непасрэдна стваральн кам. Абодва аднолькава з'яўляюцца праява вечна стваральнага цудоўнага працав тая боская прырода.

Мы ведаем, што тое, другое нам дасталося ў спадчыну ад нашых продкаў, што абодва жывуць у нашых дзецях. Мы ведаем што рашэнне аб працягу жыцця або смерц абодвух

Machine Translated by Google

перададзена ў нашы рук з адказнасцю. Мы жывем з павагай да таго, што пакл каны дапамагаць захоўваць працу стваральн ка распаўсюджваць яе праз эпох .

Мы ведаем, што высакароднасць чысц ня нашага цела — гэта адначасова нашай душы, наадварот. Мы ведаем, што той, хто псуе сваё цела, псуе сваю душу, што той, хто гн е сваю душу, таксама пак дае пляму на сва м целе. Мы ведаем, што мы можам тольк выхоўваць фарм раваць сваю душу разам з наша цела наадварот.

Мы ведаем, што па сутнасц мы адно тое ж з нашым целам нашай душой, што асвячэнне адно з'яўляецца таксама асвячэннем другога.

Machine Translated by Google

Мац -Зямля - Айчына

У м хавал ся надзея вера, ахвярнасць адданасць, подзв г праца незл чоных пакаленняў. Гэта гэта спадчына, асвечаная зробленая святой праз жыццё смерць нашых продкаў, дадзеныя нам як моцныя прыгожая спадчына. Кольк чалавечых рук пабудавала, мужна верна, на вял кай радз ме, доме наша сэрца — Еўропа. Кольк людзей ахвяравал , пра каго клапац л ся, працаваў, галадаў, думаў пакутаваў! Кожная рука... даўжыня нашай земл нястомна заваёўвалася смяротна абаранялася зноў зноў. Гэтак жа раб л германск я чалавек павольна, на працягу стагоддзяў, фармуе выразнае рысы вёсак, гарадоў, цытадэляў, сабораў, замкаў, мастоў, вул ц гучныя майстэрн ўп сваюцца ў ландшафт.

Гэта паўстае перад нашым вачыма, кал мы кажам: Мац -Зямля - Айчына. З гэтай земл мы выраcл , яна акружае нас, радз ма дае с лу жыцця.

Часта германск я мужчыны не прызнавал гэтага не был усведамляючы яго каштоўнасць. Але кал яны был акружаны замежн кам, м стала балюча зразумела, што Радз ма добрая нязменная, як мац , н кол м малётныя, заўсёды гатовыя прыняць х накарм ць з с лай верай.

Machine Translated by Google

Гэта быў цяжк шлях, пакуль адз н чалавек не ўстаў не сказаў з выразным голасам, што мы пав нны был пераадолець любоў глеба нашай непасрэднай радз мы; гэта быў чалавек, як навучыў нас разумець, што менав та ў цудоўным разнастайнасць плямённых характараў ландшафтаў Германск я земл — гэта месца, дзе ляжыць багацце нашага жыцця, што тольк ў разуменн , удзячнасц , шанаванн — любов — да ўс х людзей, звязаных па крыв культуры Еўропа, ц аказваем мы найлепшы сэрв с сва м уласным? радз ма. Вял к , святы дом-радз ма — гэта для нас, германцаў, кожны ландшафт у м — краевугольны камень, н водз н не можа адсутн чаць, тольк ўсе разам яны пасуюць адз н аднаму разам у вечную прыгажосць нашай вял кай скандынаўскай- вызначаная жылая плошча.

Machine Translated by Google

Такога ж роду

Чыгунка за Тронхеймам была разбурана, таму рота была вымушана сц маршам.

«Маршыруюць па Нарвег », — думал стралк , пакуль лаял ся к дал заплечн к на сп ны, «гэта як вычэрпваць ваду з мора: здаецца, гэта н кол не скончаецца».

Але кра на была прыгожая, прыгажэйшая за любую ншую ншы рэг ён, як яны бачыл дагэтуль, яны атрымал шмат чаго было па Еўропе падчас гэтай вайны. Вул ца пайшла уверх па ўзгорку, не раптоўна, а хутчэй так лёгка так м чароўным чынам, што яго амаль не заўважал падчас маршу. Пам ж гарам ляжал маленьк я цёмныя азёры, пал луг был так я зялёныя — як у траве, дома падчас Вял кадня, хоць на Сёмуху было даўно прайшло.

Ран цай рота зноў рушыла ў дарогу, Пасля кароткага адпачынку пасля абеду яны рушыл далёка ўглыб ноч. Нарэшце тыя, хто шоў наперадзе, убачыл горад; Мэта маршу на гэты дзень называлася Огендал. Але у гэты момант кампан ю напаткала горкае расчараванне, таму што ўвесь горад, як ляжаў так прыгожа ў дал на была настольк разбурана, што застал ся тольк ру ны не было в даць. Н воднага дома больш не стаяла, тольк

Machine Translated by Google

час ад часу сцяна, адз нкавыя ком ны сцены.
Усюды пам ж рэшткам дым лася
тлеючы. Кал кампан я спын лася на
лузе за горадам, адз н са стралкоў, як я был
як я разб л лагер тут, у рэг ёне, сказал , што ўчора
тут адбыл ся цяжк я ба . Нарвежцы
мужна аказал супрац ў; тым самым горад зн к
ахоплены полымем.

Але стралк стам л ся ад доўгага маршу
Кап тан коратка сказаў. Ён паказаў рукой уверх
вышын , дзе был сядз бы: «Кожны ўзвод
адна ферма!»

Малады светлавалосы лейтэнант, як камандаваў першым узводам
хутка аз рнуўся наваколле: «У мяне ўжо ёсць свой», — сказаў
ён павярнуўся да сва х стралкоў: «Першы ўзвод
«Ферма — гэта прама тры дрэвы!» Стральцы павярнул ся
х галовы. Менав та самая высокая ферма! Але яны бачыл
што гэтая ферма была прыгажэйшай большай за
ншыя. Як замак, ён стаяў на ўзгорку. Цёмна-чырвоны
бэльк выдатна пасавал да белых вокнаў
вакол ляжала некранутае царства лугоў, палёў
лес. Безумоўна, было добра заставацца там, наверсе.

Лейтэнант сабраў свой узвод. Стралк
зноў узняў заплечн к палез угору па сцежцы.
Праз бярозавы лес яно падымалася ўверх. Кал

Machine Translated by Google

свежая зелян на дрэў адкрылася, сялянск дом
ужо ляжала перад м . Луг распасц рал ся
вакол будынка. Пал был свежаздробненыя.
Усё здавалася так м чыстым акуратным. Сапраўды, фермер
як жыў тут, быў каралём у сваёй мперы . «Мы
стралк другой роты, — св снуў лейтэнант
на шчасце, гэта была яго люб мая маршавая песня: «Мы змагаемся
«Мы пераможам, але н кол не адступ м!» Потым ён спын ў свой узвод
павольна пайшоў да фермы.

Гэта быў шырок вел чны дом. Над мас ўным
ўваход меў вузк дах, як несл дзве
драўляныя слупы. Слупы мел вытанчаную разьбу па дрэве,
амаль занадта дал катны для цяжкай брамы. У той самы момант
Лейтэнант зб раўся пакласц руку на дзверы
ручку, з-пад навеса выйшаў стары.
Ростам ён быў вял к , настольк вял к , што быў значна вышэйшы
чым лейтэнант, як насамрэч быў давол вял к
сам.

Стары ўбачыў салдата схап ўся за яго абедзвюма рукам
кулакам ў дзвярны праём, стаяў там, расстав ўшы ног
люта пакруц ў галавой. «Прыв танне!» — сказаў лейтэнант.

Стары глынуў пару разоў неўзабаве
сказаў: «Не». Напэўна, гэта было адз нае слова, якое ён мог сказаць
па-нямецку: «Не, не!» І яго худы, квадратны твар выглядаў
непрыязны, а ў яго шэрых вачах гарэла палаючая лютасць.

Machine Translated by Google

Лейтэнант зноў усм хнуўся лёгка сказаў: «Вы пав нны размясц тут на ноч мой узвод, сорак чалавек; тыя, Знайдз це месца ў доме, тут, астатн я — у хляве!

Стары ўчап ўся пальцам ў дрэва дзвярны вушак ўпёрся нагам ў зямлю, быццам ён адз н быў вымушаны адмов ць у доступе ўсяму ўзводу, як выстра л ся перад домам. Ён злосна сказаў: «Не!»

Лейтэнант пакл каў сяржанта загадаў яму даглядаць за гумном рыхтаваць салому для лагера. Ён справ цца са старым тут зус м адз н.

У тую ж хв л ну, як лейтэнант сказаў гэта, стары Мужчына зраб ў некальк крокаў наперад ўвайшоў у дом перад лейтэнантам, быццам той перадумаў.

Лейтэнант на хв л ну спын ўся ля парога. Ён убачыў перад сабой шырокую, н зкую залу, сцены якой был абшыты драўляным панэлям , над м — цяжк я чорныя бэльк . Пакой асвятляўся тольк праз дзверы ляжаў часткова ў цемры. Тольк паступова лейтэнант змог заўважыць, што тут стаяць мужчыны, дзесяць, дванаццаць мужчын, усе так я высок я што яны амаль даставал галовам да н зкай стол . Усе яны мел так ж няветл вы твар, як стары.

Раптам лейтэнант убачыў, што людз стаяць вакол нас лкаў. На нас лках ляжаў мёртвы салдат. Лейтэнант зняў фуражку.

Machine Translated by Google

Мужчыны ў коле больш не звяртал на гэта ўваг
да яго моўчк глядзел на мёртвага. Яны не мал л ся, нават
вуснам не варушыл . І твары мужчын зноў стал скамянелым ,
быццам яны тольк
разам, але не паказваць адз н аднаму свайго гора.

Лейтэнант убачыў худы твар мёртвага,
як быў бледны, як воск. Вочы был заплюшчаныя. Шырок
балючы шнар праходз ў праз лоб. Але выраз
на твары ляжаў спакойны адпачынак. Куртка
На грудзях ляжаў нарвежск салдат, зверху — фуражка. Але ля
падножжа нас лкаў стаяў плуг. Тады стары падышоў да аднаго з
мужчын

моўчк паклаў руку яму на плячо. На хв л ну
мужчына падняў вочы галаву ў знак таго, што
зразумеў яго. Потым ён звярнуўся да лейтэнанта. «Гэты
«Фермер памёр», — сказаў ён па-нямецку.

Лейтэнант коратка к ўнуў галавой у знак згоды:
«Мы застанемся ў хляве», — сказаў ён. Чалавек паўтарыў, што адказ
— нарвежск . Стары слухаў моўчк
к ўнуў галавой.

Лейтэнант пайшоў размясц ў свой узвод у
хлеў. «Н хто не ўвойдзе ў дом», — сказаў ён.
растлумачыў стралкам. «Фермер заг нуў у ба , верагодна, падчас
бою ўчора ран цай».

Machine Translated by Google

Кал праз нейк час лейтэнант зноў увайшоў у дом, яго суправаджал два салдаты са сталёвым шлемам стрэльбай. Стары быў спачатку спалохал ся, мужчыны паднял галовы паглядзел лейтэнант. На хв л ну ў пако запанавала поўная ц шыня. Але два салдаты падышл да мёртвага, аддал чесць, выпрастал ся , моцна сц снуўшы рук , паклал перад м в нтоўк занял вартавыя паз цы .

Спачатку мужчыны адышл да сцяны. Не Дагэтуль яны не разумел , што гэта пав нна было азначаць. Лейтэнант павярнуўся да чалавека, як звярнуўся да яго сказаў: «Фермер заг нуў як салдат. Я «Прызначце яго вартаўн ком!» — павольна мужчына пераклаў слова словам. Мужчыны вакол сх л л галовы ц шыня, лейтэнанту здалося, што х твары не был так м жорстк м непрыязным , як раней. Але цяпер маладая жанчына, якая сядзела пасярод стала, устала. У яе была высокая, стройная постаць свабодны прыроды. Лейтэнанту здавалася, што ён н кол убачыў больш прыгожы больш высакародны твар.

Жанчына з'яв лася ў дзвярах пашукала хв л ну на мёртвага мужчыну. Потым яна ўбачыла немца салдаты, як я нерухома стаял ля падножжа нас лкаў, з гарматам перад м , адна злева, другая адз н з правага боку плуга. Яны не стаял ў

Machine Translated by Google

любым ншым спосабам перад мёртвым, чым той

ншыя мужчыны раб л гэта, х твары был так м ж сур'ёзным

суровы выраз твараў, як ў ншых мужчын. Захапленне

смерць панавала над ус м.

Жанчына ўбачыла гэта вярнулася ў пакой.

Кал яна зноў увайшла ў залу, яна трымала драўляны

траншэекопальн к у абедзвюх руках, на як м ляжаў адз н з тонк х

нарвежск я лавашы перадаў х немцу

аф цэр: Лейтэнант ведаў звычай, перапын ў

кавалак хлеба павольна з'еў яго. Ён ведаў, што

так м чынам ён стаў госцем у гэтай сялянскай хаце.

На наступную ран цу, кал ўзвод рушыў у дарогу

зноў стары падышоў да лейтэнанта.

«Дзякуй», — сказаў ён, лейтэнант пазнаў

што ён вывучыў гэтае нямецкае слова тольк дзеля гэтага

мэту. Затым ён пакл каў чалавека, як мог гаварыць

Немец падбадзёрл ва к ўнуў яму ў бок.

«Немцы застрэл л фермера», — строга сказаў мужчына,

падкрэсл ваючы кожнае слова выглядаючы сумным.

«Гэта вайна», — сказаў лейтэнант. «Гэта вайна», — сказаў мужчына

паўтарыў. І стары, як , здавалася,

зразумеў слова, к ўнуў у знак згоды. «Магчыма,

«Мне давялося да гэтага прыйсц », — зноў сказаў мужчына, яго твар

павесялеў, «але я хачу сказаць наступнае: н якай нянав сц не будзе

заставайся!

Machine Translated by Google

Лейтэнант моўчк к ўнуў галавой. Ён сапраўды хацеў нешта сказаць, але гучныя словы мала што для яго значыл . Хв л ну ён шукаў...

прыдатны адказ.

Нарэшце ён знайшоў словы, як я хацеў сказаць. «Мы такога ж кшталту», — сказаў ён.

«Прав льна», — паўтарыў мужчына, цяпер стары таксама працягнуў руку аф цэру. «Мы з

такога ж кшталту».

Machine Translated by Google

Сёння мы ведаем пачуццё супольнасц , якое далёка мацнейшыя, чым пал тычныя ц эканам чныя нтарэсы растлумачыць. Гэта пачуццё супольнасц , якое вызначаецца па крыв .

- Адольф Г тлер

Machine Translated by Google

Залаты медаль «За адвагу»

Кал пасля (Першай) сусветнай вайны аўстрыйск я сцяг — як я разгортвал ся на ветры ва ўсе бак па ўсёй Еўропе ў незл чоныя старыя новыя дн перамога мперы - пав нны был быць спушчаны ў гонар, н адз н кадэт не нёс х высока не махаў, каб ператварыць у звычайны храм годнай памяц . Гэтак жа, як вял кая нацыя разб л ся на шэсць ц сем частак, таму яны знайшл сабе месца спакою тут там, дзе яны шалясцеюць па- мперску, як як тольк вецер падзьме з поля бою Календерг (б тва супраць турак), некальк таксама ў Венгрыя, некаторыя ў гарадах, як я нечакана належал кра нам, што раней мел прыв лей бачыць атласныя, зрашочаныя кулям сцяг тольк пасля кап туляцы для х. Дз ўна, але штандарты в сел ў розных залах, кал ў нейк далёк час ц хай ночы апошн я каляровыя луп нк лухтаюць з полюсоў, як моль, на зямлю распадаюцца ў пыл, х слава ўсё яшчэ будзе выдатна.

Гэтак жа, як сцяг , як я был пакладзены ў цемру, як н кога з тых, хто шоў маршам у сва х армейск я шэрыя мундз ры на працягу чатырох гадоў дазвалял выстаўляць свае ўзнагароды за адвагу, кал яны жыл

Machine Translated by Google

знаходз ўся ў адной з новых кра н. Вярнуўшыяся салдаты клал свае медал , крыжы стужк ў скрын або за пральню. Так, яны магл захоўваць узнагароды за адвагу тольк ў цемры; таму часам стары во н працягваў руку да х, кал ён выпадкова з рнуў на х, каб адчуць х, падарунк мперы , перш чым засоўваць абураныя бразгаючыя рэчы назад у цёмны.

Тое ж самае здарылася з сяржантам, як атрымаў залаты медаль за адвагу ў Сан-Уэб-Дыстрыкце. Карпаты — спачатку малыя, а неўзабаве вял к я медаль за адвагу — сярэбраны, а пазней у Ц рол — бронзавы медаль, а таксама «Крыж Карла Труппена». Ён быў чалавекам, як захапляўся зброяй, якому н што не магло прынесц большую радасць, чым заставацца з кампан яй да смерц , у Гал цы ц Трыенце, у Босн ц на «Шмельц», яму было б усё роўна куды. Але як Немец, чыя радз ма знаходз лася ў цен ншага мпульс ўная, далёкасяжная прагнасць нацы , ён проста ступ ў як сцяг медал ў цемру стал фермер, не дрэнны, праўда... проста ён дасягнуў часцей за ншых за бял зну ў шафу, каб дастаць пяць медалёў, каб яны пазван л яго далонь.

Machine Translated by Google

Ён узяў жонку, апрацоўваў пал , нарадз ў дз ця,

кал яно нараджалася, ён убачыў, як адчайна яго жонка змагалася з родавым болям , як акушэрка ўмяшалася за жанчыну, крычачы «мама» як столькі х ён бачыў, як г нуць на пол бою, а потым, не заўважаючы гэтага, шчоўкнуў абцасам , яго сэрца моцна б лася, а лоб выступ ў ад поту; ён адчуваў, што тут ён н чога не можа зраб ць, акрамя як стаяць па шкале... накш яму давялося б прысесц на кук шк кут жаласна плачуць.

Але кал дз ця ў калысцы захрыпела, жанчына радасна ўсм хнуўся, удзячны чалавек з палёгкай меў дз ўнае натхненне, натхненне, якога ён н кол не было б, кал б яго войска ўсё яшчэ маршыравала пад сцягам барабанам , бо н водз н сяржант н кол не меў права ўручаць медал ўзнагароды чалавеку; але цяпер, кал арм я медал зн кл , ў цемры ў яго быў дэя паводз ць сябе як вярхоўны галоўнакамандуючы ўзнагародз ць смяротную барацьбу. Ён закруц ў вусы, падышоў да шафы, дастаў пяць медалёў доўга глядзеў на х. Бо яго кален ўсё яшчэ был дрыжучы, ён быў сх льны аддаць усё магчымае найбольш цудоўная ўпрыгожванне, але потым ён падумаў, што дз ця — гэта ўсяго тольк дзяўчынка; ён пакруц ў галавой выбраў вял к сярэбраны медаль, як ззяла на штампе белым чырвоным

Machine Translated by Google

паласатую стужку прымацавала яе да начной кашул мац .
Няхай мац , што смяецца, адмов цца, няхай акушэрка прыц сне
рук з земляным рыкам да жывата, медаль
цяпер была ўзнагароджана ляжала дзень за днём, пакуль жанчына не
у родах ачуняла, ляжала на начным стол ку, ўсе, хто прыходз ў
у госц , бачыл , што сяржант шанаваў сваю жонку гэтак жа, як
ён сам.
узнагароджаны ў м нулым. Пазней ён не паклаў медаль на месца
у шафу. Яна больш не належала яму, камусьц
салдат стаяў у цен , менав та так ён сябе адчуваў; цяпер гэта
была ўласнасць яго жонк , ён амаль пазбаўляўся ад яе медаля.
Яна ж не вельм
разумела, тым не менш ёй трэба было клапац цца пра
ганаровая ўзнагарода ад цяпер сама, а не ў цемры
вядома, з якога яно выйшла на першы план, круглае
м гцела, як зорка, дзякуючы новаму жыццю. Яна паклала яго ў
талерка з гранёнага шкла на буфеце, там яна магла быць
бл скучы.

Неўзабаве нарадз лася другое дз ця, бацька ўзнагародз ў
яго жонка — малы срэбраны медаль, а праз год —
бронзавы медаль, бо зноў абедзве был дзяўчынкам . Нават у
на чацвёрты год гэта не змян лася, хоць мац
ледзь не памерла падчас родаў; але сяржант — цяпер ужо як
сапраўдны генерал, якога таксама часта няма
зразумець сапраўдную вартасць - н ў як м разе не даў ёй

Machine Translated by Google

залаты медаль за гэта, але найменшую сваю адзнаку — «Крыж Карла Труппена».

Кал пасля гэтага нарадз л ся пятая шостая дзяўчынк , адвага яго жонк , здавалася, стала чымсьц асабл вым. звычайнае для мужчыны, не вартае ўдзячнасц , гэтак жа, як, як ён меў на ўвазе, некаторыя з яго ўласных гера чных подзв гаў таксама заставал ся незаўважаным , таму справядл васць патрабавала, каб ён не раб ў вял кай м тусн з-за такога жаночага дабраславення нашчадкаў больш не было, яму нават дазвалялася лав ць крабаў наракал на гэта, пакуль нарэшце ў восем гадоў не з'яв ўся хлопчык, так лёгка без намаганняў, так хутка амаль без болю для мац , што справядл васць патрабавала таго у яе трэба было забраць узнагароду, а не яму дал новы; але гэта быў хлопчык, побач з ложкам стаяў бацька са слязьм на вачах паклаў на яго залаты медаль, найвышэйшую ўзнагароду Аўстры . грудз жанчыны ў родах, яна, якая заўсёды смяял ся з гэтых узнагарод, станав л ся сур'ёзным плакал ад радасц за дз ця, а таксама трох з-за медаль.

Строга кажучы, яна заслужыла гэтую ўзнагароду даўно. Але ўл чваючы, што гэта патрабавала большасц выключныя гера чныя ўчынк , каб заваяваць гэты медаль, ўл чваючы, што сцяг был сведкам стольк х гадз ны, як я змян л кантыненты ў г сторы , было прав льна, што

Machine Translated by Google

Найлепшая ўзнагарода за адвагу была ўзята з цемры ўкладзена ў светлае малако будучыню, грудз мац тольк для хлопчыка... бо гульнёй м малётнага чалавека была б слава, сцяг , медал ...

мперы , не заўсёды б новыя вусны грудных хлопчыкаў знаходзяць сваю першую гера чную ежу ў так х поўных грудзях.

Machine Translated by Google

Заставацца чыстым стаць сталым

маладым эсэсаўцам на Усходн м фронце

Нядаўна мы л чыл чысц ню
сталасць як нешта дз ўнае; мы нават смяял ся з гэтых думак. Х ба суровасць б твы не была нашай першачарговай задачай, а чысц ня — чымсьц для маладых дзяўчат? Але мы з таго часу змян л ся. Цяпер мы бачым ншым вачыма больш не чэрпаем с лу для нашых учынкаў тольк з бур маладосц . Зацягнутасць вайны дала нам глыбейшую с лу цягав тасц непах снасц . Цяпер
мы ствараем с лу з рэчаў, да як х прывыкл
нават не задумваючыся. Сёння мы можам бачыць наш дом, прыгажосць палявой кветк ўсмешку дз цяц з вачыма, як я стал мудрэйшым ад болю страты
свядомасць небяспек .

Карацей кажучы, мы вырасл . У сярэдз не
разбурэнне вакол нас, здаецца адз най мэтай як сутнасцю нашых найчысцейшых памкненняў ахвяр: Рэйхам.
І шлях да гэтай мэты вядзе праз во на
мужнасць.

Чым цяжэйшая барацьба за нашу мэту, тым больш нязломным станов цца патрабаванне чысц н нашай вол , цэласнасц нашага характару адназначнасц нашых паводз ны. Найвышэйшы мужчынск дэал пав нен быць увасоблены, кал

Machine Translated by Google

Рэйх пав нен быць дасягнуты, бо Рэйх прадстаўляе сабой Новы парадак чалавека; сем'яў, кланаў асобы. І вайна вядзецца за гэты Новы Парадак.

Мы ўпершыню адчул н тку поўнага зн кнення ў гэтую вайну да вышэйшага чалавечага назоўн ка падчас б тваў на ўсходзе. Безумоўна, патрабаванн захавання расы — гэта тольк заалаг чная справа, кал ў х не ўключаць захаванне арыйскай духоўнасц культуры.

Тым не менш, наш адказ на зн шчэнне чалавека ў Свет — гэта не тольк вайна супрац ў, але наша ўласнае пераўтворанае жыццё, мужнасць чысц ня — наймацнейшая зброя ў гэтай вайне. Так, чысты ў найвышэйшым пачуццём был мёртвыя, як я патанул ў Лангемарку у фламандскую зямлю; чыстым был тыя, хто ўсё яшчэ ляжыць у безыменных маг лах на ўсходзе; чыстым был таксама ўсе тыя, хто ў гадз ну найвял кшай патрэбы Герман прыслухал ся да закл ку першых гадоў гэтай вайны.

Гэтак жа варта разумець наш нацыянальны г мн «Герман я, Герман я над ус м»: не як баявы кл ч перамог , а як найглыбейшы абавязак пабудаваць больш высок парадак чалавецтва. як ментал тэт гонару вел ч пакл кання быць во нам гэтага Новага Парадку ў свеце. Гэта ментал тэт вызваляе нас ад праяў дэкадэнцы , як я мы бачым на кожным кроку: эга стычнасц , спекуляцыя пал тычныя мах нацы . Гаворка дзе не пра

Machine Translated by Google

проста падтрымл ваць чысц ню ўласнага л ста дзеля знешнасц — цалкам буржуазнае меркаванне, — але гаворка дзе пра свядомае адк данне ўсялякай павярхоўнасц як прыкметы н зкасц , два стасц нявернасц як нявартасц шлюб, як снуе сярод таварышаў, ўсялякая непрыстойнасць распуста як забава. Чаму?

Таму што ўсё гэта адкрывае шлях ворагу, каб ён мог увайсц замацавацца. Заставацца чыстым азначае таксама мець сумленне клапатл васць, праяўляць дабрыню таварыства.

Так м чынам, ад кожнага з х патрабуецца неадкл кальны адказ нас адносна кожнага аспекту нашага быцця. Чым больш мы разумеем, што мы працуем над сацыяльным пал тычным Новы парадак, чым больш мы ўвасабляем свядомасць таго, што тольк ў служэнн Рэйху ляжыць наша дваранства, тым больш нам стане зразумела, што тольк яны могуць ажыццяўляць ўтрымл ваць панаванне ў гэтым свеце тыя, хто мае захоўвал чысц ню — нават перад абл ччам памылак ганьбы.

Мы бачыл , як побач з нам падал таварышы, як я был малады зус м нясконччаны. Гэта напаўняла нашы сэрцы гора расчараванне. Аднак менав та тады мы зразумеў сц ну, што жыццёвая рэал зацыя залежыць не ад колькасц , а ад якасц гадоў, як я нам был дадзены. Гэта так, таму што кожны

Machine Translated by Google

жывы мужчына, жанчына дз ця могуць атрымаць карону жыццё: памерц за радз му.

Жыццё без чыстага жадання бессэнсоўнае. Таму мы глыбока прытрымл ваемся выслоўя Гётэ: «Жыць дзеля задавальнення — гэта н зкапробныя; высакародныя жывуць дзеля закона парадку». Мы не можам дакладна ведаць, куды мы падымаемся ў гэтай барацьбе як я формы ўмовы чакаюць нас на вяршын гары вышэй, але Рэйх — гэта неадкладная м с я, якую мы можа зараз распазнаць выканаць. I быць унутрана для гэтай задачы патрэбныя чысц ня мужнасць.

Звярн це ўвагу на буржуазнага салдата, як ўзводз ць на трон ус х фальшывых нячыстых багоў. Магчыма, так чалавек па сваёй невуцтве пагарджае чысц ня мужнасць, бо ўсё, чым ён кал -небудзь быў падвяргаюцца пустым формам гэтых цнотаў н кол х расава-духоўнаму зместу. У любым выпадку, тольк той сапраўдны чалавек, хто ўкараняе н тк сваёй душы ў падмурак; у крайнасц , якая адна тольк спараджае каханне сям' айчыны, у веры ў боск закон, як дзейн чае ў жыцц яго расы, ў гатоўнасц працягваць спакойна сц да смерц , таму што ён ведае сэнс гэтай смерц як найвышэйшай ахвяры Бог.

Быць гаспадаром азначае быць сталым, мець духоўнае разуменне, глядзець далей за знешнасць, раб ць неабходнае, не губляць веры ў гэты працэс. Не таму, што мы

Machine Translated by Google

ц маем мы ўладу зброю ў руках, ц атрымл ваем мы асалоду ад

пэўны ранг у гэтым свеце, але таму, што мы сапраўдныя

во ны Рэйха. Гэта азначае, што мы выбрал :

адказнасць, дысцыпл на, падсправаздачнасць, павага

дабрыня — гэта значыць стаць мацнейшым чалавекам новай

стотай, не дазваляць свету прадп сваць свае «законы» для

нас. Мы гаспадары, бо мы ста м у аднос нах да

свет як нструменты на службе вышэйшага парадку.

Гэтае прызнанне роб ць нас сталым незалежна ад узросту.

Так м чынам, праз цяжкасц вайны васямнаццац гадовыя

падлетк стал мужчынам . Гадз на выпрабавання не засталася

для х без уваг , а наадварот, сведчыць пра тое, што яны

сапраўды стал дарослым .

Machine Translated by Google

Гэта быў давол класны хлопец

Генрых фон Кляйн

Падчас майго падарожжа ў Франкфурт, карчмар у вёсцы каля Ены расказал мне, як — праз некальк гадз н пасля б твы кал горад ужо быў цалкам пак нуты войскам князя Гогенлоэ акружаны французам , як я л чыл , што яна акупаваная — У горадзе з'яв ўся адз ны пруск салдат. Гаспадар карчмы запэўн ў мяне, што кал б усе салдаты, як я ўдзельн чал ў б тве, был так м ж адважным , як гэты хлопец, французы был б разб тыя, нават кал б яны гэта зраб л был ў тры разы мацнейшым , чым был насамрэч.

Вось г сторыя гаспадара гасц н цы...

Цалкам пакрыты пылам, гэты хлопец саскоквае са свайго конь перад ма м заезным дваром крычыць: «Гаспадар!»

Кал я пытаюся: «Што здарылася?», ён адказвае: «Адз н кел х каньяк!» — , к даючы меч у ножны, дадае: — «Я хачу п ць».

«Божа на небе!», — кажу я. — «Ц ж ты, сябар мой, не ўцячэш?!» Французы бл зка да горада!

«Ну, ну!» — кажа ён , надзяваючы аброць на шыю каня, тлумачыць: «Я цэлы дзень н чога не еў!»

«Я л чу, што ў цябе апантаны Сатана!» — кажу я яму.

Machine Translated by Google

«Гэй, Л за!» — крычу я, яна прынос ць яму бутэльку...

«Данцыгер».

«Вось!», мне так хочацца даць яму ўсю бутэльку

што ён будзе ездз ць.

«Тук, тут!» — кажа ён, выц раючы пот са сва х ног.

лоб: «Таму што ў мяне няма часу!»

«Ты — дз ця Смерц !» — ускл кнуў я.

І зноў я кажу: «Вось!», нал ваючы яму напой, я

паспрабуй яшчэ раз даць яму ўсю бутэльку, каб ён паехаў

«П це едзьце далей! За ваша здароўе!»

«Яшчэ адз н!» — кажа гэты хлопец, кал ўжо гучаць стрэлы.

з ус х бакоў у горад.

«Яшчэ адз н? Ты не хвалюешся?» — пытаюся я.

«Яшчэ адз н!» — настойвае ён, выц раючы бараду

высмаркаўся з каня: «Таму што гэта будзе

аплачана наяўным !

У душы я хацела, каб ён...

«Вось!» — кажу я, нал ваючы яму друг напой.

жаданняў. А пасля таго, як ён дап вае, я нал ваю яму трэц напой

спытаць: «Ц вы зараз задаволены?»

«О!» — ах нуўся хлопец, — «Канязь добры!»

«Ну!» — кажа ён, апранаючы капялюш, — «Кольк я в нен?»

ты?”

«Н чога! Н чога!» — адказваю я. «Зн кайце прэч, у мя

Д'ябал, французы ўжо ўваходзяць у горад!

Machine Translated by Google

«Ну», — кажа ён, цягнучыся да бота, — «так м чынам, Бог «узнагароджу яго». ён дастае кароткую люльку з бота кажа: «Дастаньце мне агонь!»

«Пажар?» — пытаюся я. — «Вы не хвалюецеся?»

«Агонь, так!» — кажа ён, — «Бо я хачу запал ць люльку тытунь».

«Табой апантаныя лег ёны!» — ускл каю я.

«Гэй, Л за!» — кл чу я дзяўчыну, пакуль хлопец наб ўшы люльку, дзяўчына дастае агонь.

«Ну!» — кажа ён, трымаючы ў руках тольк што запаленую люльку. рот: «Цяпер французы будуць у бядзе!» І насунуўшы капялюш на вочы схап ўшыся за аброць, ён паварочвае каня дастае меч.

«Ты — сапраўдны д'ябал!» — ускл каю я. — «Пракляты, Зачараваны нягодн к! У мя ката дз туды, куды табе месца? Тры салдаты - ц не так? Бачыш х? — Ужо спыняюцца каля брамы!

«Вось гэта так!» — каментуе ён, плюючы разглядаючы трое салдат з бл скучым вачыма. «Кал б х было дзесяць, я б усё роўна не баяўся б х». І ў гэты момант трое Французы ўжо ўязджаюць у горад.

«Басо Манелька!» — крычыць хлопец, устаўляе шпоры. да каня к даецца да х; ён скоквае на х, гэтак жа праўда, як Бог жывы, атакуе х так, быццам ён меў цэлы корпус Гогенлоэ за м, так м чынам

Machine Translated by Google

што салдаты, не ўпэўненыя, ц ёсць у горадзе яшчэ немцы, —

насуперак сваёй звычцы — спалохал ся. I

перш чым хтосьц паспеў павярнуць руку, ён выб ў тра х з

х сядлы хапае х коней, разам з м ў

тут ён пралятае м ма мяне крычыць: «Баса Тэрэмтэмтэм!

Ну, цяпер бачыце, спадар карчмар! Бывайце! Бывайце! Хо-хо!» Хохо! Хохо!»

Гаспадар здз ўляецца: «Я н кол такога не бачыў».

сябар за ўсё маё жыццё!

Machine Translated by Google

Год публ   кацы

НЕВЕДАМА

Machine Translated by Google

Цытаты

Тое, што дадзена чалавеку прыродай, ён пав нен перадаць як унёсак свайму народу. Можна тольк быць адным з прав льных у гэтай супольнасц ; яна расце з выкананне ўласнага, даручанага, найвышэйшага абавязку.

- Адольф Г тлер

***

Усе народы, як я змагал ся ў сусветнай вайне, з гонарам «невядомы салдат». У Парыжы ён спачывае пад «Трыумфальная арка». У Лондане ён сп ць свой апошн сон пад чорным мармурам Вестм нстэрскага абацтва. У Берл не ён жыве ў палацы рэйхсканцлера. Герман я ёсць адз ная зямля, дзе не памёр «невядомы салдат», але жыве.

- Фрэдэрык Бук

Шведская акадэм я, Стакгольм

Machine Translated by Google

Кал вайна скончыцца, мы зведаем дз ўныя рэчы рэчы. У Еўропе будзе створаны Новы парадак, праца зойме месца, якога яна справядл ва заслугоўвае. Адз н з незвычайных праявам будуць так я, што чалавек больш не будзе бачыць Амерыка як новы свет, а не Еўропа як новы свет Амерыка як старыя.

Паводле дацкай газеты Faedrelandet ад 22 чэрвеня, 1941 год, выпуск № 170, гэтыя словы нядаўна был сказаны амерыканск журнал ст Hearst Press, герцаг В ндзарск , былы англ йск кароль.

***

Нацыянал-сацыял зм фарм руе народную супольнасць, якая пачынаецца з дз цяц заканчваецца старым чалавекам. Не можна заглушыць гэтую г ганцкую с мфон ю нямецкага жыцця.

- Адольф Г тлер

Machine Translated by Google

Незразумелае таварыства

Таварыства такое ж пол морфнае, як жыццё. Тысячакратнае прыклады, як я гэта дэманструюць. Гэта сувязь, якая аб'ядноўвае сапраўдных хлопцаў. Без сапраўднага таварыства сапраўднае салдацтва немагчымае. Але яно заўсёды служыць вышэйшай мэце — цэласнасц , супольнасц . Яго маральнасць С ла паходз ць з моцнага сэрца, з адказнасц , ад непах снага пачуцця лёсавызначальнай прывязанасц да народ радз ма. Дзе яна адх ляецца ад гэтай марал канцэпцыя, яна набывае эга стычны плашч, яна маральна недасканалая шкодная для грамадства.

Безумоўна, оберштурмфюрар СС, як служыў у якасц дэпо камандз р паддаўся такому незразумеламу таварыства. Кал высветл лася, што ў яго загадаў кас ру зарэзаць некальк св ней без дазволу несправядл ва размеркавана або адпраўлена вял кай колькасц мяса, ён не правяраў памылку, а спрабаваў паўплываць на следства чыноўн каў устрымацца ад далейшых расследаванняў. Акрамя таго, ён прымус ў уцягнутых у справу эсэсаўцаў даць паказанн пад прысягай што яны не атрымл вал н якага мяса.

Кас р быў асуджаны да турэмнага зняволення, а дэпо — да камандз р — за непаведамленне аб злачынных дзеяннях

Machine Translated by Google

падначаленых падрыхтоўку лжывых даносаў - у турму сказ.

Паводз ны кас ра ўяўлял сабой сур'ёзную шкоду нямецкаму народу. Камандз р дэпо — з няправ льна зразуметае таварыства — мкнулася схаваць злоўжыванн замест таго, каб забяспечыць парадак. Той, хто хавае, шкодз ць усяму народу падрывае ўласную ўладу.

Machine Translated by Google

Апошняя воля эсэсаўца

Капрал СС Леа Р., у цыв льным жыцц , памочн к настаўн к у буйным с лезск м горадзе, заг нуў у ваенным канфл кце шп таль з-за ран, атрыманых на Усходзе Фронт. Ён пак нуў пасля сябе своеасабл вы «апошн запавет», л ст сваёй сям' , як ён нап саў у дзень уступлення ў Вафен СС. Гэты л ст дэманструе глыбокае разуменне поглядаў на жыццё ўзорнага нацыянал-сацыял ста, педагога салдат. Гэта належыць да вечных запаветаў веры нашага часу, што будзе мець паказальны ўплыў на будучым пакаленням паказаць растлумачыць м учынк сва х бацькоў.

Кал б я застаўся на пол бою ц вярнуўся ў стан, кал я не здольны разважаць, то няхай гэта Апошн Запавет служыць рэзюмэ для маёй сям' клана.
Я не хачу канфл ктаў з-за матэрыяльных рэчы. Пазней будзе германскае права, у як м сэрца таксама роб ць прав льна. Гэта ўжо арыенц р. Я хачу, каб ва ўс х пытаннях светапогляду ц дэалог ўсё шло так, як мы з жонкай дамов л ся. Я асабл ва не жадаю ўмяшання ў дэалаг чныя справы адукацыя дзяцей. Мы ўсе знаходз мся ў вял к х руках

веры, якую мы маем будзем працягваць спрабаваць фармаваць. Жыццё нашага народа для нас святое. Мы хочам прытрымл вацца цудоўнага прав ла — быць адз ным народам, гэта значыць рэл г наш час.

Я хачу, каб у ма х сваякоў быў нейк памятны знак мяне. У нашым клане сэрца такое моцнае, што справядл вы мера знойдзецца натуральным чынам.

Я ад усяго сэрца жадаю, каб мая жонка зноў выйшла замуж, кал Яна верыць, што знайшла новага таварыша па жыцц . Ведаючы яе, я ведаю, што дзяцей таксама чакае добры лёс.

Я прашу сяброў нашага клана быць хросным бацькам дзяцей сябрам сям' ... каб яны выконвал закон сапраўднага сяброўства, якое роб ць чалавека шчасл вым

даючы.

Я хачу, каб мае дзец прызнавал сваю мац сваёй найкаштоўнейшы скарб, як даў м жыццё. Акрамя гэтага, народ пав нен быць законам к раўн цтвам. Ён заўсёды пав нен быць простым, верным праўдз вым.

Дзякую жонцы. Словы занадта малыя. Магчыма, яна ведае, што маё сэрца кранаецца, кал я думаю пра цудоўнае...
глыб ню, якую яна надала майму жыццю. Я таксама спадзяюся, што лёс дазволь ёй мець тое, у чым мне было адмоўлена. Няхай
Трывога боль хутка зн кнуць. Няхай яна думае пра мяне.
з радасным гонарам. Яна дала больш.

Machine Translated by Google

Дарагая жонка! Падумай пра наш час разам дз з поўнай с лы ў будучыню. Кал ёсць святое выратаванне, то яно забяспечваецца крывёю майго сэрца.

Шануй продкаў. Будзь верны народу.

Няхай наш народ знойдзе шчасл вую будучыню.

Я таксама дзякую сва м бацькам, як м часта даводз лася пакутаваць з-за мяне. Няхай яны ведаюць усё гэта, пакуль я з цяжкасцю высвятляў глыбейшыя аспекты майго снаванне. Маё каханне заўсёды будзе належаць м.

Няхай вы ўсе адчуеце, як я працягваю вам руку, каб ваша с ла ўзрасце, ты будзеш шчасл вы. Павер мне, мой Жаданне сэрца заўсёды бачыць цябе шчасл вым, няхай так будзе.

Напярэдадн падарожжа, у як м мне дазволена далучыцца доўг я калоны тых, для каго важны тольк ўчынак.

Леа Р.

Machine Translated by Google

Адз   н ста   ць адз   н уначы,

абцяжараны цяжкай працай,

ён успам   нае пра гадз   нн   к,

з заг   нулых таварышаў.

Ён адчувае, што хтосьц   дзе да яго,

салдат з м   нулых дзён,

як   ўжо зведаў найгоршы лёс,

ц   ха чуе, як той кажа:

Таварыш!

І тольк   гэтае адно слова.

Яны маўчаць   глядзяць.

Друг   сыходз   ць, цень, прэч,

тольк   на ранняй ран   цы.

- Падарожжа
ад Герыберта Менцэля

Machine Translated by Google

Адносна

Паводз ны салдата

Да замежных жанчын

Ты эсэсавец. Гэта значыць, што ты не найм т, якога завербуюць для барацьбы за што-небудзь проста за заробак, нават кал вас гэта больш не хвалюе. ЯК Эсэсавец, ты прадстаўляеш СС, супольнасць, ордэн сярод вашага народа, чые асабл выя задачы — захоўваць чысц ню крыв , узвышаць годнасць роду. Кал вы ста це ў чужой кра не са зброяй у руцэ, у вас падвойны абавязак: вы пав нны прадстаўляць твой народ, ты пав нен быць годным СС.

Аднак ты паводз ш сябе нявартa, кал нос ш форма фюрэра са значкам Вафен СС - бегаць па карчмах рэстаранах з тым , дзяўчаты жанчыны, як я не падзяляюць болю клопату свайго народа, як я не заўважаюць болю свайго народа проста таму, што м не хапае н як х пачуццяў. Гэта не тыя прыстойныя жанчыны дзяўчаты гэтых замежных народаў. Гэта тое, што можна ўспрымаць як належнае. Для тых дзяўчат чые браты тыя жанчыны, чые мужы маюць пацярпел паразу ад вас вашых таварышаў, безумоўна, не хочуць абдымаць цябе. Ты ж ведаеш, якая шкода можа напаткаць цябе з-за такой неасцярожнасц асацыяцыя.

Machine Translated by Google

Як ты можаш прэтэндаваць на права непазбежнай цяжкасц , кал ты адпускаеш сябе? Як ты можаш захаваць ясны погляд?

належная пастава, кал вы страц це павагу да сябе? Мног я з вас у гэтай вайне была магчымасць выказаць здагадку больш адказнасць, чым вы кал -небудзь змагл б узяць на сябе маюць у м рны час. Вы ўсе пав нны даказаць, што вы вартыя гэтай адказнасц . Мы ведаем, што вы адважныя на вайне. Але вам таксама трэба навучыцца быць спакойным , дысцыпл наваным умераны, нават кал вы не ста це ў стра .

Гэта тое, на што мы спадзяемся дзеля будучын нашага народа.

Што трэба раб ць пасля прачытання гэтых радкоў?

Я скажу табе. У цябе пав нны быць ясныя вочы сумленнасць сэрца. Ты разумееш, пра што я. Ты разумееш, як я гэта маю на ўвазе.

Магчыма, вы таксама ведаеце таго ц ншага таварыша, як не мае паводз ў сябе так, як пав нен быў. Дагэтуль ты проста глядзеў

падумаў, што цябе гэта не тычыцца. Павер мне, гэта тычыцца цябе. Гэта тычыцца ўс х нас. Спачатку паспрабуй гэты шлях сапраўднага таварыства: адвядз це сябра ўбок гавары з м выразна разумна. Скажы яму, што значыць. Раскажыце яму пра фатальную гадз ну, якую наш народ знаходз ць сябе. Ураз ць яго, што фюрэр нельга аддаць н воднага чалавека.

Заўсёды памятайце, што месяцы гады, як я вы нос це форма з рунам СС застанецца незабыўнай на ўсё астатняе жыццё. Для немца гэта найбольш вырашальныя гады ў жыцц . Не тольк таму, што маладыя эсэсаўцы

Machine Translated by Google

валанцёр ператвараецца ў мужчыну, ц таму, што яго грудз станов цца шырэйшым, або яго крок больш упэўненым, або яго зрок больш вострым. Яго дух таксама фарм руецца. I ён вучыцца ў супольнасц СС таму, што заўсёды застанецца з м: парадку, дысцыпл не, добрасумленнасц , пунктуальнасц , ахвярнасц пачуццю абавязку перад супольнасцю. Ц не сапсуй гэтую памяць, не выконваючы сва х абавязкаў належным чынам вашы людз чакаюць ад вас. Кал вы гэтым не зважаеце, вы нашкодз ць сабе больш, чым каму-небудзь нашаму.

Кал сьц быў час, як абвяшчаў «права уласнае цела». Гэта быў перыяд, як даваў сваё блаславенне, кал чорны мужчына жан ўся на белай жанчыне або кал Немец выйшаў замуж за яўрэя — час, як таксама абараняў тыя, хто заб ў ненароджанае дз ця ў целе мац , кал яго прыбыццё прычын ла б нязручнасц бацькам. Тагачасныя чэмп ёны, як х мы ўжо перамагл дзякуючы барацьбе з фюрэрам у Герман , цяпер упарта стаяць супраць нас на ўс х франтах.

Кал вы верыце, што можаце раб ць са сва м целам крывёю ўсё, што пажадаюць вашы жаданн , то вы дапамагаць ворагам нашага народа нашага светапогляду. Ты гаспадар самога сябе тольк тады, кал ты можа выхаваць у сабе дастаткова с лы гонару, каб жыць па законах, па як х дзейн чаюць твой народ, твае СС ты сам сабраныя.

Machine Translated by Google

Той, хто псуе сваю кроў,

зн шчае свой народ.

Machine Translated by Google

Найбольш асаб стыя рэчы чалавека — гэта самыя грамадск я рэчы супольнасц . Для найважнейшых у х вырашаецца пытанне: ф з чнае снаванне

будучыня нашага народа.- В льгельм Плейер

Machine Translated by Google

Дз цяц

Ц ёсць больш глыбокая радасць, чым радасць мець дз ця? Ц ведаеце вы такую? Я не ведаю! Гэта радасць для вачэй. Радасць для вушэй. Радасць для вашых ласкавых рук. Гэта добры ўдар для... тваё сэрца. Так, яно рухае ўс м тва м снаваннем, каб у цябе няма слоў для гэтага. Вядома, няма глыбейшага заклапочанасць.

Клопатаў шмат.

Дз ця, якое нараджаецца ў цябе якое разв ваецца расце так, як таго хоча яго ўнутраны дух, — гэта частка цябе. Але яно ўсё роўна дзе сва м шляхам. Ты адчуваеш адказнасць ўсё яшчэ можаш зраб ць нешта. н чога. Н дапамагчы, н нашкодз ць. Ты працягваеш сябе ў дз цяц , але яно ўсё роўна дзейн чае паводле сва х уласных будзе. Якая ж клопат можа быць большым?

І гэта н кол не спыняецца. Вы турбуецеся пра яго прыроду пра тое, ц будзе ён добрым. Вы турбуецеся пра яго здароўе. Вы турбуецеся пра яго памылк . Вы занепакоены яго дасягненням . Вы занепакоеныя пра яго выбар. Вас больш хвалюе яго жыццё чым твае ўласныя. Ты нават хвалюешся за яго клопаты. Так глыбока, так бясконца, так усёабдымна твая заклапочанасць ваша дз ця.

Machine Translated by Google

Але вы сам станов цеся значна глыбейшым праз сваё дз ця. Ваша адданасць клопат пра дз ця — гэта ваша таемная жыццёвая каштоўнасць. Гэтая каштоўнасць — ваша безназоўная радасць. Гэтая радасць — ваша безназоўнае задавальненне. I кал вашы асцярог развеюцца, бо яны аказваюцца непатрэбным , кал яны супакойваецца, бо прыходз ць тое, чаго так моцна жадаюць прайсц : Кал яно выжыве, тысяча маленьк х парасткаў прарастае проста як на вясновым дрэве, яго дабрыня падобная да св тання добрага дня. Твая безыменная асалода знаходз ць сваё вянчанне радасцю, якую ты можаш адчуць ус м сва м целам. Твая радасць узыходз ць у ясным святле вашай свядомасц каштоўнасц вашага дз цяц . I гэта пераходз ць у слаўнае царства гонар — якая радасць можа быць глыбейшай за гэтую?

Вы чуеце ншыя рэчы пра дз ця. Вы чуеце, што яно цяжар. Вы чуеце, што гэта адказнасць. Вы таксама чуць рэчы больш здаровыя справядл выя. Вы чуеце, што гэта пытанне перакананняў. I, што, безумоўна, самае бясспрэчнае з таго, што вы чуеце, — гэта абавязак перад народам, гэта акт адказнасц прызнанне даверу.

Але кажу табе, што разумна табе мець дз ця без ншая прычына, акрамя кахання. I што вы люб це сваё дз ця н з якой ншай прычыны, акрамя радасц .

Machine Translated by Google

Праца шануе жанчыну, як мужчыну. Дз ця,
аднак, узвышае мац .

- Адольф Г тлер

Machine Translated by Google

Бог жыве тольк ў гордых сэрцах

П сьменн к нашага часу, чыя творчасць атрымала вял кую услаўлены нацыяй, п саў як сваю веру бязл тасны словы: «Тольк тыя, хто мае патрэбу ў Богу, мкнуцца да Бога. Той, хто не мае патрэбы ў Ім, не шукае Яго. Нават тыя, «Тыя, хто думае пра Бога, маюць патрэбу ў м». Тольк тыя, хто мае патрэбу Бог гон цца за Богам... ц так гэта? Ц ёсць Бог, як бы н глядзел людз Яго, Бога абцяжараных напоўненых цемра ў жыцц , падман? Нешта, што мы х тра прыдумал , каб справ цца са светам, як нас не задавальняе ў яго сапраўдным выглядзе? Ц мал тва заўсёды просьба, акт суцяшэння нашай бясс лля? Мног я моляцца, каб прас ць, мног я моляцца, каб даць сам суцяшаюць, але Бог суцяшэння — гэта не наша Бог.

Кал мы прызнаем прынцып: «Бог жыве тольк ў гордых сэрцах», то мы маем на ўвазе ншага Бога, чым той, хто суцяшае, ц прынамс ншы спосаб звязаны з м. Таму што мы верым, што Бог мужнасць с ла сапраўды дуць разам, што гэтыя мужчыны таксама мкнуцца да Бога, тыя, хто не мае ў м патрэбы, прынамс , пакуль не страх.

Machine Translated by Google

Магчыма, што малады чалавек, пасля таго, як дапамог групе таварышы гера чна супрац ўлял ся варожым с лам пакутам горк я гадз ны, што в сяць на н тцы пам ж жыццём смерцю, што так чалавек, пасля таго, як небяспека м нула, выказаць свае пачуцц крыкам, нават праклясц !
Аднак, хутчэй за ўсё, ён будзе мал цца, сапраўды, вельм гарачым захопленым чынам. Мы кранутыя не стольк тым, ц мае чалавек, як мае, што ён мае был так узрушаныя, кажа - мы ўзрушаныя тым, што чалавек у на самыя сур'ёзныя моманты жыцця ўсё яшчэ глядз ць з захапленнем нешта большае, на незразумелым цэлым, пацвярджае ўсемагутную веру. Чалавек узвышаецца над так м бачныя, зразумелыя, карысныя рэчы. Ён узвышае сябе вышэй за ўсё ндыв дуальнае дасягае свядомасц свету, таямн чых ведаў пра незразумелы вопыт, у як м мы нараджаемся з якога нас вырываюць ад смерц ў прызначаны час гадз ну без пытання. С ла вел ч аднак, чалавек у тым, што ён нарадз ўся без вол свайго ўласнага, ўсё ж не жыве ў адвольным снаванн . Нават у ранн я гады ён станав ўся ўсё больш смелым, ён глядз ць на гэтае снаванне як шукальн к, просячы 30, 60 ц 90 гадоў жыцця насамрэч азначаюць вось што: вернасць, каханне, сяброўства мужнасць.

Гэта м ласэрнасць праклён чалавецтва, што да гэтага дзень н хто не знайшоў простага адказу на пытанне, ц

Machine Translated by Google

да так х думак. І каб н хто х не знайшоў. Бог — гэта не «х», якога можна выл чыць з дакладнай упэўненасцю з дапамогай любых разл каў. Ён не просты факт для нас, простых людзей, а хутчэй пытанне. І мець магчымасць зноў зноў задаваць гэтае пытанне, усведамляць пэўнасць нашага снавання, умоў нашага

снаванне, не разбуранае гэтым думкам ,

не зняс льваючыся м ... гэта здаецца нам найпрыгажэйшай

найпладатворнейшай мужнасцю духу, якую тольк можна ўяв ць.

Жыць не значыць так шмат. Усё, што нараджаецца, праходз ць каротк перыяд да смерц змагаецца за ежу, прытулак п тво. Гэта так крок за межы гэтага кола... жыццё, свабодна сцвярджаць яго ц адмаўляць, вось у чым гонар здольнасц нашай чалавечнасц . Мы станов мся сапраўдным людзьм праз гэтае высакароднасць праз гэты гонар. Няма кропк , дзе думка спыняецца. Кожны, хто мае смеласць мець такое здаровае радаснае пачуццё да свету да Бога ў сва м сэрцы, сапраўды цудоўна строг п льны. Як ён можа стаць буржуа,

малы ц н зк ? Ёсць узровень рэчаў, да якога ён пав нен зноў зноў уставаць праб вацца да: Гэта не яго, але ўсё стварэнне такое ж шырокае глыбокае, як яно з'яўляецца мужчынам.

Нам патрэбна такая радасць мы шчыра прызнаем, што яна нам патрэбна, а менав та ўзвышэнне з занадта...

упартыя занадта сарамлвыя. Мы хочам быць няёмка незадаволеныя, быццам мы ў рэшце рэшт адкрый для сябе хмары моры, адкрый для сябе сакрэт жыццё з яго сотням тысяч м льёнам праявы. Мы пытаемся ў зорак, хто ўключыў х у х цудоўную гульню ўзыходу падзення? І мы пытаемся ў вада, у чыю далячынь глыб ню яна хоча паток? Мы дастаткова моцныя сэрцам, каб не ўцякаць ад вечных «адкуль» «куды», мы не прымайце нават самага дакладнага ап сання прыроды як цалкам вычарпанае тлумачэнне яе прычын.

Наша захапленне перад глыб нёй свету не пав нна быць адабрана фактам , нават барацьбой за голае снаванне. Мы не хочам стаць н медытатыўным прыроды, а не людз падзеленыя, а хутчэй хочам жыць са свабодным розумам, штодзённае часта такое горкае, а таксама тое, што прал вае святло надае сэнс. Бог, якому мы давяраем, адпавядае нашым сэрцам.
Ён — наша ўласнае сэрца ведае нашае, кал яно адкрытае сцвярджальна ў свеце.

Бог жыве ў нас, таму што мы пастаянна даследуем дух с л у сва м свеце мкнуцца зраб ць х нашы ўласныя. Х ба не патрабуецца цудоўнага гонару ганаровай мужнасц , каб распачаць такое заваяванне свету Бога? Х ба не патрабуецца таксама высакародная праца

Machine Translated by Google

цвёрдасць свядомасць, каб сцвярджаць сябе як мужчыны перад магутным Богам?

Мы больш верна слав м Бога Яго зямное стварэнне тым больш гордым ўпэўненым мы выглядаем у м. Смеючыяся вочы, спрытны крок, дух, як сапраўды здольны радавацца ўзвышацца, сапраўдная маладосць, сапраўдны мужнасць, стойкасць, любоў, таварыства — вось што сцяганосцы Бога. І тут мы зноў далучаемся да духу аўтара, пра якога мы згадвал на пачатку як завяршыў сцвярджэнне сваёй паэтычнай веры гэтым словам , як я ўвасабляюць абавязак для ўс х нас: «Бога ў свет прынос ць чалавек».

Machine Translated by Google

Усемагутны будзе справядл вым суддзёй.

Аднак наша задача — выканаць свой абавязак,

Каб мы магл стаць перад м

як стваральн к ус х светаў

згодна з законам, як ён даў,

закон барацьбы за снаванне.

- Адольф Г тлер

Machine Translated by Google

Дрэва жыцця Дрэва свету

Трансфармацыя арыйскага с мвала

У Герман ўсё яшчэ ёсць раёны, дзе можна ўбачыць надмаг лл з 17 стагоддзяй стагоддзе, пасля якога наступ ла смерць чалавека паказаны вельм спецыф чным, але павучальным чынам.

Напрыклад, на надмаг лл можна ўбачыць рэльефны букет кветак, куст, як расце густым прыгожыя ружы. Смерць у выглядзе шк лета сядз ць побач да яго з саркастычным выразам твару абрывае найпрыгажэйшая кветка. Н хто не можа не зразумець сэнс гэтай карц ны: гэтак жа, як кветка пагардл ва зламаная адрыта ад жыццёвага патоку, як к руе ёю, кустом, гэтак жа памёр гэты чалавек, у гонар якога ста ць гэты надмаг льны камень.

Часам гэта пяшчотная меланхол я, тонкая амаль прым рыльнае разб ральн цтва, якое прадстаўлена ў гэтым малюнак. На ншых надмаг ллях ён дз к , амаль шалёны узрушэнне. Смерць заўсёды малююць як пачварны шк лет, як ссякае дрэва. Глыбок кавалак ужо высечаны з дрэва. Разбуральны вын к — ясна.

На ншых здымках дрэва ўжо ўпала. Потым Маланка б'е з хмар. У кожным выпадку,

Machine Translated by Google

чуецца выразнае пасланне: «Як упала дрэва, так упадзеш ты, дз ця, народжанае з плоц !» Няма сумненняў, што дрэва тут с мвал зуе жыццёвае дрэва памерлага, што жыццё гэтага с мвала прадстаўляе жыццё чалавека, а яго зн шчэнне азначае смерць чалавека, якому яно належыць.

Чалавек дрэва тут паказаны ў глыб н
узаемасувязь з глыбокай унутранай сувяззю. Дрэва — гэта не карц на рэальнасц , не адлюстраванне прыроды ц культурны твор для эстэтычнага разгляду. Яно мае сэнс, як , магчыма, больш-менш свядома разумеецца ў свядомасц
з 17 й дрэвасека стагоддзя - насамрэч бярэ свой пачатак у першабытныя глыб н нашых вераванняў. Шырокае распаўсюджванне пра гэтую дэю «дрэва жыцця» можна тольк здагадвацца.
М фалог я бярэ свой пачатак з самых ранн х пачаткаў Індаарыйск я традыцы вяртаюцца да сусветнага ясеня з Ігдрас ля. Гэта дрэва жыве ў сагах пра хатняе дрэва, дрэва-ахоўн к дрэва, якое пасаджаюць для нованароджанага.
Можна падазраваць яго нават у казках, так х як прыемная пра ядловец ц пра яблык жыцця.
Яно сустракаецца ў песнях звычаях ад майскага дрэва да Каляднае дрэва, якое прыб ваюць да даху дома захоўваюць на працягу года. У кожным выпадку жыццё чалавека ў сям' таямн чым чынам звязана з роскв там такога дрэва. Так м чынам, гэта сапраўды «дрэва жыцця».

Machine Translated by Google

Можа здацца, што сумныя, жаласныя 17 й стагоддзе, як так часта так балюча перажываў жул ганства акты смерц , магчыма, магл б быць пунктам паходжання для г сторы пра так я паваленыя дрэвы. Але гэта не так. Канцэпцыя тое, што смерць ссякае дрэва жыцця, мае шмат зваротаў у м нулае раней. Разьба па дрэве ў песнях Себасцьяна Бранта, выраблены неўзабаве пасля 1500 года, ужо паказваў такую малюнак. Ц кава, што гэтае дрэва прадстаўляе не аднаго чалавека, а мноства людзей, як я сядзяць на дрэве з яго ўпадаюць у канаву перш чым дрэва, якое ўжо сп лавал , упадзе.

Апошн здымак перадсмяротнага танца Н клауса Мануэля... яшчэ больш выразна. Шмат людзей сядзяць на абложаным дрэве. Іх зб вае Смерць стрэлам . Тут, як ужо згадвалася, тройка не с мвал зуе жыццё дрэва не аднаго чалавека, а цэлага клана. Гэта нават больш выразна на адб тку майстра са скруткаў з каля 1470 года. Тут дрэва жыцця сапраўды з'яўляецца сусветным дрэвам, у м сядзяць людз , старанна размешчаныя ў трохузроўневым парадку, што само па сабе з'яўляецца ўвасабленнем добра ўпарадкаванага свету.

Уверсе мы бачым святарства, а пад м свецк я гаспадары, мператары карал , лорды графы. Пад м знаходзяцца грамадзяне сяляне. У у канцы сярэднявечча мы бачым спрадвечны падзел чалавечы свет на тры вядомыя класы, як я выкарыстоўваюць з вершы ф ласоф ндагерманск х народаў.

Machine Translated by Google

Аднак дрэва не ссякаюць. Яго днём ноччу жуюць дзве жывёлы, яно ста ць у карабл , што плыве па хвалях, с мвал вечнай цякучасц .
час. Смерць падымае свой лук страляе ў людзей з дрэва са стрэлкам .

Гэтае дрэва значна большае, чым дрэва жыцця, яно таксама значна больш, чым проста «дрэва класаў», як гэта было раней недакладна названая. Насамрэч, гэта сусветнае дрэва, якое ўспрымае ўс х людзей у выразным парадку. Недалёка ад гэтага знаходз цца ўяўленне пра паўночны сусветны ясень, у гал нах якога жывуць баг людз , пра ншыя ндагерманск я сусветныя дрэвы. Яны забяспечвал не тольк жыллё, але дарыл шчасце дабраславеньне. Сёння, вядома, мы
можна тольк цьмяна адчуць цудоўны м фас, як дзе назад у першабытныя глыб н нашай расы, далёка ў далёкае м нулае. Яго трансфармацы можна выразна ўбачыць рушыў услед за нешматл к м рэл кв ям , як я мы тут маем.

У позн м Сярэднявеччы яшчэ заставаўся след скандынаўскай вел чы, у выяве святога дрэва ўсё яшчэ адчуваўся м ф чны светапогляд. Прасцей кажучы,
больш знешн я, больш грубыя... але ўсё яшчэ поўныя сэнсу пазнейшыя вобразы ў кн зе Себасцьяна Бранта ў Бернерск танец смерц . Затым сэнс моцна змяняецца. Жыццёвая с ла адступае. На пярэдн план выходз ць асоба, якую рэдка можна ўбачыць у выявах дрэў жыцця Сярэднявечча, разам з ёй

Machine Translated by Google

ндыв дуал зм станов цца прасцейшым, лягчэйшым для разумення: ён станов цца эмацыйным ц нават сентыментальным; ён абуджае спачуванне, смутак жаль.

Нарэшце, сэнс зус м зн кае. Глядач ацэньвае так я выявы проста як алегоры , чыя прыгажосць эстэтычны эфект, як м ён захапляецца. Пры гэтым пераўтварэнне гэтага старога с мвала сусветнага дрэва жыццёвае дрэва скончылася. Нам застаецца тольк адчуваць вярнуцца ў далёкае м нулае, выкарыстоўваючы снуючыя артэфакты, адчуць х вел ч.

Machine Translated by Google

Мы, як асобы, — не што іншае, як лісце на дрэве. Сёння яны зялёныя. Адзін ліст большы, іншы меншы. Потым адзін засыхае, а потым яшчэ адзін. Але гэта не мае значэння, калі толькі дрэва застаецца здаровым!

- Адольф Гітлер

Machine Translated by Google

Мужнасць дзеля радасц жыцця

Той, хто дзе па разбураных вул цах
разбомбленыя гарады, кожны, хто глядз ць ўздрыгвае ад
ру ны замкаў цэркваў, у як х адчуваецца жыццё
вял к я перыяды адлюстроўваюцца, той, хто глядз ць у бездань
сэрцы, як я смерць разарвала... ён можа
л чу саманадзейным казаць пра радасць жыцця як
адна з непераможных с л чалавечай душы. Магчыма,
салдат мае найбольшае права раб ць менав та гэта: не
тольк дзеля камфорту, але з жывога адчування
рэальнасц , з якой супрацьпастаўляецца радасць жыцця
незл чонае цемра, так, як я тольк робяць
х цярп мым . У тыдн новага года можна было
пачуць гук м тусн гаму карнавалу
святы па ўс х нашых прыгожых гарадах. Вул цы, як я
кал сьц был поўныя радасных натоўпаў, цяпер
пакрытыя попелам разбураных дамоў. Замест упрыгожванняў
над галовам ўзвышаюцца ру ны.
Мужчыны, як я кал сьц п л з чашы жыцця, цяпер ляжаць пад
зямля або барацьба з х шэрым цяпер сур'ёзным
твары ў адз ноце барацьбы за снаванне
Еўрапейская культура. Жанчыны ўцякл далёка ў

Machine Translated by Google

фермы вёск . Дзе засталося святло, думка, якая можа вярнуць нас да радасц жыцця?

Магчыма, нам варта абмеркаваць, што такое сапраўдная радасць жыцця. Той, хто шукае гэтага тольк ў знешн м праяўленн , наўрад ц знойдзе гэта на вайне. Той, хто клапоц цца тольк пра крыху сырое матэрыял стычныя задавальненн будуць расчараваныя рэдк я рэштк ... сцвярджаюць, што амаль н чога не засталося варта больш жыць, ц хвал ць гэтае жыццё, ц люб ць. Аднак глыбейшая радасць жыцця не залежыць ад часу лёсу, не ад патрэб горычы. Гэта адно з тых ц х х цудаў, як я Бог дае тым, хто ведае пра Яго снаванне. Яго нельга к нуць на

нас звонку. Яно жыве ў нашай сутнасц нашым быцц ; яно жыве ўнутры нас. Чалавек, як мае яго, багаты, нават кал ён ходз ць у лахманах жыве ў земляных пячорах. Той, хто жыве у палацы мае ўсе дараг я жыццёвыя ўпрыгожванн , тым не менш ён застаецца самым бедным госцем на гэтай зямл , кал не мае гэтай сапраўднай радасц жыцця.

Гэта пачынаецца з простага ўсведамлення снавання. Ёсць мужчыны, як я пасля добрага сну глядзяць на новы дзень скардзяцца, бо яны стаяць перад працай задачы. Іншыя ўзн каюць пасля некальк х гадз н неспакойнага сну з ледзь зразумелым пачуццём задавальнення, рады рэальнасц свайго жыцця, , магчыма, проста таму, што яна дае м дыханне, зрок, адчуванн , слых мысленне. Вайна паказала нам гэта дз ўным чынам

Machine Translated by Google

што наша задавальненне ад простых рэчаў у жыцц можа быць значна глыбейшым больш значным, чым кал сьц так высока ўхваляныя «задавальненн ». I гэта сведчыць пра сапраўдную сц пласць здольнасць да моцных пачуццяў. Хто мог бы растлумачыць салдату, што не больш чым чысты ложак, тонка накрыты стол, так, каротк сон, шклянка в на, прыгожая карц нка ц прывабная дзяўчына, якая праходз ць м ма магло напоўн ць яго такой радасцю? А кал мы был дома, трох сумуючы стаячы перад поўнай пал цай кн г, шукаючы адну-адз н кн гу для ц хай гадз нк ... хто мог нам сказаць, што аднойчы мы зможам забыць пра свет пра сябе, пра вайну, бруд, пакуты

нават смерць... таму што прыемны збег абстав н у зак нуты дом на ўсходзе даў нам дрэннае парваны асобн к кн г Эльхендорфа? Хто мог прымушала нас паверыць, што аднойчы, у цёмным бункеры, у в льготным холадзе поўным насякомых, мы зможам слухаць мелодыю «Чароўнай флейты» Моцарта пры цьмяным святле што мы акунемся ў сон пра вечную прыгажосць свету

забыць пра ўсе жах вакол нас?

У так я хв л ны радасць жыцця асвятляецца вакол, быццам маланка... ц як мяккае святло летняга захаду сонца.
Кал сьц мы хадз л па асветленых вул цах горада ў пошуках задавальнення, а цяпер ледзь не задыхаемся, гледзячы на з хатл вую прыгажосць зорнай ночы, якая дз ўна адлюстроўваецца на фоне месяца, гэта дае...

Machine Translated by Google

нам унутранае пачуццё прыналежнасц да Сусвету. Н хто не можа быць больш адданым вучнем радасц жыцця, чым просты салдат, якога вядзе вечны агонь б твы, як прайшоў скрозь сцяну смерц жаху як раптам губляе дар мовы, стоячы перад ц шынёй вечара гледзячы на ўраджай.

пяшчотна лашчаны мякк м ветрам. У так я хв л ны ён адчувае у б'ючымся сэрцы — цудоўнае цудоўнае жыццё, якое яму дадзена. Тады яго ахопл вае радасць, якую нельга параўнаць н з якой ншай асалодай на гэтай зямл . І таму мы выглядаем давол сц плым , але тольк знешне, бо такая сц пласць адначасова з'яўляецца найвышэйшай прэтэнз яй, якую мы можам патрабаваць ад

жыццё.У у гэтую гадз ну, кал лёс вайны найбольш моцна залежыць выпрабоўвае нашы сэрцы як дома, так на фронце, гэта здаецца безнадзейнай спробай гаварыць пра радасць жыцця. Але мужнасць належыць да радасц не менш, чым да барацьбы смерц . Перамагчы смерць — значыць здабыць радасць. Без гэтага нашы душы даўно б развал л ся пад вял к цяжар сва х нягод. Без гэтага жанчын дома даўно б загнал ў найцёмнейшая, непазбежная дэпрэс я. Гэтая радасць жыцця ста ць як з хатл вае «тым не менш» над нашым зняс леным народам, супраць якога бомбы фосфар бескарысныя. У ёй жыве кавалачак дзяц нства. Самаздаволеная хвальба сляпая

Machine Translated by Google

амб цы яму дз ўныя. Любоў да прыроды людзей, да жывёл кветак, да музык да вершы, бо карц ны мастацтва з каменя металу — усё гэта частка яго. Гэта вучыць нас, што кожны раз, кал мы нешта губляем, мы пав нны глядзець на тое, што засталося. Гэта вучыць нас распазнаваць сэнс у кожным тэсце.

Хто б адмов ў у радасц , якую знаходзяць муж жонка падчас х сумеснага адпачынку. Хто можа сцвярджаць, што — у шчодрыя дн м ру з х штодзённым радасцям — ён змог так глыбока адчуць каханне сваёй жонк , радасць нараджэння дзяцей кавалачак бяспек ? I нават кал лёс забярэ ў нас тое, што ёсць дараг я мае, гатоўнасць дапамагчы зноў вядзе нас назад у абдымк жыцця.

Machine Translated by Google

Дз ўная сустрэча караля Олафа

У л Веспер

Аднойчы кароль Олаф Трыгвасон яго людз адплыл на поўдзень уздоўж узбярэжжа Нарвег на карабл «Лонг «Цмок». Кал яны прыбыл да ф ёрда Н дарас, мужчынам давялося брацца за вёслы, бо вецер быў занадта моцны слабы, каб напоўн ць ветраз . Але кароль не спяшаўся. Ён быў у добрым настро вытвараў усяляк я х трык для сва х мужчын. Ён учын ў м тацыю дуэл са сва м сцяганосцам Ульфам чырвоныя. Спачатку яны змагал ся ў звычайным парадку з меч у правай руцэ. Затым з мечам у левай рука. І, нарэшце, з мячам ў кожнай руцэ. Кожны раз кароль прасоўваўся аж да шчыта. Гэта был значныя гульн . Пасля гэтага кароль Олаф узлез на парэнчы карабля пайшоў уздоўж х, жанглюючы тры аголеныя к нжалы. Н хто н кол не бачыў караля прамахнуцца або к нжал упасц ў мора. Мужчыны грэбл з больш энтуз язму засмяял ся.

Кароль Олаф сядзеў сярод сва х людзей на кармавой палубе гаварыў пра гэта пра се. Там сядзеў Кольб'ёрн Маршал Торстэйн Оксэнфус, Арн Шэтцэ з Яэмтланд Берсл Моцны: мужчыны з усёй Нарвег , з Ісланды з астравоў на захадзе, абраная група каманда, прыгожыя хлопцы, поўныя с лы адваг . Адз н

Machine Translated by Google

бачыў гэта. Н кому не было больш за шэсцьдзесят гадоў, акрамя б скупа С гурда, н кому маладзей за дваццаць, акрамя Айнера Богеншютлера, якому было ўсяго васямнаццаць, але ён быў найлепшым стралком. ва ўсёй зямл .

«Цяпер у мяне ў руках уся Нарвег я», — сказаў кароль,

ён працягнуў правую руку да неба, быццам схап ў нешта, чаго ншыя не бачыл . «Таму што вы атрымал гэта з рук Бога», — пракаментаваў Б скуп С гурд з сур'ёзнасцю.

— Так, — пагадз ўся кароль, — ад Божай рук , а не ад вашай, б скуп. Я прымушаю ўс х паклан цца Хрысту, народы ўс х прав нцый: Стравангер Хардангер, В к Согне, Вуэр Рамсдален, прав нцы на моры ў горы, а цяпер яшчэ Хельгеланд Узвышша. Іх было найцяжэй узламаць.

— Але ў цябе ж зубы вострыя, — устав ў сландзец Складэ Хальфрэд. — Мног я з х... адчуваў х».

«Магчыма, гэта праўда», — адказаў Олаф, — «але цяпер Нарвег я — адз н Рэйх, (царкоўныя) званы звоняць па ўсёй кра не». Рэйх.”

— Прызнаюся, — пагадз ўся Хальфрэд. Ён злёгку засмяяўся.

дадаў: «Прызнаюся, мне таксама цяжка прызвыча цца да гэтых званоў. І мног я ншыя адчуваюць тое ж самае, нават кал не кажуць пра гэта».

Machine Translated by Google

«У цябе чуйныя вушы, бо ты ск'яльд», — запярэчыў кароль. Олаф.

Але Хальфрэд паказаў на сваё сэрца сказаў: «Тут, кароль Олаф, сядз ць той, хто не хоча гэтага чуць. Хрыстос занадта шмат часу спатрэб лася, перш чым прыйсц да нас. Усе мы навучыл ся яшчэ нечаму ад нашых мац ».

Кароль Олаф доўга глядзеў на яго. Потым сказаў: «Дзе звоняць званы... там Рэйх каралеўск я панаванне».

«Як я вы атрымал ад Бога», — умяшаўся б скуп зноў. «Адз н — гаспадар. Той, хто на нябёсах».

— А адз н з х — кароль у Нарвег , б скуп, — запярэчыў Олаф. «Трэба быць гаспадаром трэба быць каралём, кал тольк зямля стане здабычай замежных каралёў. Заўсёды памятай пра гэта.”

«У Нарвег пав нен быць тольк адз н кароль, астравы, — сказаў Хальфрэд. — І тольк адз н пав нен быць гаспадаром на рай. Але мне ўсё роўна шкада ўс х тых, каму давялося пак нуць усё», — ён павольна жэстыкуляваў рукой да гор, потым па небе , нарэшце ун з, да мора. Усе ведал , што ён меў на ўвазе.

Б скуп С гурд злосна паглядзеў на яго. «Гэтыя зубы будуць...» усё яшчэ даводз цца часта кусаць кусаць мног х», — заўважыў ён, «перш чым гэтыя далы чараўн к будуць вымушаныя сысц » уся Нарвег я».

Machine Translated by Google

Усе паглядзел на Олафа, каб убачыць яго рэакцыю на словы Хальфрэда.
смелыя словы. Але сэрца ў яго было лёгкае добразычл вае
сёння так настрой, як зачароўвае ўс х.
Смяючыся, ён ашчэрыў зубы закрычаў: «Нарвег я, радз ма!
Слава таму, хто даў нам яе к раваць».
Мы будзем трымаць яго моцна зубам , н хто яго не вырве.
ад нас, пакуль мы жывем».

«Няхай жыве кароль Олаф!» — закрычал людз . I Хальфрэд пачаў
верш пра гэтую гадз ну:

«Адчуваючы баявую
надвор'е, кароль рушыў на поўдзень...»

Карабель сл згануў бл зка да берага ў ф ёрд
натрап ў на скал сты ўцёс, як далёка выступаў углыб
вада. Птушк на беразе ўзляцел . Срэбны
Хмара ўзмахаў крылаў, як пыл, узнялася ў неба.
крычал тысячы птушак.

Хво , што стаяць адна за адной,
уздоўж сх лу гары, адлюстраванае сонечнае святло, кал яны
х сталася. Святло адб валася ад ус х гал н. Чулася
руча шумна цурчаць у цясн нах,
лёгкае дыханне мора.

Раптам усе пачул крык чыстага, рэзкага голасу.
На скал стым выступе недалёка ад карабля стаяў чалавек.
Усе паглядзел на яго. Было в давочна, што ён хоча далучыцца.
х прас ў дазволу зраб ць гэта.

Machine Translated by Google

Кароль Олаф знакам загадаў п лоту падплысц бл жэй да выступу. Мужчыны паднял вёслы пераклал х на бок да берага. Але яшчэ да таго, як карабель дабраўся туды, яны ўбачыл незнаёмца, як стаяў на носе, недалёка ад галавы залатога дракона. Ён к ўнуў каралю, як сядзеў высока на кармавой палубе.
выглядала так, быццам ён злёгку х стаўся пасля скачка, усё яшчэ спрабуючы ўтрымаць раўнавагу. Потым ён падышоў да мужчын на пярэдняй частцы карабля: фермер з гэтай мясцовасц , як , верагодна, проста хацеў падарожн чаць з м некаторы час, пакуль яны будуць цярпець яго кампан ю на карабл . Ён не быў купцом, як яны спачатку падумал .

Ён быў вельм дужым мужчынам у старамодным адзенн зялёнае фермерскае сукно (грубая шарсцяная ткан на). Верагодна, чалавек з глыб н гор. Вакол яго сцягна в с ць шырок скураны пояс з прыгожай меднай спражкай. У адной з пятляў ён нас ў двухбаковы малаток, старадаўнюю фермерскую зброю: прыгожа зроблены выраб. Але найбольш прыкметнай рэччу ў гэтым чалавеку была яго рудая барада, такая густая доўгая, што ён падзял ў яе засунуў яго за пояс злева справа.

Ён сеў на вяроўку паглядзеў на мужчын, як я сядзел ц стаял вакол яго, адз н за адным... зус м без сарамл васц . Кожны адчуваў лёгкую нервовасць ад блак тнага агню яго поз рку. Было такое адчуванне, быццам ён аглядаў х знаходз ў у кожным нейкую недахоп.

Machine Translated by Google

«Гэта быў нядрэнны скачок, як ты зраб ў на карабель», прызнаць Вакра з Гётээльфа.

«Яно не было большым, — адказаў незнаёмец, — чым той, як ты, Вакр, зраб ў, кал зраб ў хрысц ян нам сябар Тора. Вы ўсе добра скачаце ў гэтым павага».

Тое, што сказаў мужчына, не суцешыла.

«Х ба ты не ведаеш, з к м падарожн чаеш, фермер? Будзь...» Асцярожна! А дзе мы з табой пазнаём л ся, кал ты думаеш, што нешта пра нас ведаеш?

«Стары знаёмы, — адказаў ён, — вярнуўся з вашага бацьк . Але забудзьцеся пра гэта. Цяпер я хацеў бы падарожн чаць разам з ты на хв л нку.

«Куды ты хочаш пайсц ?»

— За мяжой, — сумна адказаў мужчына.

«Вы выглядаеце здольным для ваеннай экспедыцы ».

«У мяне шмат з х ззаду, але цяпер я хачу адпачынак.”

— Ты не выглядаеш так, — заўважыў Берсл Моцны. Паводле яго звычк — быццам з м не варта было размаўляць чалавек, перш чым выпрабаваць сваю с лу, — ён пацягнуўся да руку незнаёмца паспрабаваў сарваць яго з сядзення. Гэта было кароткая вострая барацьба, але потым Берсл наклаў зямля, было цалкам зразумела, хто тут быў мацнейшы. Берсл не адчуваў такога з ранняга маладосц . Гэта ўдарыла па ўс х, як агонь ап'яненне: кожны

Machine Translated by Google

давялося выпрабаваць незнаёмца ў спаборн цтве. Але н хто не мог з м параўнацца. Увесь карабель утароп ўся на д'ябальскага тыпа. Яго словы таксама ляцел , рэзк я бясстрашныя, знаходз л свой след гэтак жа безпамылкова, як яго рух . Кожны знайшоў сваё! Нарэшце ён прайшоўся ўздоўж парэнчаў праз вёслы, як я н кол не спыняў веславанне, ён жанглёрываваў не тольк трыма к нжалы (як зраб ў кароль Олаф), але чатыры к нжалы, з два ў паветры па адным у кожнай руцэ ўвесь час. Гэта было хуткая гульня, быццам к нжалы танцавал над яго галавой, як полымя. Уся каманда ўтароп лася на гэтага фермера, як так добра гуляў. Ён, безумоўна, ведаў, як справ цца, не тольк ... валы.

Нарэшце кароль Олаф пакл каў яго, той узлез наверх кармавой палубе карабля, зняў кепку стаў наперадзе караля. Убачыл , што валасы на яго галаве таксама чырвоны, як ён стаяў, н бы агонь, над яго лбом.

— Кал так незнаёмец, як ты фермер, з'яв цца перад каралём Нарвег , ён паклон цца, — гучна загадаў Торгрым Торстэйнсан. Фермер павярнуўся да яго сказаў: — Ты таксама паходз ш ад людзей, Торгрым, як я не был ... прывыкл зг нацца перад ншым мужчынам - ншыя чым, магчыма, перад тым, за к м яны — як ты — был названыя».

— Вы добра гаворыце таленав ты чалавек, — сказаў кароль Олаф жэстам пакл каў астатн х маўчаць. — Вы што? з гэтага раёна?”

Machine Translated by Google

Рудая Барада доўга глядзела на караля Олафа. Потым ён ц ха засмяяўся, як чалавек, у якога ў сэрцы трывога. «Так, — адказаў ён, — можна сказаць, што я з гэтых мясц н».

"З якой прав нцы ?" — спытаў кароль.

Тады мужчына зраб ў той самы жэст, што Хальфрэд стварыў Скьяльд, кал казаў пра старажытных багоў. Ён паказаў рукой на гару, потым па небе , нарэшце, ун з да мора. У адным мгненна ўсе зразумел , хто ён. Вецер завыў з гары па сонцы, як заслона, вада пачала падымацца. Але н хто не мог падумайце пра карабель, як раптам пачаў танцаваць бл зка да скал стых скал. Усе яны ўтароп л ся на Рудую Бараду, як я цяпер стаял перад сва м вял к м магутным каралём, убачыў святы молат у яго руцэ. Глух грымотны гул прыйшл з неба, ўсе яны стаял , як цен ў святло серы. І тады яны пачул чалавека цяжк голас.

«Так, кароль Олаф, — сказаў ён, — я з гэтай прав нцы , з Хельгеланда з Дронтхейма, з Хардангера».

Ставангер, з усёй Нарвег з астравоў, з гор з дал н, з хмары з мора. І гэта мая праца, што ёсць такая зямля, якая дае табе радасць якой ты можаш быць кароль. Кал я ўпершыню прыехаў сюды, гэта была кра на лёду пад ног этынаў. Але я заб ў этынаў, як я сядзел на

Machine Translated by Google

горы. Там расл дрэвы цякл руча . Я задушыў этынаў, як я з'яўляюцца ворагам як багоў, так людзей. На лугах расл кветк , а козы ўзб рал ся па горных сцежках. I людз прыходз л , будавал хац ны арал пал . Я дабраслав ў х ураджай. У х быў хлеб. Я дабраслав ў для х мора. У х была рыба. Я дабраслав ў х...
стол. Дзец расл . Я мой род, кароль Олаф, зраб л гэта зямля, прыдатная для жыцця дзяцей чалавечых. Вось чаму яны шанавал мяне, мужчыны жанчыны. I гэта быў мой народ на працягу доўгага часу.

Тады б скуп С гурд набраўся смеласц праяв ў адвагу. Ён зняў крыж з грудзей паднёс яго да Рудая Барада. «Саступ дарогу, дал!» — запатрабаваў ён.

Чалавек зноў засмяяўся, ц ха горка. Гэта было падобна на плача на ветры.

«Так, — сказаў ён, — цяпер надыходз ць яшчэ адз н. Мая гадз на м нула паводле вол Ўсявышняга. Ма м сябрам цяжка. А ты, Олаф, пераследуеш заб ваеш х, выконваеш лёс. У рэшце рэшт, гэта здарыцца з ус м нам . Але я чакаў, што будзе накш: воўк, як пажырае нас, змяя, якая нас душыць. Потым прыходзяць дал катныя перамагае магутных. Але н хто не пазбягае лёсу, н хто не ведае загадзя. Прыйдзе час для чалавек на крыжы таксама».

«Дай дарогу, дал!» — зноў загадаў б скуп, кал ён трымаў крыж бл зка да вачэй Чырвонага.

Machine Translated by Google

Потым ён узняў свой молат, бл снула маланка упаў уздоўж мачты, як залатая змяя. Гэта было як кал б ён схап ў яго рукой, перш чым яно паспее прычын ць якую-небудзь шкоду. У трэц раз пачуўся горк смех. Яны н кол не забываў гэтага да самай смерц .

Яны бачыл , як мужчына к нуўся за борт з магутны скачок , трымаючы молат над галавой, апусц ўся ў мора зн к.

У гэты момант усё змян лася. Лёгк поўдзень Вецер дзьмуў, напаўняў ветраз штурхнуў карабель унутр сонечнае святло ўздоўж мякк х хваль, што коцяцца глыбей у ваду зал ў. Здавалася, што яны ўсе прачнул ся ад сну ц ступар. Кароль Олаф пацёр твар абедзвюма рукам . Кал б скуп С гурд адкашляўся, быццам зб раючыся нешта сказаць, Кароль жэстам загадаў яму маўчаць.

Перад м был дамы Н дароса, карабл ў бераг, магутны дах каралеўскага дома новы сабор з вострай вяршыняй шырокай вежай. Настаў вечар. Сонца апусц лася за мора. Званы ц ха прагучаў па вадзе. Усе стаял , як кароль апусц л галовы.

«Мы мол мся за ўс х, хто ўмее пам раць як мужчыны», — сказаў ён. Кароль.

Machine Translated by Google

У нас гарыць, як полымя, прав   ла,

гэта пав   нна быць пабожна,

таму што яно вечнае   ўн   версальнае,

гэта вось гэта:

Выконвай свой абавязак!

Гэтае прав   ла змяшчае вучэнн   ўс   х рэл   г   й.

- Генрых фон Клейст

Machine Translated by Google

[НАЗВА ДАДАДЗЕНА РЭДАКТАРАМ]

Замак Горы

[Заўвага рэдактара: выява «Кастэль-дэль-Монтэ» апушчана]

Найпрыгажэйшыя магутныя крэпасц нямецкага мперскага перыяду был створаны пад Дынастыя Гогенштаўфенаў, асабл ва Фрыдрых II. Яны бачныя прыкметы разв цця фарм равання Еўрапейская дзяржава. Фрыдрых II быў адным з найвял кшых будаўн коў крэпасцей Сярэднявечча. Ён аказаў вял к ўплыў на арх тэктурны дызайн сва х фортаў. Яго вынаходл выя канструкцы , як я аддавал перавагу васьм граннай структуры, заставал ся прыкладам для ншых фортаў замкаў нават пасля барацьбы канкуруючых дваран.
л кв даваў Германскую мперыю як фактар улады ў Еўропа. «Кастэль-дэль-Монтэ» ў Апул , верагодна, самы прыгожы з яго замкаў, з яго рэгулярным планам стых йнай моцай, з'яўляецца выразам духу Гогенштаўфенаў-германцаў па сённяшн дзень. Фрыдрых II ужо тады стварыў еўрапейск стыль, як ўзбагац ў усё
будаўн цтва крэпасц на поўдн , захадзе ўсходзе, а ў у якой дам навала нямецкая форма.

Machine Translated by Google

[НАЗВА ДАДАДЗЕНА РЭДАКТАРАМ]

Каленберг 1683 г.

Б тва пад Каленбергам каля Вены 12 верасня 1683 л чыцца [1] адна з тых вял к х сусветных падзей, якая змяняе абл чча зямл на стагоддз . Нямецк я войск , аб'яднаныя з добраахвотн кам з Усходу, з Францы амаль з ус х еўрапейск х зямель, атрымал бл скучую абарончую перамогу над незл чоным полчышчам Вял кага Султана, як разгарнуў тут сканцэнтраваную моц сваёй Заходнеаз яцкай/ Балканскай мперы , каб адчын ць браму ў Цэнтральную Еўропу. Кал Вена трап ць у турэцк я рук , тады б Герман я Італ я падвяргалася нападу мусульманскага паўмесяца. На працягу дзевяц тыдняў Вена супрац ўлялася нац ску пераўзыходзячых войскаў турэцк я войск , пакуль у пачатку верасня не падышла дапаможная арм я не вызвал ла абаронцаў. Прынц Яўген узначальваў сва х драгунаў быў адным з першых, хто перарэзаў х праб рал ся праз турэцк я натоўпы ажно да гарадск х варот. Смелая мужнасць гэтага 20-гадовага хлопца з Саво была узнагароджаны камандаваннем кавалерыйск м палком, як нас ў мя гэтага героя аж да Другой сусветнай вайны.

1 Малюнак карц ны апушчаны; тэкст зменены ў адпаведнасц з гэтым. Першапачатковы надп с на карц не гучаў так: «Гэтая сучасная карц на адлюстроўвае б тву пры Каленбергу каля Вены 12 верасня 1683 года. Гэтая б тва л чыцца [...]».

Machine Translated by Google

Кроў братоў

Застанецца пераможцам

Юб лей Дзюпеля, як адзначаецца ў гэтым годзе, заўсёды святкуе сваё 80-годдзей будзе служыць папераджальным знакам у г сторы Шлезв г-Гальштэйна. Кал барацьба 1848–1851 гадоў не прынесла свабоды, нарэшце надышоў час, кал народ гэтага герцагства больш н кол не мог быць звязаны з Дан яй.

Але свята выходз ць далёка за межы Шлезв г-Гальштэйн, бо гэтае выпрабаванне прускай моцы было важны крок да нацыянальнага аб'яднання Герман я. Б смарк хацеў даць нямецкаму народу належнае яму станов шча неабходную жыццёвую прастору. Пруская ўлада была выкарыстана. Перамога пры Дзюпел дазвол ла пруск м с ла, якая будзе выкарыстана для садзейн чання пашырэнню Герман кроў глеба. Вера ў Прус ю ўзрасла. Новая Пал тычны перыяд у г сторы Герман пачаўся з гэтай даты.

Кал мы думаем пра ўланаў Дзюпеля, мы, верагодна, адзначыць дзень перамог , як ў рэшце рэшт прывёў да аб'яднанне Герман . Для нас ужо не праўдз выя словы, як я тады абвяшчал Генеральная Асамблея ў Рэндсбургу 8 мая 1864 г.: «The Кроў Дзюпеля аддзяляе нас ад датчан глыбей, чым «Бельт Кён гзаў». Аднак мы ўсё яшчэ памятаем, нават з прускага боку, накольк мужным

Machine Translated by Google

годна змагал ся дацк я абаронцы. Мольтке п саў далей 23 красав ка 1864 г. свайму брату Людв гу:

«Энтуз язм гэтага маленькага народа да таго, што яны змагацца за, цярпл васць ахвярнасць, з як м х арм я замацавалася на паз цы Дзюпеля, добра прызнаныя нават ворагам . Войск супрац ўлял ся неап сальнае значна большае, чым наша, якое мела н цыятыву атак ў большай колькасц , што дазвол ла каб яны адчул палёгку пры выканann гэтых складаных задач».

Адносна рыцарства, праяўленага ў гэтай барацьбе пам ж двума роднасным народам , Мольтке п саў:

«Напэўна, няма лепшых людзей, чым нашы салдаты. Як тольк прагучаў апошн стрэл, нас лк панесл перанесл дацк х, нашых параненых у бальн ца з усёй пяшчотай маленьк х дзяўчынак. І ўсе яны лячыл тое ж самае ў бальн цах. У гэтых бальн цах так я як дам нантны раскошны ў Johanniter парадак, дацк я аф цэры радавыя ляжал ў адных тых жа пакоях як прусы. Вайна, напэўна, н кол не вялася з большай чалавечнасцю, чым гэты».

Гэты дзень бачнага ўмацавання нямецкага боку меў ншы твар для датчан. Гэта быў дзень паразы. Барацьба вялася супраць значна пераўзыходзячай с лы с ла. Нават кал паз цыя, на якую чалавек размясц ў занадта шмат вял кая надзея не змагла спраўдз цца, як датчане

Machine Translated by Google

тым не менш, добра сябе паводзяць, нават падчас ганаровага адступлення, праяўляючы як мужнасць, так вернасць дацк х салдат. Б тва брыгады ў Шарфенберг для млына Дзюпеля пасадз ў прусакоў «ў цяжк я прал вы». Нягледзячы на перамогу балючыя страты, арм я змагла вярнуцца з высока паднятай галавой.

У нас ёсць ншыя сучасныя сведк гэтага рыцарск я паводз ны пасля б твы: як датчане салдатам даглядал нямецк я сяляне... на з ншага боку, як клапац л ся пра нямецк х салдат дацк я вяскоўцы... тыдням нават месяцам . Пры гэтым час двух раўнапраўных, культурна высокапастаўленых германск х плямёнаў сутыкнул ся адз н з адным.

Так м чынам, было амаль в давочна, што пасля Другой сусветнай вайны, Дан я адзначыла аб'яднанне Паўночнай Шлезв г з Дан яй у Дзюпел , дзе быў кароль сучаснасць. Іх святкаванне адначасова азначала горкае аддзяленне Паўночнага Шлезв га ад нямецкага Рэйх. Але ўжо сёння ўсё гэта пераадолена вера ў агульную германскую будучыню.

Гук мя Дзюпель абуджаецца ў абодвух гонар людзей. Нянав сныя тоны, як я больш прыкметныя з дацкага боку, не цалкам зн к. Карл Ларсен беспаспяхова спрабаваў л кв даваць х сярод датчан. Сярод немцаў,

Machine Translated by Google

Гэтыя пачуцц змян л ся радасцю перамог . Але горыч з гадам сц хла. Аднак думка пра мужныя ўчынк застаецца незабыўнай...
абодва бак . Гэтак жа, як барацьба пам ж двума народам вялася па-рыцарску, гэтак жа барацьба за этн чныя рашэнне таксама было прынята ў рыцарскай манеры.

Надыдзе дзень, кал мы, як я паходз м з аднаго таго ж Германск я каран агульная радз ма, вяртанне да гэтага сайт, бо ён гаворыць пра рыцарскую барацьбу, вернасць непах снасць германск х мужчын, як я ў той час стаял адз н супраць аднаго, але для як х было б значна больш натуральна стаяць побач.
Сёння яны ўсё яшчэ гэтага не робяць, гэтаму спачатку трэба навучыцца. І нашы вораг робяць усё, каб адчужыць нас ад аднаго ншы.

Як бы горка гэта н было, мног я ўсё ж гэта зразумел ужо. І мы цвёрда перакананыя, што з
У гэты перыяд барацьбы Германск Рэйх паспее як позн , але значна больш годны плод. Нашы дацк я добраахвотн к з войскаў СС — першыя змагары за гэта.
светлая германская будучыня з дацкага боку.

Вырашальным з'яўляецца застаецца тое, ц з'яўляецца стаўленне добра гэта ц дрэнна, хоча чалавек працаваць на будаўн цтве ц на зносе, ц хоча ён
убачыць агульныя патрэбы мэты.

Machine Translated by Google

У еўрапейск х народаў ёсць тольк адз н выбар, кал яны хочуць выратаваць сваё снаванне: паглядзець, што ў х ёсць агульнае адстойваць яго.

Machine Translated by Google

Прынц Ойген

Высакародны рыцар

Тысячы добраахвотн каў з розных кра н ўключаны ў разнастайны асартымент саюзн каў, як я сцякала да рак Дунай у тыя спякотныя жн веньск я дн дзён у 1683 годзе, каб спын ць пагрозу уварванне на мусульманск паўмесяц.

Сярод шматл к х добраахвотн каў французскай кароны быў таксама прынц Яўген Савойск , як нарадз ўся ў Парыжы, але як павярнуўся сп ной да земл свайго нараджэння пасля таго, як шмат расчараванняў. Кайзер, як ўцёк у Пасау даў яму камандаванне драгунск м палком на чале якога ён неўзабаве бл скуча даказаў сваю ваенную доблесць.

У самым пачатку свайго снавання князю пашчасц ла перажыць значны досвед: вызваленчую б тву пад Календергам каля Вены 12 верасня 1683 года. Гэтая нечаканая пераканаўчая перамога, атрыманая аб'яднаным с лам ўс х нямецк х зямель, вызвал ла Захад не тольк ад пагрозы турэцкага ўварвання, але дала магчымасць новага фарм равання ўсёй Паўднёва-Усходняй Еўропы па нямецк м узоры. Была адчынена брама, праз якую вецер новай эпох мог развеяць затхлы...

Machine Translated by Google

атмасферу старога жыцця абудз ць людзей, як я
пасля Трыццац гадовай вайны задрымал , што напоўн ла х
новай надзеяй. Аднак савойск чужынец, як ўпершыню ступ ў
на нямецкую
глеба, стане носьб там гэтай надзе найбольш
выдатны прадстаўн к новай эпох гера зму ў
Нямецкая г сторыя. Па прыкладзе вял кага мперскага
военачальн к Людв г фон Бадэн Карл фон
Латырынгенск князь удзельн чаў у паходзе ў
Венгрыя, якая дацягнула мперск я войск да
З бенбюрген перад Бялградам. Ужо ў першым
б твах, прынц Яўген даказаў сваю асаб стую мужнасць — у
каротк перыяд ён быў двойчы цяжка паранены, ён
прадэманстраваў незвычайныя ваенныя здольнасц . Тым не менш, спатрэб лася
доўг час, каб атрымаць незалежную каманду. Тольк
пасля таго, як ён некальк гадоў служыў у тальянск м тэатры ў
падпарадкаванае станов шча ў аднос нах да французаў, ц ён нарэшце
атрымаць гэтае жаданае незалежнае камандаванне ў Венгры ў
1697 год.

Аўстрыйцы пацярпел некальк няўдач у
тым часам турк аднаўлял ся пасля першага
вял к шок. Ойген узяў на сябе дрэнна забяспечаны,
дэмарал заванае войска мела прамы загад не
праводз ць як я-небудзь дадатковыя кампан на працягу гэтага года.
Аднак, як тольк найгоршыя праблемы был л кв даваны,
ён зраб ў некальк маланкавых рухаў туды-сюды, як я

Machine Translated by Google

збянтэжыў туркаў атрымаў перамогу над войскам
султан у Зенце ў 1697 годзе, хоць гэта было ўдвая больш
памерам з яго ўласны. З гэтай перамогай прынц ступ ў у
на пярэдн м кра найвял кшых ваенных л дараў свайго часу.
Цяпер зн шчэнне турэцкага панавання
Дунайск рэг ён быў прасунуты наперад. Чутк дайшл далёка.
на Балканы, кал першыя мперск я патрул дасягнул
Босн я разрэзаная на поўдзень ад Бялграда.

Аднак, у п к сва х перамог, савойец
давялося спын ць кампан ю прызвыча цца
м р. Вял кая еўрапейская вайна з-за пытання пра
Іспанская спадчыннасць, што прывяло б да новага
размеркаванне ўлады на кантыненце было непазбежным.
Безумоўна, мперыя шмат выйграла ад м ру, як Яўген заключыў
з туркам ў Карлов цах у
1699: Венгрыя без Баната, З бенбурга нш
большая частка Славак Харваты .

У наступным годзе пачалася еўрапейская вайна за карону
кантроль над спанскай сусветнай мперыяй успыхнуў. На адным
бокам стаяла магутная Францыя, якая хацела заваяваць
Іспан я, каб завяршыць сваё панаванне над Еўропай; на
з ншага боку Аўстрыя, Н дэрланды Англ я,
якая хацела прытрымл ваціца сваёй старой «пал тык нейтрал зацы »
супраць уздыму любой дам нуючай с лы на кантыненце.

Прынцу Яўгену давялося пак нуць тэатр сва х перамог
канцэпцы на Дуна , каб захап ць кантроль

Machine Translated by Google

абарона Імперы на Захадзе. Усё больш больш ён ператвараўся ў мперскага ваеннага л дара, як ўзяў на сябе як стратэг чнае, так дыпламатычнае планаванне. Н хто з тубыльцаў не мог лепш за яго зразумець складаныя праблемы пал тык пераадолець тысячаразовыя патрэбы моцна падзеленай пал тычнай сцэны. Адз н з найвял кшых дзяржаўных дзеячаў, як х кал -небудзь меў наш народ, быў здольны зразумець увесь еўрапейск свет, з аднаго боку, , з другога

з ншага боку, каб зразумець найменшыя дэтал патрэбы розных тэрыторый, няхай гэта будзе ў Альпах ц ў вусця нямецк х рэк на поўначы. Гэта не выпадковасць што гэты чалавек, як нарадз ўся за мяжой, стаў адным з самых нямецк х з вял к х людзей у нашай г сторы жыве ў народнай памяц як у песнях, так ў сагах.

Нягледзячы на тое, што ён правёў шмат гадоў на зямл Італ , Фландрыя Паўднёвая Герман я змагаюцца супраць Вораг Францы абараняючы Рэйх ад нападаў мперыял зму Бурбонаў, прынц Яўген н на хв л ну не забываўся пра прынцыпы сваёй пал тык , а менав та пра тое, што кайзер заўсёды будзе ў абароне на захадзе, таму што будучыня Рэйха ляжала на Усходзе. Як к раўн к «нямецкай парты » пры двары, ён зраб ў тое, што хацеў магло перашкодз ць Карлу VI заблытацца ў спанск я тальянск я земл замест таго, каб завяршыць працу на паўднёвым усходзе, як ўжо пачаўся. Пам ж яго

Machine Translated by Google

перамог над ненав сным французам ў 1700-я гады 1709 у Хёхштэдце Турыне, у Аўдэнардэ Мальплаке, прынц зноў зноў спяшаўся ў Вену, каб папярэдз ць аб празмерна амб цыйных заваёўн цк х планах, каб ён мог агледзець канчатковае ўц хам рэнне паўднёвага ўсходу вял кую задачу ў гэтай гал не, якая... заставалася выканаць.

Пасля 12 гадоў крывавай барацьбы першае спанскае наступленне на прастол завяршылася. Англ я, якая дастаткова аслабела да Сун К на, пачала баяцца ўзмацнення нямецкага ўплыву закл кала графа Мальбургскага, саюзн ка сябра Яўгена, сысц з еўрапейскага тэатра ваенных дзеянняў. Дайшло да таго, што англ йская арм я пак нула савойца ў бядзе здрадз ла яму на вачах у ворага. Аг да лютасць ахап л прынца, чый звычна добры настрой заўважыл нават вораг , ён прароцка папярэдз ў англ йскага генерала, што той страц ць сябе ўсю Еўропу так м х трасцям .

Пасля заключэння м ру з Францыяй у 1714 г. Раштат Бадэн, прынц Яўген, як тым часам меў быў павышаны да рэйхсфельдмаршала, зноў атрымаў свабоду рэал заваць свае маштабныя планы на паўднёвым усходзе. Саёван перасягнуў усе свае папярэдн я перамог падчас вайна з туркам ў 1716–1718 гадах. Гэта была шэдэўр ваеннага пал тычнага к раўн цтва

Machine Translated by Google

л чыцца адным з самых ярк х раздзелаў нямецкай еўрапейскай г сторы . У агрэс ўных атаках турк - ўварвальн к был схоплены зн шчаны пад Петэрвардайнам. Але шэдэўр яго ваеннага ген я праяв ўся ў падвойнай б тве пад Бялградам у 1717 годзе, дзе пам ж абложанай крэпасцю пераўзыходзячым турэцк м с лам ён атакаваў зн шчыў спачатку наступаючую арм ю, а потым заваяваў Бялград, як знаходз ўся ў яго тыле.

Незадоўга да м рнай канферэнцы ў Пасаров цы ў 1718 годзе, пладам якой стал вын к яго незабыўнай кампан , у ваенным лагеры перад Бялградам была нап сана кранальная песня. Яна лепш за тысячу хвалебных прамоваў ап свае пачуццё прыналежнасц , якое снавала пам ж заваёўн кам турак яго ўласным народам.

Па-свойму несмяротнаму гэта з'яўляецца выразам бл зкага адз нства прастата пачуццяў: нямецкая песня пра Прынц Яўген, высакародны рыцар. З таго часу гэта чуваць,

нельга змоўкнуць, як вакол горада крэпасц Бялграда, так паўсюль пад шырок м небам паўднёва-ўсходняя раўн на, у якую ўпадае рака Н белунг сва м шляхам.

Заваяванне Дунайскай вобласц , якое адбылося крывёю ўс х нямецк х плямёнаў стварыў перадумова для дасягнення галоўнай мэты дзяржаўнага дзеяча Прынц Ойген: калан зацыя культурная нтэграцыя

Machine Translated by Google

гэтай тэрыторы . Паводле Пасарав цкага м ру, Банат,
Невял к я Валах я Серб я был далучаны да Аўстры

так м чынам амаль увесь басейн рак Дунай быў адвойаваны для Рэйха. За дз ўна каротк перыяд кал сьц спустошаныя гарады зноў закв тнел . Кал сьц спустошаная зямля зноў прынесла плён. Кал сьц засмечаныя рэк зноў пацякл па добраўпарадкаваных рэчышчах, а шматл к я балоты был асушаны. Прыносчык

Заходняя цыв л зацыя ў гэтай гал не, носьб ты лепшага парадкам стваральн кам новага дабрабыту был нямецк я пасяленцы, як х князь прыводз ў дзесяткам тысяч для калан зацы кал сьц спустошаных зямель уздоўж Дуная. Аднак, кал гэтая калан зацыйная праца зноў зноў спынялася, замест бесперапыннай калан зацы ўздоўж Дуная, якую планаваў князь, немцы-калан затары заставал ся разб тым на невял к я заляваныя групы... в ной таму был бязмэтныя дынастычныя амб цы Габсбургаў, як я падзял л растрац л сваю энерг ю ва ўс х кутках сваёй дзяржавы.

I ў апошн я дн жыцця прынца Яўгена, пасля яго вял к я перамог ў турэцк х войнах, цёмныя знак раб л з'яўляюцца. Канец жыцця гэтага асабл вага чалавека, як пачатак быў акружаны трагедыяй. Аднак
Трагедыя заключалася не ў яго асаб стым жыцц , а ў тым, што грызла заклапочанасць лёсам сваёй працы. Здавалася, што гэта стала прынцу ў апошн я гады жыцця стала зразумела, што яго першасны

Machine Translated by Google

прынцыпы непапраўная пал тыка Габсбургаў н кол не прым рыцца, што яго праца будзе нарэшце падаюць з-за гэтай супярэчнасц . І мног я рэчы сведчыл пра тое, што савойец ужо падазраваў пачатковыя цен заняпаду так хуткага усталявалася ўлада Дунайскай манарх .

Але пакуты адчай, як я, безумоўна, пав нны дакранул ся да гэтага ген я падчас яго барацьбы за сваё стварэнне глыбок я пран кненн , як я дазвол л яму ўспрымаць лёс сваёй працы, не был адкрыты ншым. Вось як м ён быў: гарман чным чалавекам, непераадольным добразычл васць простая яснасць, але ўсё яшчэ загадка сва м сучасн кам нашчадкам. Ён не пак нуў за запаветам ц нават адным асаб стым словам, якое дапытл выя б ёграфы магл б выкарыстоўваць для разгадк загадка яго асобы.

Ён тольк праяв ў сябе ўчынкам. І мы можам сц пла задавальняемся словам , як м гэтак жа вял к дух сваёй эпох , Фрыдрых Вял к , заплац ў у гонар шаноўнага князя:

«...Ён к раваў не тольк аўстрыйск м тэрыторыям , але Рэйх. Фактычна, ён быў кайзерам...

Machine Translated by Google

Суд караля

Кароль Генрых сядзеў у атачэнн сва х мперск х суддзяў, у старым трыбунале каля рынкавага мястэчка Ротвайль. Насельн цтва ўтварыла паўкола вакол х.

Там таксама было некальк б скупаў, бо гэта быў упершыню кароль к раваў дваром без свайго юрыдычныя кансультанты.

Свабодны чалавек абв навац ў манаха ў згвалтаванн яго дачка.

Дванаццаць сведкаў стаял побач з вольным селян нам. I дванаццаць сведкаў — братоў-манахаў — стаял побач абв навачанага.

Кароль чуў дрэнныя рэчы пра тое, што адбываецца ў абацтва. Кароль мог бачыць з суддз , што насельн цтва стала на бок селян на, тольк х павага да яго не дазваляла м абражаць яго манах .

Селян н стаяў, трымаючы дачку за руку, патрабаваў справядл васц .

Насупраць яго стаял манах крычал , што Дзяўчына была распусн цай. З натоўпу пачуўся рык простыя людз . Абв навачаны паходз ў з вядомага сям'я. Яго сваяк раб л ўсё магчымае, каб замаўчаць

вольны чалавек — яны пагражал яму агнём мячом, кал

Ён не адкл каў свайго абв навачвання. Але смелы чалавек

заставаўся непах сным, глядзеў каралю ў твар

патрабаваў справядл васц .

Аднак манах апускаў поз рк кожны раз, кал

кароль з рнуў яму ў вочы.

Сваяк папрас л дзяўчыну падысц наперад. Кал яна

Пераадолець сваю сарамл васць, кароль Генрых з рнуў ёй у вочы

ведала, што яна кажа праўду:

Манах выслухаў яе споведзь, сказала дзяўчына,

потым загадаў ёй пайсц на мог лк адгаварыць дванаццаць

мал твы на маг ле яе мац . Адтуль ён прымус ў

зацягнуў яе ў камеру напаў на яе. Яна закрычала

супрац ўляўся, але н хто ў абацтве не падняў рук , каб

дапамагчы ёй. На наступную ран цу абат адвёз яе ў

яго. Ён прапанаваў ёй застацца ў абацтве пакаёўкай.

Аднак бацька пайшоў у абацтва з групай

узброеныя людз , яе адпусц л .

Тады падышоў абат пакляўся ўс м, што ёсць

святое, што дзяўчына хлус ла. Бог дапаможа праўдзе перамагчы,

Бог пав нен вынесц прысуд. Абв навачаны брат

быў гатовы прайсц выпрабаванне агнём.

Малады кароль абурана заўважыў: «Як доўга будзе

людз ўсё яшчэ верацьу такую маг ю?

Усе, хто пачуў гэтыя словы, жахнул ся,

б скупы са страхам адступ л ад караля.

Machine Translated by Google

Кароль Генрых убачыў, што зайшоў занадта далёка, таму сказаў: «Кал ты верыш, што Бог здзейсн ць цуд, то дазволь мне яго ўбачыць».

Дванаццаць манахаў прынесл жалезныя пласц ны, як я ў х был гатовы, перад тронам.

Яны прыходз л парам , кожны трымаў па адной талерцы, з вочы ў мал тве ск раваны да неба.

Манах прынёс драўляную рашотку для вогн шча паклаў яе перад каралеўск м тронам.

Яны мал л ся Богу, каб Ён дапамог праўдзе перамагчы выратаваць свайго няв ннага брата з к пцюроў д'ябла.

Уважл вае насельн цтва занепако лася, бо кароль Неасцярожныя словы Генрыха жудасна засмуц л х нервовы.

Браты зноў прыйшл , кожны нёс вял кае бервяно, мал л ся, гледзячы ў неба. I яны склал дровы развял вял кае агонь, як моцна палаў.

Кароль Генрых, аднак, нерухома сядзеў на сва м троне раб ў выгляд, быццам не чуў непрыемных шэптаў б скупаў ўзбуджанае нараканне народа.

Манах паклал жалезныя пласц ны ў агонь, абат закл каў Усемагутнага Бога ў якасц сведк таго, што брат быў нев наваты, што ўсё, пра што казаў, абацтва было няпраўдай.

Ён падумаў, што заб'е двух зайцоў адным стрэлам так м чынам, пазбегнуць небяспек , якой ён баяўся, што пагражае яму абацтва.

Machine Translated by Google

Вочы караля Генрыха бл снул , бо ён бачыў наскрозь план абата.

Пастар мал ўся ўсё гучней гучней сведчыў перад Богам за няв ннасць свайго брата па абацтве. Ён папрас ў Усемагутнага Суддзю даказаць перад ус м прысутным што абв наваўца яго дачка был хлусам , што дачка, асабл ва, заслугоўвала спалення на вогн шчы, таму што яна лжыва абв навац ла набожнага брата.

Кароль Генрых крыкнуў: «Хочаш намаляваць?» каралеўск суд на вас, пастар? Бог стварыў «Кароль-суддзя, а не абат з Ротвайля!» Тым часам жалезныя пласц ны распал л ся дачырвана, два манах дзьмул ў х вуголле з дапамогай мяхоў, каб усе магл гэта бачыць быў рэальным.

Іншыя прынесл табурэтку. Яны пасадз л абв навачанага манаха на яго паклаў ног ў бляшаную патэльню — поўную да краёў. Абат гучным голасам сказаў, што гэта неабходна для манах з'яв цца перад сва м богабаязным суддзёй з чыстым нагам .

Аднак кароль Генрых заўважыў, што вадкасць у патэльня мела блак тнаваты адценне.

Пасля таго, як яны абмыл ног манаху, — не паспеўшы высушыў х — ён устаў ўзняў абедзве рук ў мал тве.

Манах выкарыстоўвал доўг я абцуг , каб схап ць палаючыя пласц ны паклал х на драўляны рашотак, як быў усяго за адз н крок ад вуглёў. Яны был настольк гарачыя, што грыль гарэў дым ўся.

Machine Translated by Google

Абат узяў брата за руку павёў яго да светлыя пласц ны.

«Цяпер сведчы, вечны Божа, — закрычаў ён, — што наш Брат не в наваты!

I абв навачаны хадз ў па палаючых талерках, быццам гэта был халодныя камян .

Натоўп закрычаў! А дзяўчына закрычала найгучнейшы. Вольны чалавек падцягнуў дачку, якая упала на зямлю закрычала, што яна распусн ца!

Манах высмейвал раўл , што яна заслугоўвае смерц . I насельн цтва змоўкла не ведала, што раб ць верыць.

Кароль Генрых, не варухнуўшыся, пац снуў плячыма проста моўчк глядзеў на дзяўчыну, якая к нулася ля яго ног.

Тады ён гучна закрычаў: «Паглядз м, ц Бог застаецца паводле яго вердыкту!

«Вы святатацтва, кароль Генрых!» — закрычал б скупы, Насельн цтва было ў жаху ад караля некаторых з яго жанчыны закрычал . Кароль загадаў:

«Зноў распал це жалезныя пласц ны!»

Н хто не варухнуўся.

Потым некальк маладых рыцараў, як я заўсёды акружыл караля, выйшл наперад, схап л талерк абцугам , к нуў х назад у вуголле, дадаў яшчэ

дровы ў агонь дзьмухнуў у агонь
мях .

Аднак манах скардз л ся наракал , што
гэта было святатацтвам супраць вечнага Бога.

Тольк абат зразумеў, што хацеў зраб ць кароль,
ён збялеў ад страху.

«Вам нездарова, абат?» — спытаў яго кароль.

Ён не адказаў.

Б скупы закл кал караля Генрыха спын ць сваё святатацтва.

«Падн м спадн цу!» — сказаў кароль дзяўчыне.

Маладыя рыцары выкарыстоўвал абцуг , каб пакласц жалезныя пласц ны,
як я был яшчэ гарачэйшыя, чым раней, на драўляныя
грыль. Яны был так я гарачыя, што дровы пас нел
полымя.

Двое манахаў пасяшал ся хацел весц дзяўчыну, але
кароль загадаў гучным голасам: «Стой! Гэта не
твая задача!»

Ён сышоў з трона, узяў дзяўчыну за
руку сказаў: «Кал б манаху трэба было прыйсц
перад сва м Богам з чыстым нагам , то гэта не менш неабходна
каб дзяўчына таксама зраб ла гэта!

Ён сказаў дзяўчыне сесц на табурэтку, ён
асаб ста паклала ног ў бляшаную патэльню.

Ён убачыў, што змесц ва было густой вадкасцю
празрысты, як чысты крышталь.

Machine Translated by Google

Але нішыя, хто наз раў, дрыжал ад хвалявання

не ведал , што м сказаць.

Тады кароль загадаў дзяўчыне, якая дрыжала, устаць, ён сам падвёў яе да распаленага жалеза.

І кал яна баялася хв л ну таму завагалася ступ ўшы на першае месца, ён лагодна сказаў: «Я ведаю, што ты без в ны, таму не хвалюйся!

Дзяўчына набралася смеласц пайшла праз свяцяцца талерк , быццам яны был халодным камяням . А пасля на яе нагах не было в даць нават найменшага мазаля.

Насельн цтва закрычала. І манах таксама.

Але яны ведал чаму!

Селян н прыц снуў дачку да грудзей трымаў яе так моцна, што яна ледзь не задыхнулася.

Б скупы был здз ўлены не магл зразумець н галоў, н хвасты з яго. Некальк манахаў спрабавал прарвацца натоўпу, каб ён разышоўся. Кароль загадаў гучным голасам голас: «Схап це х!»

Некальк дужых хлопцаў схап л манахаў прывял х назад перад каралеўск м тронам, як закл каў некальк рыцараў, каб ахоўваць х. Потым ён загадаў: «Зраб це зноў гарачыя прасы!

Усе застыл ад здз ўлення, н хто ведаў, да чаго мэтуе кароль.

Б скупы больш не прамов л н слова. Маладыя рыцары разагрэў талерк ў трэц раз. І Генрых

Machine Translated by Google

прынесл новую патэльню са свежай вадой. Потым ён сказаў гучным голасам: «Цяпер Бог пав нен сказаць нам, ц абат казаў нам поўную праўду. І абат пав нен абмыць ног святой вадой, каб ён быў чысты, кал ён паўстане перад Божым тронам».

Абат закрычаў ад жаху, адмов ўся супрац ўляўся рукам нагам . Але яны прымус л яго сесц на табурэтку, адз н з б скупаў абмыў яму ног свежай святой вадой вада.

Нягледзячы на тое, што ён адб ваў рукам нагам , ён быў с лком падвял да распаленых жалезных камянёў, кал яго нага дакранулася першы, падняўся смярдзючы дым, вецер па натоўпе разнёсся аг дны пах гарэлай плоц . Абат закрычаў апусц ўся на зямлю. Потым манах к нул ся да ног караля прызнал ся х в на. І кароль абвясц ў дзяўчыну нев наватай.

Ён загадаў выгнаць абата манахаў з абацтва.

Аднак шакаванае насельн цтва ўкленчыла памал лася.

І хоць б скупы, а пазней мног я ншыя прас ў яго растлумачыць гэтае пытанне, кароль заставаўся маўкл вы.

Аднак нав на пра прысуд абляцела ўсю кра ну па ўс м Рэйху, выкл каючы жах здз ўленне.

Machine Translated by Google

Бог праяўляе сябе не ў звышнатуральных цудах, а

у святым парадку прыроды.

Machine Translated by Google

Вечныя рэчы
Там, дзе мы м служым

Гэты каротк ўрывак з рамана Ота Гмел на «The «Твар кайзера» вяртае нас у 1243 год старонк раздзела сусветнай г сторы , напоўненага жорсткая барацьба пам ж нямецк м кайзерам амб цы свецкай улады Пап. Фрыдрых II фон Гогенштаўфенам, найважнейшым кайзерам Захад, нямецк кароль к раўн к С цыл Іерусал м у той жа час яшчэ больш пашырыў моц Захаду да яго канчатковай найвял кшай славы. Ён быў найбольш поўным духам сваёй эпох нёсся як весн к дэ Рэйха, увасабленне стагоддзя. Папы падчас яго праўлення не давярал яму, але был дз ўна ўзрушаныя яго бл скучай суверэннасцю. У У 1239 годзе ён быў адлучаны ад царквы друг раз. Затым Гэта быў 1243 год. Папа Рыгор IX памёр. Неўзабаве перад абраннем новага Папы, кардынала Флеска, пазнейшы Інакенс IV паўстаў перад кайзерам у Гросета, адбылася наступная лёсавызначальная размова месца:

Machine Translated by Google

Кардынала Флеска прынял высокапастаўленыя асобы вял ў друг пакой — шырок , засланы дыванам маляўн ча размаляваны, — у як м кайзер сядзеў на сва м вытанчаным троне.

Суддзя Петрус фон В неа стаяў спераду злева ад яго. Пасля ўступных слоў прыв танняў
Кайзер спытаў, чаму прыйшоў кардынал. Ён чуў гэта.
не быў аф цыйным в з там ад мя Папскай рады.
Кардынал, здавалася, задумаўся, пачаў усм хацца
сказаў, што, як вядома кайзеру, рада ста ць перад
выбары новага Папы; перад пачаткам выбараў важна было
б высветл ць паз цыю кайзера па некаторых пытаннях.
Вось чаму ён прыйшоў. Тады кардынал нагадаў кайзеру пра
папярэдняе
перамовы падкрэсл ў, што ён, як в цэ-канцлер
Грэгар з радасцю ўзяўся за гэтае нялёгкае заданне, бо ён
бачыў выратаванне свету ў адз нстве духоўнай зямной
улады. Ён быў задаволены тым, што Яго Вял касць Кайзер
мкнуўся да той жа мэты; вядомая с ла пераканання Яго
Вял касц так глыбока кранула яго, што папск двор
Святы Айцец
практычна л чыл яго адвакатам кайзера. Гэта было
ведаў, што яго станов шча было нялёгк м, што ў
Дзеля м ру ён часта станав ўся на бок кайзера , магчыма,
занадта гарача абараняў яго прапановы.
Але ён зраб ў гэта з пераканання, што Яго Вял касць
хацеў дабра не хацеў парушаць

Machine Translated by Google

законныя правы Святой Царквы. Магчыма, за гэтым таксама стаяла асаб стая павага да Яго Вял касц , у якога ён часта меў гонар быць госцем сябрам. Ён
цяпер успомн ў усё гэта як выбары
прадстаўн к Хрыста быў побач. Ён ведаў, як ўплыў той меў на кардыналаў калег .
Вось чаму ён апамятаўся спытаў Яго Вял касць, як...
ён прадбачыў фарм раванне будучых аднос н з
Папск трон. Што б Яго Вял касць н сказала цяпер, гэта будзе захоўвацца ў таямн цы пам ж м ; ён абяцаў, што н хто н чога ад яго не пачуе н пра абмеркаванн , н пра заявы Яго Вял касц . Бо ён
спадзяваўся служыць м ру.

Кайзер маўчаў. Ён даў прайсц некальк хв л н
перш чым ён адказаў: Ён удзячны за запыт. Ён
шанаваў кардынала як пасярэдн ка, як заўсёды разумеў яго паз цыю чый ясны дух пазнаваў. Таму ён адказаў з радасцю

без агаворак: Зняцце адлучэння ад царквы
першая ўмова для м ру.

Кардынал усм хнуўся к ўнуў: «Яно не сышло».
да гэтых рэчаў, да ўмоў. Можна было б прыйсц да
згода наконт гэтага. Магчыма, з Божай дапамогай! можна было б нак раваць выбар кардынала так, каб гэта паслужыла Яго Вял касц , Святой Царкве.
гэта было пытаннем асноў. Нельга было не заўважыць, што

Machine Translated by Google

стаяў перад важным скрыжаваннем. Шмат што б залежаць ад рашэнняў. Сама Царква была пад пагрозай зн кнення, Вера моцна пах снулася.

Кайзер, здавалася, навострыў вочы. Яго вочы паглядзеў прама на кардынала. Ён падкрэсл ў, што падп саў законы папскага двара аб ерас меў часта дзейн чаў адпаведна. Ён сам першым распавядаў ерась законы для Рэйха.

Вочы кардынала загарэл ся: гэта был дзяржаўныя справы. Глыбок я пран кл выя думк тое, што кажа суверэн перад людз — гэта дзве розныя рэчы. Нават Бог быў глыбейшым чым здавалася глупству людзей. Было вядома што розум кайзера шоў далей, што ён вывучаў п санн старажытных. Нават няверуючыя стаял бл зка да яго. Царква, не без прычыны, абв навац ў Яго Вял касць у ерэтычных поглядах. Яго тут не было ад мя Царквы. Але было вядома, што Яго Дзеянн Вял касц не мел недахопу ў доказах, з як х можна было б зраб ць выснову зраб ць выснову, што ён не быў звязаны верай.

Кайзер уважл ва слухаў словы кардынала усёй сур'ёзнасцю.

Кал той спын ўся, ён адказаў:

«Мае дзеянн вын каюць з маёй мперскай пасады. Дзе яны недасканалыя, гэта таму, што я не быў цалкам паспяхова служыл на гэтай пасадзе. Аднак тольк на гэтай пасадзе гэта падмурак».

Machine Translated by Google

Кардынал к ўнуў. Ён, безумоўна, зразумеў...

мперская паз цыя. Але менав та ў гэтым заключалася праблема: два с лы не могуць стаць адз ным . Розум быў падтрымкай для чалавек, але за гэтай жа прычынай дуць сумневы.

Н што не было абаронена ад сумневаў. Сам Бог даў гэта нездарма. Гэта можа нават парушаць уладу суверэна оф с, як ў адваротным выпадку мог бы тольк пах снуць Святую Слупы царквы.

Кайзер падняў вочы: Оф с ляжыць у самым сэрцы, як ншыя ўпэўненасц . Сумневы сапраўды магл з'яв цца, але яно магло змян ць тольк форму вечных рэчаў, а не зн шчыць х.

Ф еска маўчаў глядзеў у твар кайзеру.

Яно было вольным амаль ззяла ад святла думк .

Асцярожна, павольна Ф еска сказаў: «Той, хто кал сьц пазнаў нявызначанасць чалавечых спраў з прычыны розуму, упадзе аддана ля ног м ласэрнасц , якую Царква прапанаваў яму, накш ён акунецца ў ак ян н што...»

На хв л ну ўсё зац хла. Петрус фон В неа паглядзеў амаль дрыжучы, гледзячы на кайзера. Кардынал устаў уважл ва маленьк м вачыма.

Раптам кайзер устаў. Лёгк м жэстам руку, ён пераможна сказаў:

«Пане кардынал, н хто не можа жыць без веры.» вечныя рэчы там, дзе мы м служым. Паглядз це на

Machine Translated by Google

х ба ў гэтым свеце няма парадку ва ўс м? Мы хочам паспрабуйце павял чыць гэты парадак. Вось чаму ў кайзера ёсць яго оф с. Такая Божая воля».

Запанавала ўрачыстая ц шыня. Кайзер вярнуўся праз пакой, стаяў за некальк крокаў наперадзе Кардынал сказаў:

«Я абап раюся на сябе на Бога ў сабе. Я не магу быць н чым ншым, чым тым, к м я ёсць. Я пав нен падпарадкоўвацца усемагутны загад. Бог выбраў мяне к раўн ком над Рэйхам. Мой дух пав нен п льнаваць абараняць, каб заказваць будаваць. Мой чалавек — гэта мой оф с мой оф с гэта мой чалавек».

Зноў запанавала ц шыня. Словы кайзера адгукнул ся рэхам у х сэрцы. Непах сная с ла непрымусовая натуральнасць У х тоне гучала высакароднасць. Яны адчувал гэта як упэўненасць, але яны гэтага не ведал . Ф еска Петрус стаял побач апусц л галовы не адважвал ся падняць вочы.

Галава кардынала апусц лася пам ж плячэй, як я сц снутыя разам, сп на сагнулася. Амаль без што азначае, ён двойчы ахнуў: «Але адкуль? Але адкуль дзе?"

Яго Вял касць стаяў свабодна. Святло, адлюстраванне ад Сонечны дзень за акном асвятляў яго рудыя валасы. Яго вока быў пран зл вы, але выразны.

«Чаму ты пытаешся зноў зноў? Х ба ты не ведаеш, х ба ты не адчуваеш гэтага? Як ты можаш жыць раб ць сваю працу?»

Machine Translated by Google

Гора таму, хто страц ць яе, кал вера не ўзн кне з
за сумневам. Ён пройдзе будзе н што нават
перш чым ён памрэ».

Петрус к нуў сарамл вы поз рк. Панавала разгубленасць
адчайна ўнутры яго. Ф еска не злав ў манарха
глядз . Ён упаў, упаў падзеннем праклятага, бясконцым, пад
яму тольк бездань. Петрус бачыў яго пераможаным,
хтосьц падае, твар бледны, рот скажоны
боль кп ны. Але здавалася, што яго несл
разам. Раптам Ф еска ўзняў вочы сустрэў
поз рк суддз . Гэта было падобна на паразуменне, саюз
стоты супраць незразумелага. Але потым яно
зноў зароў над м , што яны жудасна адны.

«Каб час быў запоўнены, Бог даў мне мой
оф с.”

Ц шыня ахап ла тра х мужчын. Час мчаў.
над м , як гром. Лёс стаяў перад м .

Кардынал спачатку супако ўся. Як быццам н чога з гэтага не было
што-небудзь меў на ўвазе, ён казаў пра пал тыку, пачынаў з
М рныя ўмовы кайзера. Размова
працягваў, пераходз ў да сутнасц н чога не зраб ў
новы. Кайзер Петрус зноў заф ксавал тое, што яны
патрабавал , як яны ўспрымал м р, што яны прапаноўвал .
Ф еска часта бянтэжыўся часта пытаўся ў яго
тое ж самае двойчы. Праз гадз ну ён зноў быў на сва м

Machine Translated by Google

конь. Яго мозг н бы к пеў, сэрца л хаманкава к пела, Свет вакол яго быў блытаным сном.

Кайзер з рнуў на Петруса:

«Чаго ён хацеў?»

Петрус паспрабаваў адказаць кайзеру ўсмешкай:

«Каб выпрабаваць Вашу Вял касць. Баюся, ён стане вораг Вашай Вял касц ».

Кайзер к ўнуў галавой:

«Маленьк я людз не пераносяць святла, яны гн юць у м».

Быццам жадаючы апраўдаць кардынала, Петрус сказаў:

«Ён спрабаваў...»

Але кайзер перапын ў:

«Чаму са мной? Чаму з ншым ? Я пав нен быць гатовым».

Кайзер сышоў.

Петрус стаяў адз н, сеў на табурэтку, паклаў сваю галаву ў руках зноў зноў мармытаў: «Маленьк мужчыны...»

Machine Translated by Google

Найбольш каштоўнае ў жыцц чалавека — гэта нерухомы матэрыял, святыя гадз ны. Яны — крын ца ўсяго здаровага, моцныя, крышталёва чыстыя думк , словы ўчынк . Ад гэтыя вял к я глыб н нараджаюць творчасць, дабро, высакародны.

- Гётэ

Machine Translated by Google

Памеран я

Зямля на моры

Слова «Памеран я» паходз ць ад словазлучэння «po marju», што азначае «на моры». Сотн тысяч немцаў з ус х прав нцый Рэйха праводз л м рныя летн я гадз ны на светла-залатых пляжах Памеран , гледзячы на бурл выя хвал Балтыйскага мора чэрпаючы з х с лы, здароўе ф з чную прыгажосць. Памеран я стала зямлёй на моры, нават кал яны не ведаюць пра паходжанне яе назвы. Госц Памеран з глыб н кра ны

здз ўлены адз ным у Герман мас ўным белым крэйдам скалы. Яны глядзяць ун з са сва х пакояў на бясконцыя прастор мора, ах нуты прыбоем, але яны таксама бачаць прыбой разб ваецца аб дрэвы ўздоўж цудоўнага бярозавы лес Штубн ца, як вясной запальваецца м льёны маленьк х кветак. Яны таксама блукаюць у глыб н адз нота ўздоўж стромк х скал або ўздоўж шырокага пляжу выг б ад Узедома Вол на з густым хмызнякам : яны дрэмлю ў атачэнн чаек, пам ж рыбацк х лодак на дзюнах, яны заўсёды акружаны пышнасць, спакой прыемнасць. Памеранск шп ц Летн пейзаж радасны вясёла прыгожы, вылучаецца на моры з хатл вым колерам Памеран ,

Machine Translated by Google

белы с н : белы, як ярк я крэйдавыя скалы выдмы, глыбок с н , як мора неба з цяжк м белыя хмары на гарызонце.

Памеран я таксама прыгожая ўздоўж лагун з х шматл к я рыбы пакрыты кветкам кавалачак зямл . Усходняя Памеран я прыгожая за яе межам мас ўныя выдмы ў раёне ўнутранага Балтыйскага мора. Ёсць стромк я, камян стыя горы, як я чаргуюцца з глыбок м яры, зялёныя плямы, цёмныя верасовыя пустк багатая л стота лес. Шкляначыстыя марск я азёры раск даныя паўсюль, сапраўдны птушыны рай для паўночнага птушынага свету дз к х качак дз к лебедзь, чапля вадзяная курыца. Перламутравая матылёк залаты шчанюк лунаюць над водным кветкам балотныя калючк . Уначы крык вял кай чайк -савы гучыць у цудоўным лесе, крык, як так рэдка чуеш чуў. І лес Памеран , дзе кал сьц даўно мядзведз старажытныя еўрапейск я зубры, рыс дз к я кошк блукал , сёння яны зноў на паўвостраве Дарэс-Цыгнст, недалёка ад загараднага дома Германа Герынга, знаходзяцца амерыканск б зон.

Апошн ледав ковы перыяд стварыў тапаграф ю Памеран . Ён стварыў вял кую Балтыйскую марэну, Балтыйск глыбок рэг ён. а ва Усходняй Памеран — Круглая марэна. Гэта Тапаграф я надала Памеран пышнасць прыемнасць, у як х мы сёння адчуваем жыццёвую с лу памежных жыхароў памежнай прав нцы на моры.
разнастайнасць паморскай зямл заўсёды вяртаецца з

Machine Translated by Google

акцэнт на бясконцай пашыральнай раўн не. У рэдк м змешаным дубовым лесе кал сьц жыл паўночныя народы, як я апрацоўвал глебу каменным сякерам плугам. Каласальныя курганы паходзяць з позняга каменнага веку, гэта маг лы сваякоў гэтых сялян. У канцы бронзавага веку ўся Памеран я — гэта драматычны край. На кожнай славутасц мы дагэтуль знаходз м рэштк пасел шчаў. З

на гэты раз адкрыццё найстарэйшай свастык ў Памеран я. З балот Софленгофа знайшл адз н цудоўная бронзавая ваза з чатырма зав ткам на палаючы сонечны дыск. Перадг сторыя важных германск х плямёны вяртаюцца ў Памеран ю. Славяне пран кл туды, але ў 12- га стагоддзя нямецк я пасяленцы вяртал ся вял к м масам . Яны пабудавал н жнесаксонск дом, чатырохгранны ўнутраны двор, варк шск лофт-хаус ў П рыцэры Вельцакер, сапраўдная залатая жыла ландшафту, яны пабудавал «Дом Форлаўбена». I ў кожным тыпе арх тэктуры старая памаранская сялянская хата выглядала мастацкай суцяшальнай. Памеран я — гэта сялянская зямля, як такая, неад'емны ландшафт Рэйха. Яе ўрадл выя пал ляжаць, як цёмныя моры пад шырок м небам, парэзаныя л н ям барознаў. Нядз ўна, што задуменны, адз нок ,

тут разв ўся моцны ўпарты творчы тып, настойл вы ва ўс м, што спрабуе зраб ць, маўкл вы замкнёны разам супраць чужынцаў.

Гэта праўда пра грубых памеранск х шп цоў, пра як х н хто расказвае стольк г сторый у Рэйху? Пав нны ж быць нейк я

Machine Translated by Google

праўда ў гэтым, нават для г сторыка Сярэднявечча,
Томас Концоў распавядаў пра людзей з
Памеран я:

«яны значна больш ветл выя набожныя, кал трацяць некаторы час славянам , але тым не менш, яны ўсё яшчэ маюць — як ад славян, так ад строг х нябёсаў пад у як х яны жывуць — шмат у х шурпатасц ».

Таксама добра вядомыя словы Фрыдрыха Вял кага, хто сказаў, што кал свет скончыцца, ён паехаў бы ў Памеран ю, бо гэта заняло б 20 гадоў пазней там... Але мы не можам адмаўляць, што дзяржаўныя дзеячы з Фрыдрых В льгельм I пераняў Фрыдрыха В льгельма III супрацоўн цтва памеранцаў вельм сур'ёзна ў справах дзяржавы, у якой яны прапанавал так шмат каштоўных пал тычных с лы. Фрыдрых Вял к , бацька якога Фрыдрых В льгельм I ужо вельм люб ў памеранск х коней за х выключную надзейнасць, знайшоў для х такую пахвалу:

«Памеранцы маюць прамал нейны, на ўны дух; Памеран я — гэта кал сьц прав нцыя ўс х, якая нараджае с лы як для вайны, так для ншага ўрада гал ны; тольк ў дыпламатычных мэтах я аддаю перавагу не выкарыстоўваць х, таму што часта даводз цца выкарыстоўваць падман супраць падману».

І гэта гучала зус м пяшчотна, кал ў 1780 годзе ён сказаў паморскай дэлегацы з просьбай аб дапамозе:

«Я вельм рады дапамагчы вам, памеранцы, таму што я люблю памеранск х шп цоў, як сва х братоў. Нельга люб ць

Machine Translated by Google

х больш, чым я х люблю, таму што яны добрыя людз , як я заўсёды стаял побач са мной, каб абаран ць айчыны, як на пол бою, так на тыле. Яны падтрымл вал мяне сва м маёмасць х кроў. Я не магу быць чалавекам ц мел б чалавечае сэрца, кал б я не паказаў м сваё удзячнасць зараз».

Памеранцы панесл вельм цяжк я страты ў С лезск я войны. Шэсцьдзесят камандз раў Памеранскай арм змагал ся прал вал кроў за свайго караля, просты салдат зраб ў гэта цуды. Смелы памеранск шп ц, перш за ўсё Памеранск грэнадзёр быў у прыказцы. Старажытны Генерал-фельдмаршал фон Шверын стаяў са сцягам у руцэ перад Прагай са сва м палком, к руючы м з маладым запалам, пакуль не ўпаў. Кал генерал фон В нтэрфельт упаў, Фрыдрых Вял к страц ў «найбольш цудоўная ф гура ў прускай арм ».

Ваенны стратэг чны талент, так, ген з Памеран шматл к я: генерал-фельдмаршал ад Урангеля, Альбрэхта графа фон Роона, генерала Георг фон дэр Варв ц генерал Базелер был паморцам . Крысц ян фон Кляйст, як знайшоў смерць героя ў Кунерсдорфе, быў салдатам паэтам. З Памеран паходз ла шмат выдатных адм н стратараў арган затараў; сярод х быў генеральны паштмейстар Стэфан, вядомы сёння. Асабл вай выключнай ф гурай быў Эрнст Верыц Арндт, адз н з вял к х л дараў...

Machine Translated by Google

народнае паўстанне ў вызваленчых войнах: паэт, даследчык, пал тык. Ушаноўваюць папярэдн ка сучаснага палёту ў Анкламеры Л лентальеры. Вял к я лекары В рхоў, Б льрот Шлейх стварыл краевугольныя камян сучаснай медыцыны. Твар памеранскага шп ца пейзаж, успрыняты з паўночнанямецкай строгасцю, адлюстроўваецца ў цеплын яго задуменных людзей, адлюстраваны ў мастацтве тых вял к х мастакоў Нямецк рамантычны перыяд, Ф л п Ота Рунге Каспар Дав д Фрыдрых, як я абодва был памеранцам .

Памежная тэрыторыя на ак яне была з самага пачатак тэатра шматл к х б тваў. У Сярэднявеччы Стагоддз Трыццац гадовая вайна спустошыла яго да такой ступен , непрызнанне разарвала яго пал тычнае адз нства. Аднак памеранцы цалкам аднав л ся. Сярэднявечча было таксама выдатным перыядам для Памеран арх тэктура, якой мы абавязаны мас ўным гатычным саборам ў Шчэц не, Штаргардзе, Штральзундзе, Грайфсвальдзе Кольбергу. Нават у мног х зус м невядомых невял к х гарадах захавал ся рэштк старажытных варот сцен. Гэтыя чатырохгранныя цяжк я каменныя будынк складаюцца з круглага вала, як ўзвышаецца з н жэйшай канструкцы , што адлюстроўвае адважнага памеранца. Тольк праз стагоддз Памеран я зноў дасягнула адз нства пасля таго, як была падзелена Вестфальск м м рным дагаворам. Частка Памеран разам з Ругенам не был аб'яднаны да Венскага кангрэса 1813 года.
Шмат як я пазнейшыя падзе тлумачацца гэтым перыядам.

Machine Translated by Google

Сусветная вайна, якая зраб ла яе прыфрантавой тэрыторыяй насупраць Польшчы, зноў абмежавала або запавол ла яе прагрэс. Але менав та ў цяжк я гады дэзарган зацы безнадзейнасць, памеранск шп ц упарта няўх льна выконваў свой абавязак. Новы перыяд з яго магутным мпульсам застаў памеранцаў, гэтых упартага, нецярпл вага народа непах снай с лы, падрыхтаваныя ў сва м духу. Іх непрыязнасць да фальшывага бляску х с ла вера лёгка пусц л каран ў гэтых цудоўныя часы: яны был рады, што м дазвол л працаваць дасягнуць. І на ўс х палях б тваў ус х часоў, Памеранск салдат быў гонарам салдата людз .

Machine Translated by Google

Сёння важна адно:

Бацькаўшчына.

I полымя ахвярнасц

к дае кожнага чалавека на яго ўласнае месца.

- Хёльдэрл н